

TRẦN CHIẾN LỚN

NHẤT ĐÃ TỪNG CÓ

Cảm ơn, Anh Orman. Xin Chúa ban phước cho anh.

2 Xin chào, các bạn. Rất vui được ở đây lần nữa sáng nay, và hầu như hơi bất ngờ một chút, tôi nghĩ, với bản thân tôi, và tôi tin chắc rằng nó cũng sẽ có với hội chúng. Và tôi vừa mới đọc và...Cảm ơn, chị. Và dường như Chúa vừa mới đặt một điều gì đó nhỏ bé trên lòng tôi, để mang đến cho Hội thánh, và tôi nghĩ đã đến lúc để làm điều ấy. Và bây giờ điều này...

3 Khi tôi đến, và lúc đó không biết chúng ta sẽ ở đây sáng Chúa nhật này, tôi đã thông báo rằng tôi có một—một Sứ điệp cho Hội thánh. Và tôi muốn, ý Chúa, mang đến Sứ điệp này Chúa nhật tới. Và sẽ chiếm một thời gian khá dài, vì thế, nó có thể không kết thúc trước mười hai giờ ba mươi, cũng có thể là, một giờ, nếu vào lúc đó. Sứ điệp này đã ở trong lòng tôi trong một thời gian dài, và tôi nghĩ tôi nợ công chúng một câu trả lời lý do mà tôi đã không hoạt động trong công trường truyền giáo. Và tôi đã giảng loanh quanh điều đó, nhưng tôi chắc chắn rằng điều đó đã không bao giờ thực sự đến ngay với nơi mà nó nên có. Vì thế tôi nghĩ, ý Chúa, Chúa nhật tới, tôi chỉ muốn dành thời gian của mình và chỉ đưa ra, lý do và tại sao, và để các bạn biết, căn cứ trên lời Kinh Thánh, điều gì sẽ xảy ra, đấy, thật sự gần như toàn bộ lý do về điều đó. Bởi vì, có thể tôi sẽ ra nước ngoài hay là nơi nào đó ngay tức thì. Bây giờ tôi đang chờ đợi để thấy được cách nào Ngài sẽ gọi tôi đi. Vừa rồi...

4 Khoảng ba đêm, hay hai đêm trước, tôi có một cú điện thoại gọi đến gần nửa đêm; và đó là xin câu nguyện cho người nữ nào đó trong bệnh viện. Và họ đã gọi cho tôi, và nói, “Xin cầu nguyện.” Và tôi đã quên tên mà họ đã đưa cho tôi, rằng...Nói rằng đó là một người bạn với Bà James Bell, một người chị của chúng ta ở hội thánh tại đây, một người chị da màu, một phụ nữ tốt, rất trung tín. Tôi tin tên là Shepherd, đã được đưa cho tôi. Vì

thế tôi rời khỏi giường và quỳ gối xuống, và—và nói với vợ tôi. Chuông điện reo, đánh thức cô ấy dậy. Và tôi nói, “Chúng ta phải cầu nguyện cho Bà Shepherd, một chị mà đã gọi, đó là bạn của Bà James Bell.” Vì vậy chúng tôi đã cầu nguyện cho chị ấy, rồi trở lại giường.

5 Và rồi đến khoảng mười hay mười một giờ, ngày hôm sau, tôi đã nhận cú điện thoại lần nữa. Đó là Billy. Và cậu ấy nói, không phải là Bà Shepherd, mà là chính Bà Bell, chính bà ấy, không phải bạn của Bà Bell. “Chính Bà Bell, và bà ấy đang ở trong bệnh viện, rất nghiêm trọng.” Và vội vàng đến bệnh viện, nhưng bà đã chết. Chúa đã gọi Bà Bell, về Nhà.

6 Bà Bell là người trung tín nhóm lại với chúng ta ở hội thánh tại đây, trong nhiều năm nay. Chồng bà là, James, và tôi, làm việc với nhau, với cha tôi, cách đây nhiều năm, liên tiếp, điều hành... Chúng tôi đã quản lý những đoạn đường này, từ Pennsylvania, cho đến Colgate ở đây, cách đây nhiều năm, tôi đoán khoảng ba mươi năm trước, hay hơn nữa. Và chúng tôi rất yêu mến Chị Bell. Chị ấy là người rất cao quý.

7 Và tôi biết chị ấy đã mắc một chứng bệnh viêm bọng đái cấp tính, và họ...Bác sĩ của chị, mà biết thật rõ trường hợp này, thì đã ở ngoài thành phố lúc đó. Và một bác sĩ khác vừa đến khám bệnh cho chị, và—và khuyên nên mổ khẩn cấp, và chị đã không sống nổi. Và—và chị ấy đã...Tôi nghĩ chị...Theo cách tôi nghĩ, rằng bác sĩ điều trị thường xuyên của chị hẳn không cho—cho mổ, bởi vì chị là người to chắc nịch và túi mật chị rất tẹt. Và tôi nghĩ, chị bị sỏi thận, hay cái gì ở trong đó, và—và Chúa đã thương xót. Chị đã bị đau nhiều trước đây và Chúa đã chăm sóc những lần đó, nhiều lần. Nhưng lần vừa xảy ra đó...Ồ, nếu như chúng ta đánh giá cách đúng nhất, chúng ta có thể nói thế này: Đức Chúa Trời đã gọi Chị Bell về, và đó là cách nó phải xảy ra, anh chị em thấy đấy.

8 Và cách mà Ngài đã bỏ qua...đã mang điều đó đến cho tôi, khiến tôi nghĩ đó là Bà...một Cô Shepherd. Tôi không biết Cô Shepherd. Người phụ nữ ấy có lẽ có mặt ở đây, sáng nay, và tôi có lẽ biết cô ấy nếu tôi thấy mặt. Nhưng, lại được báo rằng đó là một Bà Shepherd. Và liệu hết thầy đã xảy ra như thế, để nếu như

nó...Nếu như tôi biết đó là Bà Bell đã ở trong tình trạng đó, có lẽ tôi đã đi ra ngoài đó và cầu thay cho bà ấy ngay lập tức. Và rồi, đây, mà, có lẽ, Đức Chúa Trời không muốn chúng ta làm thế. Vì vậy, “Chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại có ích cho những người yêu mến Đức Chúa Trời.”

9 Và tôi tin chắc rằng Chị Bell yêu mến Chúa chúng ta. Chị ấy là một phụ nữ tốt. Bây giờ, chị ấy là một trong chúng ta. Ở trong đây, chúng ta không phân biệt màu da nào. Gia đình của Đức Chúa Trời không phân biệt màu da. Dù chúng ta da đỏ, nâu, đen, hay vàng, trắng, không thành vấn đề. Bất kể là màu gì đi nữa, thì chúng ta là anh em và chị em trong Đấng Christ. Và vì thế chúng ta—chúng ta yêu thương chị ấy. Và chúng ta những người ở đền tạm đây, sẽ nhớ chị. Tôi sẽ nhớ làm sao, những tiếng “a-men” to, lớn, thô của Chị Bell ở phía sau trong góc đó. Và đưa chị về nhà, chị sẽ nói về Đức Chúa Jêsus.

10 Và nếu tôi biết điều đó đúng, không hề biết điều đó cho tới chỉ cách đây một lát, nhưng tôi nghĩ tang lễ của chị được tổ chức ngay tại nhà thờ đây. [Anh Neville nói, “Đúng thế.”—Bt.] Thứ Ba sắp đến này lúc [“Một giờ đúng.”] một giờ đúng. Và tôi nghĩ anh và tôi làm lễ [“Đúng thế.”] trong buổi tang lễ này.

11 Nhưng, chỉ trong một hội chúng, mà chúng ta là người yếu đuối hơn sáng nay, để tỏ lòng kính trọng Chị Bell của chúng ta, chúng ta hãy đứng lên giây lát, khi chúng ta cúi đầu.

12 Lạy Đức Chúa Trời của sự sống, Đấng ban cho và cất đi sự sống, như Gióp ngày xưa đã nói, “Chúa ban cho và Chúa lại cất đi; đáng ngợi khen Danh Chúa.” Cách đây một vài năm, Ngài đã ban Chị Bell đến ở giữa chúng con, là một đồng bào với chúng con, của khối cộng đồng vĩ đại của Đức Chúa Trời. Và chúng con cảm ơn Ngài vì mọi thần cảm mà chị đã có trước chúng con, chị thật thích ngợi khen và làm chứng biết bao, và rất được đầy dẫy Thánh Linh đến nỗi chị có thể la lớn và kêu lên. Và chị không hổ thẹn về Phúc Âm của Đức Chúa Jêsus Christ, vì, với chị, Nó là Quyền năng của Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi. Thấy số năm của chị đã hết, và thì giờ đến khi hết thảy chúng con phải trả lời. Và Ngài đã đem chị đi khỏi chúng con, sáng nay, để ở trong sự Hiện

diện của Ngài. Vì, đó đích thực là điều mà, khi chúng con lia khỏi nơi đây, chúng con ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

¹³ Ôi Chúa, chúng con cảm ơn Ngài vì tất cả. Chúng con nguyện xin Ngài ban phước cho chồng chị, James, bạn của con; con trai chị, con gái chị, tất cả những người ấy. Chúng con biết rằng con trai chị đang đáp máy bay từ nước Đức, rời quân đội, trở về nhà, để bày tỏ sự tôn kính cuối cùng anh có thể làm được, với người mẹ đã quá cố của mình, trên đất. Sáng nay lòng chàng trai ấy phải thổn thức biết bao. Con cầu nguyện cho anh, Chúa ôi. Đức Chúa Trời ôi, xin ban phước cho anh. Ban phước cho Jimmy, và thật anh ấy thì...Thấy anh đang làm việc hết sức ở đó, và mệt mỏi nhiều giờ, để kiếm sống cho gia đình anh. Con cầu xin cho gia đình cao quý ấy sẽ không bị chia cách, nhưng sự hoạt động của gia đình sẽ không bị gián đoạn trong Xứ đó ở phía bên kia.

¹⁴ Xin cho chúng con, Chúa ôi, giờ này xiết chặt áo giáp và nai nịt gọn gàng, siết chặt hơn một chút, và đi ra trận tiền bây giờ, để chiến đấu với số người ít hơn chúng con đã có cách đây một tuần. Chúng con cầu xin Ngài sẽ duy trì chúng con và làm cho chúng con mạnh mẽ, và giúp chúng con khi chúng con tiến hành, và ngày nào đó xin cho chúng con hết thấy nhóm nhau lại ở phía bên kia. Vì chúng con cầu xin điều đó nhân Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

¹⁵ Bây giờ có lẽ linh hồn người chị quá cố của chúng ta yên nghỉ trong sự bình an. Tôi muốn nói rằng tang lễ của—của chị sẽ được giảng ở đây vào Chúa nhật, hay thứ Ba, và chúng tôi sẽ... Chào mừng bất cứ người nào sẽ đến. Tôi nghĩ Anh Neville ở đây có những sự sắp xếp, và anh đã sắp xếp chương trình. Vậy thì, hôm nay, tôi chỉ...

¹⁶ Đấy, không có quá nhiều chỗ. Nếu như có một chỗ ở đâu đó dành cho Anh và Chị Slaughter ở phía sau đó. Tôi đã nhận cuộc gọi của chị, Chị Slaughter, và đến cầu nguyện cho chị...của Chị Slaughter khác, Chị Jean Slaughter bị bệnh sốt gan, tularemia. Chị ấy chắc bị bệnh ấy nặng, nhưng chúng ta đang tin cậy Đức Chúa Trời rằng chị sẽ được bình an vô sự.

17 Bây giờ chúng tôi muốn đọc vài lời Kinh Thánh. Và tôi chỉ muốn dùng thì giờ của mình, để dạy sáng nay, bởi vì từ khi tôi trở về, từ Arizona, ồ, giọng tôi hơi khàn một chút.

18 Và vậy thì, Chúa nhật tới, đừng quên, và tôi nghĩ Billy đã gửi thư những—những thông báo đi rồi. Và chúng ta tin, đó sẽ là một buổi nhóm khá dài, vì thế hãy đến sớm nếu có thể được. Chúng tôi muốn bắt đầu, ngay khoảng chín giờ ba mươi, hay tôi có ý nói, mười giờ. Và có lẽ, nên nhớ, khoảng một hay một-...có lẽ, hay mười hai giờ ba mươi, một giờ, gần như thế, ba hay bốn tiếng, hoặc hơn nữa, tôi muốn lấy, và chỉ lấy lời Kinh Thánh. Hãy mang bút và giấy, và cứ để ra. Có câu hỏi nào, anh em hỏi—hỏi nó, anh em thấy, và có lẽ chúng tôi có thể giải thích nó, làm điều gì mà chúng tôi có thể giúp đỡ.

19 Bây giờ chúng ta hãy đọc vài phân đoạn Kinh Thánh, trước tiên, nào. Tôi có ba chỗ trong Kinh Thánh, mà tôi muốn đọc. Và phân đoạn đầu tiên, nếu anh chị em muốn đánh dấu chỗ đó, và nếu anh chị em có viết chì, tôi muốn liên hệ, sáng nay, đến nhiều phân đoạn mà tôi sẽ...hay đúng hơn là, nhiều lời Kinh Thánh, mà tôi muốn nhắc đến. Trước tiên sẽ là Phi-e-rơ Nhất 5:8-10, Ê-phê-sô 6:10-17, và Đa-ni-ên 12:1-14. Bây giờ, để tiết kiệm thời gian của chúng ta, trong việc đọc.

20 Và mọi người thật sự ổn định chỗ ngồi. Vậy, vài người còn đang đứng, phía sau và bên hông. Nhưng chúng ta sẽ cố gắng nhanh chóng làm xuyên suốt như có thể được và để anh chị em đi ra, sau đó chúng ta sẽ cầu nguyện cho người bệnh.

21 Có một phụ nữ trẻ đang nằm ở đây sáng nay, đau rất nặng. Tôi biết rằng chị ấy đau rất nặng, ngày hôm qua. Và tôi—tôi chỉ muốn chị nghe, sáng nay, trước tiên, trước khi tôi cầu nguyện cho chị. Và tôi biết hoàn cảnh của người phụ nữ trẻ này. Và chị đau nặng, nhưng chúng ta có một Cha Thiên Thượng rất vĩ đại Đấng thắng hơn mọi bệnh tật. Và tôi có một—một chút...

22 Tôi đã mời Bà Woods đọc nó, nhưng dường như bà—bà ấy miễn cưỡng một chút về—về việc làm vậy. Một bài báo, mà một bác sĩ y khoa chắc đã ngạc nhiên. Khi, ông là người phê phán về việc chữa lành Thiêng liêng và thậm chí ông không để cho bất cứ ai nói về việc đó trong văn phòng của ông; và y tá của ông, cũng

vậy. Vì thế, điều đó đã xảy ra, có một bệnh nhân mà là trường hợp ung thư, một khối u lớn. Ông không muốn làm gì với nó, vì vậy ông đã gửi bà ấy qua một bệnh viện chuyên khoa khác. Ở đó người ta không làm gì được, cho nên đã gửi bà lại. Vì thế họ...Ồ, đó là ung thư vú, và nó đã ở trong tình trạng khủng khiếp. Và tất cả da đã bị ăn hết. Và ung thư, nó đã ăn sâu vào trong vú, vào trong các xương sườn. Tôi đoán các bạn biết tôi muốn nói gì.

²³ Chúng tôi có người bạn bác sĩ trẻ của chúng tôi từ Na Uy đến đang ngồi đây với chúng ta sáng nay.

²⁴ Và ông ấy chuẩn bị tất cả tài liệu của mình, vì nói ông ấy biết rằng—rằng bà ấy muốn ông phẫu thuật và cắt bỏ bộ vú. Và đó là công việc rất đẫm máu. Và—và ông đã chuẩn bị, mọi thứ. Y tá bảo phụ nữ ấy sẵn sàng và mang chị ấy vào phòng mổ, rồi cô ấy trở lại lấy dụng cụ để...cho bác sĩ và phụ tá sử dụng, cắt bỏ bộ vú. Và vì thế họ có những khăn lớn và các thứ đắp trên người chị. Và vì vậy họ đã bắt đầu...

²⁵ Khi ông ấy bắt đầu quay lại, chồng chị muốn biết anh ấy có thể ngồi cuối phòng và cầu nguyện không. Anh ấy là thầy giảng thiêng liêng. Và anh ngồi ở đó bên cạnh chân giường, và cầu nguyện. Dĩ nhiên, bác sĩ cũng không hài lòng lắm với điều đó, anh em biết đấy, vì anh ấy ngồi ở đó. Nhưng miễn là anh ấy không nhìn, và điều đó sẽ không làm anh thấy đau đớn, ồ, “Tôi đoán rằng tất cả đều vào đó; sẽ không—sẽ không ngắt xiủ.”

²⁶ Vì thế trong khi ngồi, cầu nguyện, có sự rung động trong phòng. Và bác sĩ quay lại để đi tới...với những dụng cụ của ông, để bắt đầu cắt bỏ vú. Ông ta đã lấy ra từng cục từng cục. Thậm chí không để lại một vết sẹo nào trên ngực; thậm chí không một vết sẹo. Ông nói, “Nó—nó có...Nó có di chuyển không?” Và ông bắt đầu...Và cô y tá đã làm chúng. Cả hai cùng ra ngoài và đã trở nên tìn đồ ngũ tuần, đầy dẫy Đức Thánh Linh, hầu việc Chúa. Không có một vết sẹo nào!

²⁷ Bác sĩ Holbrook đã làm chứng, chính ông, đã nói, “Trước đó một phút, có người—người phụ nữ nằm ở đó, và cô y tá, và khối u thật to này đã được lấy khỏi lồng ngực chị ấy. Và một phút sau, không có một vết sẹo nào ngay tại chỗ đã được lấy đi.” Đó là một trong những bác sĩ y khoa giỏi nhất của chúng ta ở nước Mỹ.

Ông ấy nói ông đã bị thuyết phục ngay lúc đó. Và ông, cho đến bây giờ, ông đã trở thành là một chấp sự trong một hội thánh. Thấy không?

28 Thấy đó, nhiều người chỉ nghĩ nhà thờ chỉ là nơi để bạn chỉ đi tới, và nó là, “Ồ, bạn đến đó để học trở thành người tốt, hay điều gì đó như thế.” Không phải thế, bạn ơi. Không. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Ngài đúng là vĩ đại ngày hôm nay như Ngài đã có, đã từng có. Và Ngài sẽ không bao giờ thay đổi. Và Ngài là một... Chúng ta thật sự yêu mến Ngài.

29 Bây giờ, chúng ta hãy đọc từ Phi-e-rơ Nhất, chương thứ 5, câu thứ 8 đến câu thứ 10, để bắt đầu.

Hãy tiết độ,...tĩnh thức; bởi vì kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ,...như sư tử rống, đi rình mò chung quanh, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được:

Hãy đứng một cách vững vàng trong...đức tin mà chống cự nó vì biết rằng anh em mình ở khắp thế gian cũng đồng chịu hoạn nạn như mình.

Nhưng Đức Chúa Trời ban mọi ơn, đấng đã gọi anh em đến sự vinh hiển đời đời của Ngài bởi Đức Chúa Jê-sus Christ, thì sau khi anh em tạm chịu khổ, sẽ làm cho anh em trọn vẹn, vững vàng, thêm sức cho, và kiên định.

30 Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời! Bây giờ trong Sách Ê-phê-sô. Chúng ta hãy lật ra ở đây tới Sách Ê-phê-sô, chương thứ 6, và muốn đọc câu thứ 10 đến câu thứ 17, tôi đã đánh dấu.

Cuối cùng, hỡi anh em của tôi, phải làm mạnh dạn trong Chúa, và nhờ sức toàn năng của Ngài.

Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ.

Vì chúng ta đánh trận chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian—của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.

Vậy nên chính anh em hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho anh em có thể cự địch lại trong ngày

khốn nạn, ...và khi thắng hơn mọi sự rồi, được đứng vững vàng.

Vậy hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng,...mặc lấy áo giáp bằng sự công bình;

Và dùng sự sẵn sàng của tin lành bình an mà làm giày dép;

Trên hết mọi sự,...lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em sẽ có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ.

Và cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời:

³¹ Bây giờ qua Sách Đa-ni-ên, tôi thích đọc nhiều hơn. Bây giờ, Đa-ni-ên chương thứ 12. Tôi muốn bắt đầu ở câu 1, và đọc một—một phần khá dài này, mười bốn câu.

Và vào kỳ đó...Mi-ca-ên thiên sứ trưởng, là đấng đứng thay mặt con cái dân người sẽ trở dậy: và lúc đó sẽ có...thời kỳ hoạn nạn, đến nỗi từ khi mới có nước cho đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ: và vào lúc đó dân sự người, kẻ nào được ghi trong quyển sách kia thì sẽ được cứu.

Và nhiều kẻ ngủ trong bụi đất sẽ thức dậy, và kẻ thì sẽ được sự sống đời đời,...kẻ thì để chịu sự khinh thường đời đời.

Và những kẻ khôn sáng sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung; và những kẻ dốt đem—dốt đem nhiều người về sự công bình sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi.

Còn như người, Hỡi Đa-ni-ên, hãy đóng lại—hãy đóng lại...sách này, cho đến kỳ cuối cùng: nhiều kẻ sẽ đi qua đi lại, và sự học thức sẽ được gia tăng.

Và ta Đa-ni-ên nhìn xem, và, này, có hai người khác đương đứng, ...một người ở bờ bên này sông, và một người ở...bờ bên kia của sông.

Và một người hỏi người mặc vải gai, đang đứng ở trên nước sông rằng, Bao lâu sẽ đến sự cuối cùng của...những sự lạ này?

Và ta nghe người mặc vải gai, đứng trên nước sông, khi người cắt tay hữu và tay tả lên trời, và chỉ đấng hằng sống đời đời mà thề rằng sẽ trải qua một kỳ, kỳ, và nửa kỳ; và khi người đã hoàn tất làm tan tác quyền của dân thánh hết,...thì các sự này sẽ xong.

³² Tôi nghĩ tôi sẽ dùng ngay tại đó. Tôi muốn lấy đề tài, nếu như nó sẽ được gọi là đề tài, từ những phân đoạn đó, để rút ra chủ đề này về: *Trần Chiến Lớn Nhất Đã Từng Có*. Đó là điều tôi muốn dùng cho một đề tài.

³³ Bây giờ, cách mà tôi nắm giữ điều này để nói cho đề tài dành cho sáng nay: Chúng tôi vừa trở về; hai ủy viên trị sự, ở nhà thờ tại đây, và chính tôi, đã đi đến Arizona. Và chúng tôi đã đi ra, thật sự, để có một buổi nhóm tại Phoenix, với Anh Sharrit, tại đền tạm của anh. Nhưng khi tôi thấy rằng một—một anh em đã ở trong thành phố, đang tổ chức những buổi nhóm trong trại ngoài trời, ồ, thì tôi cảm thấy hơi lưỡng lự về việc tổ chức buổi nhóm. Tôi nghĩ có lẽ tôi sẽ tổ chức nó vào chiều Chúa nhật, để không một ai bị phiền hà trong các giáo hội của họ. Nhưng, thấy rằng, những buổi nhóm của anh ấy, cũng vào chiều Chúa nhật. Và tôi đã hơi lo lắng một—một chút về việc tổ chức một buổi nhóm.

³⁴ Và vì thế anh em chúng tôi, thay vì cứ đi suốt ngày, như chúng tôi đi săn bên ngoài, thì chúng tôi đã đi vào thành phố, tiếp tục và sẵn sàng, và đi đến những buổi nhóm của Anh Allen. Anh A. A. Allen đang có những buổi nhóm. Vậy chúng tôi đi đến những buổi nhóm, và Anh Allen đã giảng một bài giảng đầy quyền năng. Chúng tôi đã có một—một thời gian, một thời gian tuyệt vời, lắng nghe Anh Allen giảng, nghe các—các ca sĩ hát, và vân vân, họ đã hát thật mạnh mẽ, và la lớn, và đã có một buổi nhóm tuyệt vời.

³⁵ Và rồi chúng tôi thấy, suốt dọc đường, bàn tay của Chúa đi cùng. Bất cứ nơi nào chúng tôi đi, Chúa Jêsus đều đáp ứng chúng tôi. Và có cái gì đó đang ở bên ngoài chính bạn, ở những nơi hoang vắng. Có cái gì đó về nó, mà nếu như bạn ở một mình cách ấy, có điều gì đó điều khiển bạn. Đó là, tôi đoán, là một lý

do tôi thích ở những nơi vắng vẻ. Bạn có thể tránh xa quyền lực của kẻ thù, như chúng ta có ở đây.

³⁶ Ma quỷ hầu như vô hại trừ khi nó có cái gì đó để chiếm hữu. Nó phải...Các bạn có nhớ những con quỷ đó bị đuổi ra khỏi Quân đoàn không? Chúng đã có...chúng còn muốn làm thiệt hại nhiều hơn nữa, cho nên chúng đã xin nhập vào bầy heo. Vì thế, những con quỷ phải có cái gì đó để làm, để làm việc qua người nào đó.

³⁷ Và đó, cũng là cách Đức Chúa Trời làm. Ngài phải có chúng ta. Ngài đang dựa vào chúng ta, để làm việc qua chúng ta.

³⁸ Và nhiều người đã đến trong khi chúng tôi ở trên cuộc hành trình, với những giấc mơ. Và Đức Chúa Jêsus không bao giờ sai nhưng ban cho sự thông giải một cách chính xác, và thật sự là thế, thật chính xác cách đó.

³⁹ Và rồi Ngài thật tuyệt vời với chúng tôi, dẫn chúng tôi đến thú bị săn và nói cho chúng tôi biết nó ở đâu. Và, bạn biết không, cứ loanh quanh như thế, thật là tuyệt vời. Ngồi chung quanh, ban đêm, chúng tôi cắm trại, cách xa mọi người, trong nhiều dặm và nhiều dặm và nhiều dặm, và nhìn ngọn—ngọn lửa trại lập lòe chung quanh vách núi. Và, ồ, thật hùng vĩ làm sao!

⁴⁰ Một anh em ở đó, người đang gặp rắc rối với vợ anh, mà đã có...Nhiều năm trước, cô ta ngẩng đầu lên trong buổi nhóm, nơi tôi đang có buổi nhóm. Và tôi đã yêu cầu họ cúi đầu xuống; có một tà linh không muốn lìa khỏi một—một người đàn bà, ở trên bục. Và người phụ nữ, thật bất kính ấy, đã ngẩng đầu dù sao đi nữa. Và tà linh đã lìa khỏi người đàn bà, ở trên bục, và nhập vào người nữ ấy. Và việc này đã gần mười bốn năm, và phụ nữ ấy đã ở trong tình trạng nguy kịch; rất nặng, ngay cả về tâm thần, đến nỗi cô ấy cứ làm những việc mà không tốt. Chẳng hạn, bỏ chồng của chính mình, đi và lấy người đàn ông khác trong khi cô ấy vẫn đang sống với chồng mình; tuyên bố cô chẳng biết mình đã làm điều đó. Và vì vậy họ—họ cố gắng khám nghiệm cho cô về việc này...Bạn gọi điều đó là gì, khi bạn...Mất trí nhớ? Nó...Chà, ngay cả tên đó là gì cũng không biết. Tôi nghĩ đúng thế, bác sĩ à. Nhưng không phải thế. Nó là một linh. Và cô ấy...Và phụ nữ ấy là một trong những bạn tốt của tôi. Nhưng từ đêm đó, trở đi, cô ấy cố ý ghét tôi. Dĩ nhiên, các bạn có thể biết tại sao là thế.

41 Nhưng rồi khi chồng cô đến, và chúng tôi quỳ gối trong phòng để cầu nguyện, thì Đức Thánh Linh đã giáng xuống. Chính là thế. Rồi Ngài đã hiện ra với chồng cô tối hôm ấy, trong một giấc mơ. Ngài trở lại với một giấc mơ, anh ấy nghĩ đó chỉ là một trò đùa. Sau đó nhận ra, đó chính là sự trả lời cho sự chữa lành của anh ấy. Thật Đức Thánh Linh đã giải quyết điều đó!

42 Trên đường xuống Tucson, với Anh Norman và họ, và ở đó Chúa đã bắt đầu làm việc lần nữa với những việc quyền năng, lớn lao và bày tỏ các sự việc.

43 Một đêm nọ, điều gì đó đã lôi kéo tôi đến kết luận này ở đây, tôi đang đứng với Anh Wood và Anh Sothmann. Và chúng tôi đã...Lúc đó khoảng mười giờ tối, và tôi nhìn lên bầu trời, và một sự kinh hoàng đi ngang qua tôi. Và tôi nói, “Nhìn kia! Tất cả đạo quân, trên trời vĩ đại đó!” Và tôi nói, “Mọi sự đều hài hòa cách hoàn hảo.”

44 Và Anh Wood nói, “Nhìn hai ngôi sao nhỏ thật gần nhau, mà, nó đã làm cho nó trông giống như một ngọn đèn.”

45 Tôi nói, “Nhưng, anh biết đó, Anh Wood à, theo khoa học, trong chòm sao Gấu đó, Tiểu Hùng tinh, Đại Hùng tinh, những ngôi sao ấy trông không cách nhau khoảng năm phân; mà chúng còn cách xa nhau hơn là từ chúng ta đến chúng. Và nếu chúng bắt đầu đến trái đất này, nó sẽ mất, hàng ngàn dặm một giờ, sẽ phải mất hàng trăm và hàng trăm năm cho chúng để đến được trái đất.” Và tôi nói, “Trong tất cả trật tự bao la, vĩ đại này ở đây, và tuy nhiên họ bảo chúng ta rằng họ có thể nhìn thấy qua kính viễn vọng, có thể thấy một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng, ở ngoài đó; và vẫn còn có những mặt trăng và các ngôi sao. Và—và, tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã tạo dựng mỗi vật trong chúng. Và Ngài ngự ở giữa chúng.”

46 Và tôi nói, “Ở nơi nào trong đó, tôi đã hướng về phía tôi, một lần trong đài thiên văn, cung hoàng đạo; bắt đầu với cung Trinh nữ, cho đến qua Thời đại Con Cua, và đến cuối cùng là cung sư tử, sư tử Leo. Sự đến đầu tiên của Đấng Christ, bởi một trinh nữ; sự đến lần thứ hai, bởi một Sư tử của chi phái Giu-đa.” Và tôi nói, “Tôi đã cố gắng hết sức để thấy cung hoàng đạo đó, mà tôi không thể thấy được. Nhưng, tuy nhiên, nó ở đó. Những người nào đã

được huấn luyện, đều biết nó thì ở đó. Gióp đã thấy nó. Người ta thường nhìn vào đó. Ấy là một Kinh Thánh, vào một thời ấy. Nhưng trong khoảng không gian phải đi mất hàng triệu và hàng tỉ của—của năm ánh sáng, Đức Chúa Trời ngự ở giữa tất cả điều đó, và Ngài nhìn xuống. Phao-lô ở trong đó. Mẹ tôi đang ở trong đó, nơi nào đó, đang nhìn xuống.”

⁴⁷ Và tôi nghĩ về trật tự của đạo quân trên trời ấy, không một cái nào có thể ra khỏi vị trí đó được. Mỗi cái phải giữ đúng giờ của mình, một cách hoàn hảo. Đạo quân vĩ đại của Đức Chúa Trời! Tôi nghĩ đến những người lính ấy; sẽ như thế nào nếu mặt trăng đi ra khỏi trật tự ấy, trái đất sẽ bị bao phủ lại bởi nước, chỉ trong vài phút. Trái đất chắc hẳn thật giống như nó đã có khi Đức Chúa Trời đã quyết định dùng nó, cho chúng ta có trên nó ở đây. “Không có hình dạng, và trống không, và mờ tối, và nước bao phủ trên trái đất.” Và nếu mặt trăng đó từng di chuyển, nó sẽ lại di chuyển giống như vậy lần nữa. Khi mặt trăng rung chuyển một chút ra khỏi trái đất, thủy triều dâng lên. Khi mặt trăng lặn xuống, thủy triều rút xuống. Đó là đội quân hùng mạnh của Đức Chúa Trời. Và khi tôi nghĩ về...mà là đạo quân hùng mạnh của Đức Chúa Trời hằng hữu ở đó...

⁴⁸ Bây giờ, chúng tôi đã đi ngủ. Và rồi tôi bắt đầu nghĩ không có vật nào đi ra khỏi vị trí của nó. Tất cả cố định tại chỗ. Và nếu có một sự di chuyển, bất cứ nơi nào, của chúng, nó là vì một nguyên cớ, và sẽ ảnh hưởng đến trái đất này. Chúng ta thật sự thấy kết quả của nó bây giờ, từ một số của chúng di chuyển vào các điểm khác. Nó gây ảnh hưởng. Nó ảnh hưởng đến mọi thứ.

⁴⁹ Và tôi nghĩ, lúc đó, nếu đạo quân trên trời vĩ đại đó, phải giữ đúng vị trí của nó để làm cho mọi thứ trật tự, như thế, thì còn cái không trật tự ở dưới đất thì sao? Thật, khi một thứ đi ra ngoài trật tự, nó làm cho toàn bộ sự việc tồi tệ như thế nào! Toàn bộ chương trình của Đức Chúa Trời bị đảo lộn khi một thành viên ra khỏi trật tự. Chúng ta nên cố gắng liên tục giữ trật tự của Thánh Linh.

⁵⁰ Và tôi muốn, đến với Đức Chúa Trời, sáng nay, để chúng ta sẽ mang điều này đến với một buổi nhóm chữa lành thật sự, để chúng ta có thể giữ phần này...nhóm mà chúng ta đã nhóm lại

dưới mái nhà sáng nay, trong một không khí hài hòa như vậy, mà Đức Thánh Linh sẽ đặt vào mỗi chi thể của Thân, có mặt ở đây sáng nay, trong sự hài hòa như vậy, đến nỗi sẽ có sự chữa lành về linh hồn và thể xác xảy ra như vậy, nếu như chúng ta cứ nắm giữ vị trí của mình.

⁵¹ Vậy thì, như tôi đã nói lúc ban đầu, người phụ nữ này mắc bệnh ung thư mà Bác sĩ Holbrook lấy...đã cắt bỏ. Bây giờ, Đức Chúa Trời mà đã khiến gây nên tiếng xôn xao trong bệnh viện đó, và đã cắt bỏ ung thư đó mà không có để lại vết sẹo, các bạn không biết cũng Đức Chúa Trời ấy đang ở đây sao? Và điều duy nhất mà Ngài đang chờ đợi, là muốn thấy được đạo quân của Ngài—của Ngài biết giữ lấy vị trí của họ, giống như các vì sao, giữ vững vị trí của mình vậy.

⁵² Bây giờ, các bạn biết không, chúng ta đã có cuộc chiến này đến cuộc chiến khác, và tiếng đồn về giặc? Và nếu trái đất đứng yên, thì chúng ta sẽ có nhiều cuộc chiến hơn nữa. Nhưng các bạn có nhận ra rằng thật ra chỉ có hai quyền lực tồn tại trong vũ trụ không? Về tất cả những sự khác biệt của chúng ta giữa các dân, và những sự khác biệt với nhau, và mọi thứ, tất cả điều đó dẫn đến từ hai quyền lực. Chỉ có hai quyền lực, và chỉ có hai vương quốc; hai quyền lực, và hai vương quốc. Tất cả những cái còn lại, những điều nhỏ bé, được liên kết với một trong những quyền lực đó. Và những quyền lực đó là quyền lực của Đức Chúa Trời và quyền lực của Sa-tan. Đó là điều mà...Mọi cuộc chiến, mọi sự mất trật tự, mọi việc mà xảy đến, nó được sự kiểm soát bởi quyền lực của Đức Chúa Trời hoặc quyền lực của Sa-tan, vì đó là hai quyền lực duy nhất tồn tại. Và đó là quyền lực sự sống và quyền lực sự chết. Vậy thì, đó là hai quyền lực duy nhất.

⁵³ Và Sa-tan có thể chỉ...Quyền lực của hắn, hắn đã có, là quyền năng của Đức Chúa Trời bị làm cho hư hoại. Nó không phải là quyền năng thực sự. Mọi thứ Sa-tan có, nó là sự bóp méo về quyền năng của Đức Chúa Trời. Sự chết chỉ là một sự sống bị làm cho hư hoại. Lời nói dối chỉ là sự thật bị nói lại sai. Thấy không? Ngoại tình là một—một hành động sai mục đích, một hành động công bình bị lạm dụng. Thấy không? Mọi thứ Sa-tan có là điều gì đó đã bị làm cho hư hỏng, nhưng nó là quyền lực.

⁵⁴ Và chúng ta, ngày hôm nay, đang ngồi đây, và quyền lực này nếu không thì quyền lực khác đang kiểm soát chúng ta. Vì vậy chúng ta hãy đuổi quyền lực ma quỷ. Chúng ta hãy giữ vị trí của mình như những ngôi sao trên trời.

⁵⁵ Như Kinh Thánh nói, “Những ngôi sao đi lạc,” trong Sách Giu-đe, “đang sôi bọt ô uế của mình.” Và chúng ta không muốn là những ngôi sao đi lạc; không biết *điều này* có đúng không, không biết *điều kia* có đúng không, không biết nó sẽ xảy ra không, không biết...nó có thể xảy ra như thế nào. Đừng tự hỏi. Hãy ở lại giống những ngôi sao kia ở trên trời, như những người lính phải làm bổn phận của họ. Hãy đứng đó, tin! Sự sống và sự chết.

⁵⁶ Bây giờ, một quân đội, khi một quân đội thật sự, một nước sẵn sàng chống lại quân đội nước kia, trước hết nên ngồi xuống và hình dung điều gì đúng và sai, và họ có thể chống lại quốc gia kế tiếp hay không. Chúa Jê-sus đã dạy điều đó. Và nếu người ta làm điều đó, nếu các dân sẽ—sẽ ngồi xuống, và ngừng lại và suy nghĩ những điều đó, cả hai phía, thì chúng ta sẽ không còn chiến tranh nữa.

⁵⁷ Bây giờ, chúng ta thấy, nếu con người không làm chuyện đó, nếu những người đứng đầu quân đội, trước hết, không chịu ngồi lại và xem thử họ đúng không, và động cơ của họ và những mục đích đúng đắn, và họ có đủ sức mạnh và quyền lực để đánh bại đạo quân kế tiếp không, thì họ chắc chắn thua cuộc.

⁵⁸ Đó là chỗ Tướng Custer đã mắc phải sai lầm tai hại của ông. Tướng Custer, như tôi biết, đã được lệnh từ chính quyền, không đi vào xứ của người Sioux, vì đó là thời gian lễ nghi tôn giáo dành cho họ. Đó là thì giờ thờ phượng. Họ đang có lễ hội. Nhưng Custer đã uống say, và ông nghĩ rằng ông sẽ cứ làm điều đó dù thế nào đi nữa. Ông đã băng qua, dù đó là lệnh hay không phải lệnh. Và rồi họ thật sự bắn chết vài người vô tội, bắn vào họ. Tôi nghĩ họ đã đánh một số người trong họ. Đó là những người hướng đạo, đi ra, đi săn tìm thức ăn, nuôi dân của họ—của họ trong khi họ thờ phượng. Và Custer, băng qua, thấy họ, và nghĩ rằng họ có mục đích khác, và vì thế bắn vào những người hướng đạo này. Và những người hướng đạo này đã trốn thoát, quay về. Họ đã làm gì? Họ tự trang bị vũ khí, và họ đến đây. Và đó là sự kết liễu

của Tướng Custer, bởi vì ông đã không ngồi xuống và suy nghĩ, trước tiên.

⁵⁹ Ông không có việc gì ở đó. Ông không có quyền được ở đó. Ông đã đuổi người da đỏ Anh-điêng ra khỏi Bờ biển Đông, suốt cho đến bờ biển hướng Tây, dù sao đi nữa. Và họ đã có một hiệp ước, nhưng ông đã phá bỏ hiệp ước. Và khi ông đã phá bỏ hiệp ước, thì ông thua trận.

⁶⁰ Và vì thế một đạo quân, trước tiên, khi bước vào trận chiến, trước tiên phải có sự lựa chọn, một số chiến sĩ. Họ phải được trang bị để chiến đấu. Họ phải được huấn luyện để chiến đấu.

⁶¹ Và tôi tin rằng trận chiến lớn nhất mà đã từng có, là bây giờ sẵn sàng đi vào hành động. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã lựa chọn những chiến sĩ của Ngài. Tôi tin Ngài đã trang bị cho họ, huấn luyện họ. Và mặt trận chiến đấu bây giờ được thiết lập, sẵn sàng để bắt đầu.

⁶² Trận chiến lớn, đầu tiên này mà đã từng có, bắt đầu trên Thiên đàng, khi Mi-ca-in và các Thiên sứ của Ngài chống lại Lu-xi-phe và các sứ của nó. Nó khởi đầu trước tiên, trận chiến đầu tiên là ở trên Thiên đàng. Vì thế, tội lỗi đã không phải bắt nguồn từ dưới đất, nó đã bắt nguồn từ trên Thiên đàng.

⁶³ Và rồi nó đã bị ném xuống từ Thiên đàng, đuổi ra khỏi Thiên đàng, xuống thế gian, và giáng trên loài người. Rồi trận chiến, từ những thiên sứ, trở thành trận chiến con người. Và Sa-tan đến để phá hủy sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, những gì Đức Chúa Trời đã tạo ra cho chính Ngài. Nó đã, Sa-tan, đến để phá hủy điều này. Đó là mục đích của nó, là để hủy hoại điều đó. Rồi trận chiến bắt đầu ở đây trên trái đất, và bắt đầu trong chúng ta, và đã trở nên dữ dội kể từ đó.

⁶⁴ Bây giờ, trước khi bất cứ trận chiến nào có thể dàn trận, trước tiên họ phải chọn nơi gặp gỡ, hay một nơi mà trận chiến được xảy ra, một nơi chọn lựa.

⁶⁵ Trong Thế Chiến thứ Nhất, nó được đặt một nơi như vậy, một vùng đất không có người và những nơi họ đánh nhau. Và chúng phải là nơi được chọn sẵn.

⁶⁶ Giống như khi Y-sơ-ra-ên đi đến chiến tranh với quân Phi-lit-tin, có một—một—một ngọn đồi nơi họ tụ tập mỗi bên. Và đó là nơi mà Gô-li-át xuất hiện và khiêu khích quân Y-sơ-ra-ên. Đó là nơi mà Đa-vít đã gặp hắn, trong thung lũng, khi ông vượt qua con lạch nhỏ chạy qua giữa hai ngọn đồi, ông đã nhặt những hòn đá.

⁶⁷ Đó phải là nơi được lựa chọn. Và trong nơi này, có một—một mảnh đất đối đầu, vùng đất không có người, và họ sẽ chiến đấu ở đây tại nơi này. Họ thật sự không, một người chiến đấu ở đây, và một người ở dưới đây, và người khác nữa chạy ở trên đây. Đó là một trận tuyến mà họ đối đầu và thử nghiệm quyền lực của mình, nơi mỗi bên thử sức mạnh đạo quân của mình chống lại đạo quân khác, một nơi gặp gỡ lẫn nhau. Bây giờ, đừng (nhận lấy) bỏ quên điều này.

⁶⁸ Khi cuộc chiến lớn này đã bắt đầu trên đất, đó phải là một chỗ gặp lẫn nhau. Đó phải là một chỗ đã được lựa chọn cho cuộc chiến bắt đầu, và cuộc chiến thật tàn khốc. Và chiến trường đó bắt đầu trong tâm trí của nhân loại. Đó là nơi trận chiến bắt đầu. Tâm trí con người đã được lựa chọn cho nơi của cuộc chiến, nơi nó được bắt đầu, và đó là bởi vì những quyết định được đưa ra từ tâm trí, cái đầu. Vậy thì, họ đã không bao giờ bắt đầu cuộc chiến từ tổ chức nào đó. Họ không bao giờ bắt đầu nó từ công việc máy móc nào đó. Mặt đất này không bao giờ đã khởi đầu cuộc chiến ở đó. Cho nên, tổ chức đó có thể chẳng bao giờ, chẳng hề làm công việc của Đức Chúa Trời, bởi vì những chiến trường, nơi các bạn phải đối đầu kẻ thù mình, là trong tâm trí. Bạn phải đưa ra sự lựa chọn của mình. Nó đối đầu với bạn.

⁶⁹ Tôi muốn cô gái trẻ này ở đây, mà đau rất nặng, chắc chắn lắng nghe điều này bây giờ, thật kỹ.

⁷⁰ Những sự quyết định được thực hiện ở trong tâm trí, cái đầu. Đó là nơi mà Sa-tan gặp bạn, và có những sự quyết định, bởi vì rằng Đức Chúa Trời đã tạo ra con người cách ấy.

⁷¹ Bây giờ, tôi có (nếu các bạn nhìn vào ghi chú của tôi ở đây) một bản đồ nhỏ vẽ ra. Tôi đã vẽ nó ở đây cách đây không lâu, trên... được dùng ở trên bảng. Con người đã được tạo dựng giống như hạt lúa mì. Nó là một hạt giống. Và con người là một hạt giống. Về mặt thể chất, bạn là hạt giống của cha mẹ bạn; và sự

sống đến từ cha, phần xác thịt đến từ mẹ. Vì vậy, cả hai, đến với nhau, trứng và máu—máu, đến với nhau. Và trong tế bào máu là sự sống. Và trong đó nó bắt đầu, phát triển, tạo thành đứa—đứa con. Vậy thì, bất cứ hạt giống đều có vỏ bọc bên ngoài; bên trong là thịt; và bên trong nữa là phôi sự sống. Ồ, đó là cách mà chúng ta được tạo ra. Chúng ta có thân thể, linh hồn, và tâm linh. Bên ngoài, thân thể, là vỏ bọc; bên trong của nó, lương tâm và vân vân, là linh hồn; và bên trong linh hồn, là tâm linh. Và tâm linh cầm quyền tất cả cái khác.

⁷² Bây giờ, nếu bạn ngồi xuống khi bạn về nhà, và vẽ ra ba vòng đai nhỏ. Bạn sẽ tìm thấy rằng bên ngoài cơ thể có năm giác quan tiếp xúc với nhau, và đó là thấy, nếm, cảm thấy, ngửi, nghe. Đó là năm giác quan điều khiển thân thể con người.

⁷³ Bên trong thân thể là một linh hồn, và linh hồn đó được điều khiển bằng khả năng tưởng tượng, lương tâm, ký ức, lý trí, và những cảm giác yêu mến. Đó là những thứ điều khiển linh hồn.

⁷⁴ Nhưng, tâm linh, nó chỉ có một giác quan. Tâm linh...Ồ, chúng ta hãy hiểu nó. Tâm linh có một giác quan, và giác quan đó thì, hoặc thống trị nó, là đức tin hay sự nghi ngờ. Điều đó chính xác. Và chỉ có một đại lộ duy nhất đi đến với nó, đó là tác nhân đạo đức tự do. Bạn có thể chấp nhận sự nghi ngờ hay bạn có thể chấp nhận đức tin, hoặc bạn muốn quyết định làm việc. Do đó, Sa-tan bắt đầu ở phần chính yếu, để khiến cho linh của con người nghi ngờ về Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời bắt đầu ở phần chính, để đặt Lời Ngài trong linh đó. Thế đấy. Đó là những gì nó thực hiện.

⁷⁵ Nếu hội thánh này, ngay bây giờ có thể kết hợp với nhau, và liên kết chặt chẽ nhau với mỗi người đó sẽ nhất trí với nhau như vậy, không có một bóng dáng nghi ngờ ở bất cứ đâu, thì sẽ không có một con người yếu đuối ở giữa chúng ta, trong năm phút nữa. Sẽ không có người nào ở đây khao khát Đức Thánh Linh mà không muốn nhận Nó, nếu các bạn có thể thật sự hiểu được điều nào đó đã được sắp xếp. Vậy thì, đó là nơi trận chiến bắt đầu, ngay trong tâm trí bạn, cho dù bạn có muốn hay không.

⁷⁶ Bây giờ nên nhớ, không phải là Khoa học Cơ-đốc giáo, bây giờ, tâm trí trên vấn đề. Điều đó không...Tâm trí chấp nhận Sự

Sống, là Lời của Đức Chúa Trời, và ở đó mang lại Sự Sống. Thật sự ý tưởng của bạn không làm điều đó. Nhưng, Lời của Đức Chúa Trời, đã mang vào kênh tư tưởng của bạn. Hiểu không? Đó không phải là ý tưởng, như Khoa học Cơ-đốc giáo tạo ra nó, tâm trí qua sự kiện. Không. Không phải thế.

⁷⁷ Nhưng, tâm trí của bạn chấp nhận Nó. Nó chộp lấy Nó. Tâm trí của bạn điều khiển bằng cái gì? Linh của bạn. Và linh của bạn nắm lấy Lời của Đức Chúa Trời, và đó là điều mà có Sự Sống trong Nó. Nó mang Sự Sống vào trong bạn. Ô, anh em ơi! Khi điều đó xảy ra, khi Sự Sống giáng xuống kênh đó, vào trong bạn, Lời của Đức Chúa Trời được biểu lộ trong bạn. “Nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin điều gì các người muốn và điều đó sẽ được làm cho các người.”

⁷⁸ Rồi điều đó làm gì? Từ giữa tấm lòng, mà là linh hồn, từ đó đi ra, nuôi dưỡng mọi bộ phận. Rắc rối của nó là, chúng ta đang đứng trong *đây* với nhiều nghi ngờ, cố gắng chấp nhận những gì ở ngoài *đó*. Các bạn phải dừng điều đó; và hạ kênh đó xuống đến với Lời chân thật của Đức Chúa Trời, và rồi nó, chính nó, tự động đi ra ngoài. Đó là những gì ở bên trong. Đó là điều được kể đến, là con người bề trong.

Lối vào của Sa-tan là từ bên trong.

⁷⁹ Bây giờ, bạn nói, “Tôi không ăn trộm. Tôi không uống rượu. Tôi không làm những điều này.” Điều đó không liên quan với nó.

⁸⁰ Đấy, chính là bên trong. Cho dù bạn tốt đến đâu, đạo đức như thế nào, bạn thành thật thế nào đi nữa, những điều ấy được tôn trọng. Nhưng Chúa Jêsus đã phán, “Trừ khi con người được sanh lại.” Thấy không? Phải là cái gì đó xảy ra bên trong. Nếu không, thì đó là điều giả tạo phủ lên, vì sâu kín trong tâm hồn bạn khao khát làm việc đó dù thế nào đi nữa. Nó không thể là giả tạo. Nó phải là thật.

⁸¹ Và có một con đường duy nhất để mà có thể đi xuống, và đó là bằng con đường của tác nhân đạo đức tự do, đi vào linh hồn, bởi những ý tưởng của bạn. “Vì hấn tưởng trong lòng thể nào, thì hấn quả thể ấy.” “Nếu các người nói cùng núi này rằng, ‘Hãy dời đi,’ và chẳng nghi ngại trong lòng mình, nhưng tin rằng những gì các người đã nói sẽ ứng nghiệm, thì các người có thể có được

điều gì các người đã nói.” Anh chị em hiểu điều đó không? Thế đấy. Hiểu không? Đó là những chiến trường. Ước gì các bạn có thể chỉ lấy điều đó khởi đầu, trước tiên.

⁸² Chúng ta rất nôn nóng thấy những sự việc được thực hiện. Chúng ta rất mong muốn để làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời. Người phụ nữ trẻ này không...mong muốn, không nghi ngờ, mong muốn sống. Bà muốn được khỏe mạnh. Những người khác ở đây, muốn được khỏe mạnh. Và khi chúng ta nghe về trường hợp đó, giống như bác sĩ, sự sống lại của người chết, những việc hết sức vĩ đại mà Đức Chúa Trời chúng ta đã làm, thì chúng ta mong muốn. Và sự việc của nó là, chúng ta cố gắng đạt đến qua những khả năng phán đoán này, để nắm giữ điều gì đó ở đây, giống như ý thức.

⁸³ Rất nhiều người, nhiều lần, đã hiểu sai Lời. Và tôi đã bị hiểu lầm bởi điều này, bằng sự kêu gọi tin nhận. Tôi nói, “Tôi không tán thành lắm về sự kêu gọi tin nhận,” không có nghĩa rằng các bạn không nên làm sự kêu gọi.

⁸⁴ Nhưng người nào đó nắm tay một người, nói, “Ồ, Anh John à, anh biết gì không? Tôi và anh là hàng xóm suốt thời gian này. Hãy lên đây tại bục giảng, quỳ xuống.” Người ấy đang làm gì? Ước gì tôi có cái bảng đen ở đây, tôi có thể chỉ cho anh em thấy người đó đang làm gì. Người đó đang cố gắng làm việc qua linh hồn người ấy, dựa trên những ảnh hưởng. Điều đó không có tác dụng. Đó không phải là con đường lớn. Chắc chắn, là không.

⁸⁵ Có lẽ anh ta đang làm việc trong (cái gì?) một ký ức, qua giác quan của linh hồn anh ta. “Ồ, Anh John, anh có người mẹ tuyệt vời. Bà ấy chết cách đây đã lâu.” Một kỷ niệm! Thấy không? Bạn không thể làm điều đó.

⁸⁶ Nó phải đến trong đường lối của tác nhân đạo đức tự do. Bạn, chính bạn, hãy để cho Lời của Đức Chúa Trời...Bạn không đến bởi vì mẹ bạn là một người đàn bà tốt. Bạn không đến bởi vì bạn là người hàng xóm tốt. Bạn đến bởi Đức Chúa Trời kêu gọi bạn đến, và bạn tin nhận Ngài dựa trên cơ sở Lời Ngài. Lời đó là điều có ý nghĩa mọi sự. Lời đó! Nếu như bạn có thể lấy mọi thứ ra ngoài con đường đó, mọi lương tâm, và mọi khả năng phán đoán, và chỉ để Lời đi vào, Lời đó sẽ đưa ra hoàn toàn chính xác.

⁸⁷ Ở đây, thấy Nó được bao phủ bằng điều gì? Bạn nói, “Ồ, vậy thì,” bạn nói, “ồ, những thứ này, lương tâm và những cảm giác, và vân vân, không có liên quan gì với điều đó chứ, Anh Branham?” Chắc chắn, là vậy. Nhưng nếu bạn để Lời đi vào, và che phủ Nó bằng lương tâm, thế thì Nó không thể tăng trưởng; nó sẽ là một lời bị biến dạng.

⁸⁸ Bạn có bao giờ thấy một hạt ngô tốt đã trồng trong đất, và để một que củi rơi nằm trên nó không? Nó sẽ lớn lên cong queo. Bất cứ nhỏ, bất cứ thứ gì mà sẽ, lớn lên, bởi vì điều gì đó đã cản trở nó.

⁸⁹ Thế đấy, đó là nan đề xảy ra với Đức tin ngũ tuần chúng ta ngày nay. Chúng ta đã để quá nhiều thứ cản trở Nó, Đức tin mà chúng ta đã được dạy dỗ, Đức Thánh Linh vẫn đang sống trong chúng ta. Chúng ta để cho quá nhiều thứ cản trở, bằng sự nhìn vào người nào khác.

⁹⁰ Và ma quỷ luôn cố gắng chỉ cho các bạn đến thất bại của người nào đó, nhưng nó cố gắng giữ bạn tránh xa khỏi lời chứng thật mà chân thật. Nó sẽ chỉ cho bạn một người đạo đức giả, lúc nào đó, người mà đi ra giả mạo điều gì đó. Ngài đã không làm thế, bởi vì nó đang giả mạo. Nhưng nếu điều đó đến từ nguồn chân thật của Lời Đức Chúa Trời, “Trời đất sẽ đi qua, nhưng Lời Ta không thể qua đi,” Nó phải ở lại đó.

Chị hiểu điều đó không, chị?

⁹¹ Điều đó phải được chấp nhận trong tâm trí, rồi Nó được tin với tấm lòng. Rồi Lời của Đức Chúa Trời trở thành một hiện thực, rồi mọi cảm giác của linh hồn và thân thể được tẩy sạch bởi Đức Thánh Linh. Rồi giác quan của bạn thuộc về Đức Chúa Trời, lương tâm của bạn thuộc về Đức Chúa Trời, mọi sự mà tin kính, chảy qua bạn. Không có chút nghi ngờ ở bất cứ đâu. Không điều gì có thể dấy lên.

⁹² Không gì có thể trở lại trong ký ức, và nói, “Ồ, tôi nhớ Cô Jones đã cố gắng tin cậy Đức Chúa Trời, và Cô A gì đó. Cô Doe đã cố gắng tin cậy Đức Chúa Trời cho được chữa lành, một lần nọ, và cô ấy đã không được.” Thấy không?

⁹³ Nhưng nếu ống dẫn đó được rửa sạch và được thanh tẩy, được đầy đầy bên trong bằng Đức Thánh Linh, thì điều đó thậm chí không đến trong ký ức, cho dù về Cô Jones và điều gì cô ta đã làm. Chính bạn và Đức Chúa Trời, với nhau, và không ai khác ngoài cả hai. Bạn đấy. Đó là sự tranh chiến của bạn. Hãy giết nó ngay từ đầu. Hãy ngăn nó ngay tại chỗ. Đừng chần chừ kéo dài sự tranh chiến. Ấy là, hãy ngăn nó lại ngay bây giờ!

⁹⁴ Nếu bạn sẽ đến, và bạn sẽ giữ chúng như là những kỷ niệm và lương tâm, và mọi thứ, suy nghĩ về, “Ồ, tôi có thể thất bại. Điều đó có thể không đúng.” Bạn đừng làm thế, chút nào.

⁹⁵ Bạn bỏ mọi thứ qua một bên, và mở ống dẫn ra, và nói rằng, “Chúa ôi, Lời Ngài thì đúng Đời đời, và Nó dành cho con. Nếu tất cả hội thánh qua đi, nếu cả thế giới này qua đi, tuy nhiên con không thể qua đi, vì con đang nhận lấy Lời Ngài.” Đó là một trận chiến. Đó là vấn đề.

⁹⁶ Tại sao Đức Chúa Trời Toàn Năng cắt bỏ đi bệnh ung thư ra khỏi ngực của người phụ nữ, không có một vết sẹo, mà lại để cho đứa trẻ nằm chết? Không, thưa quý vị.

⁹⁷ Cách đây không lâu, một bé gái, từ trường trung học đến đây. Mẹ cô ấy gọi cho tôi, nói, “Anh Branham, con gái của tôi đã mắc bệnh ung thư Hodgkin.” Đó là bệnh ung thư, hình thành những cái bướu. Và bác sĩ đã lấy ra một mảnh từ chỗ vỡ ra trên cuống họng của cô, đem nó đi xét nghiệm, và nó là bệnh ung thư Hodgkin hoàn toàn.

⁹⁸ Vì vậy ông ấy nói, “Lần vỡ ra tiếp theo, có thể ăn sâu vào tim. Khi đó, cô ấy chết.” Nói, “Cô ấy không...Cách chúng đang vỡ ra, cô ấy có, bất cứ đâu, chỉ còn sống, khoảng ba tháng.”

⁹⁹ Người mẹ nói rằng, “Tôi sẽ làm gì đây? Gửi nó lại trường chẳng?”

¹⁰⁰ Nói, “Hãy để cô ấy đi, bởi vì cô ấy có thể sẽ chết bất cứ lúc nào.” Và nói, “Cứ để cho cô ấy đi và sống một cuộc sống bình thường, như cô ấy có thể. Đừng nói cho cô ấy biết gì về điều đó.”

Vì vậy người đàn bà ấy nói với tôi, “Tôi phải làm gì đây?”

¹⁰¹ Tôi nói, “Hãy đem cô tới và đưa cô ấy vào trong hàng người cầu nguyện.” Và tôi nói, “Bà đến với cô ấy.” Tôi cảm thấy một cảm giác hơi lạ.

¹⁰² Và khi cô bé đến gần, buổi sáng ấy, với đôi môi trông tái xanh, vì không trang điểm, và như thường lệ đến trường. Và—và con người nhỏ bé đó đến gần. Tôi không biết cô ấy là ai; đã gọi cho tôi trên điện thoại. Tôi nắm lấy tay cô ấy. Tôi nói, “Xin chào, em gái.” Cô ấy gật đầu. Chính cô ấy. Chỉ trong chốc lát, nhìn xuống mẹ cô và thấy cả hai không có Đức Chúa Trời, không có Đấng Christ. Tôi nói, “Làm sao quý vị có thể mong được chữa lành dựa trên những thứ này? Quý vị muốn tin nhận Chúa Jêsus làm Đấng Cứu Rỗi cá nhân của mình không?” Tôi nói, “Quý vị sẽ đến hồ này ở đây và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình chứ?”

Họ nói, “Chúng tôi muốn làm điều đó.”

¹⁰³ Ô, các bạn biết điều gì đã xảy ra. Người phụ nữ có lẽ đang ngồi đây sáng nay. Nhiều người cũng biết trường hợp đó. Anh Mike Egan, một trong những ủy viên ở đây, đã nhìn thấy trường hợp ấy. Điều đó đã xảy ra cách đây bốn hay năm năm. Cô bé gái đã được đưa trở lại với bác sĩ, thậm chí không tìm thấy một dấu vết bệnh ung thư Hodgkin trong người của cô.

¹⁰⁴ Điều gì vậy? Bạn phải mở lòng mình ra, trước tiên. Bạn phải nhận lấy Chiến Sĩ, là Đức Thánh Linh, đặt nơi chiến tuyến, để nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời. Ngài là Lời. Và Ngài đứng đó, không có điều gì có thể ngăn cản Nó lúc đó. Không gì có thể...Mọi ống dẫn khác được loại ra. Giống như nồi đun cũ với ống khói đã tắt; bạn để ngọn lửa vào trong, nó sẽ thổi bùng lên vật của bạn. Đó là vấn đề xảy ra với rất nhiều Cơ-đốc-nhân nóng cháy, là bởi vì họ không nạo sạch ống dẫn, họ không đi thẳng vào nội tâm. Bạn phải làm sạch nó, lương tâm, ký ức, tư tưởng, bỏ qua một bên mọi thứ, và từ bên trong xuất ra, với Lời của Đức Chúa Trời thuần khiết đó, mà Nó là Lê thật.

¹⁰⁵ Cho dù nếu mười ngàn người chết về mặt này, ngày nay, tin cậy; mười ngàn người chết ở lĩnh vực kia, ngày mai, tin cậy; điều đó không liên quan gì đến tôi. Tôi là một cá nhân. Tôi là một người mà đang tin cậy. Tôi là người mà tin điều ấy. Và chúng ta

nhìn lại đằng kia, nếu chúng ta muốn mở các ống dẫn của mình lúc ấy, nếu chúng ta có thể, và nhìn thấy. Chúng ta thấy người *này* và người *kia*, và người *này* và người *kia*, hàng ngàn người trong họ, làm chúng.

¹⁰⁶ Nhưng ma quỷ sẽ cố làm ngược lại. Đấy, nếu nó có thể vào trong đó, chút nào, nó phải làm tinh thần chiến đấu của bạn tan rã ngay lúc ấy.

¹⁰⁷ Nếu bạn có các giác quan của bạn, thấy, nếm, cảm thấy, ngửi, và nghe, chúng đều tốt, nhưng đừng tin chúng trừ khi chúng phù hợp với Lời. Chúng tốt lắm, nhưng, nếu chúng không ăn khớp với Lời, thì bạn đừng nghe chúng. Bây giờ, sự tưởng tượng, lương tâm, trí nhớ, lý trí, và tình cảm, chúng đều đúng nếu chúng ăn khớp với Lời của Đức Chúa Trời. Nhưng nếu cảm xúc của bạn không phù hợp với Lời, hãy tránh khỏi điều đó. Bạn có thể thổi ống khói, nhanh lên. Hiểu không? Nếu lý trí của bạn không phù hợp với Lời, hãy tránh xa nó. Đúng vậy. Động cơ...Nếu ký ức của bạn, nếu sự tưởng tượng của bạn, nếu lương tâm của bạn, bất cứ điều gì, không phù hợp với Điều đó những gì ở bên trong, cũng hãy tránh xa nó.

¹⁰⁸ Thế thì bạn được gì? Bạn có một thái dương hệ. Halêlugia! Ấy là, Đức Chúa Trời đặt những vì sao có trật tự và phán, “Hãy treo ở đó cho đến khi Ta gọi người!” Chúng ở lại đó. Không có gì sẽ di chuyển chúng. Khi Đức Chúa Trời có thể có được một người đàn ông trong tay của Ngài, cho đến khi người đó có thể có được những cảm xúc, lương tâm, mọi thứ đã được tẩy sạch, cho đến khi nó đứng vững với Đức Chúa Trời đằng sau nó, trong thần linh, không có ma quỷ nào ở thế gian có thể chọc nghi ngờ vào trong đó được. Đúng vậy.

Nó đi loanh quanh và nói, “Người không cảm thấy điều gì tốt hơn.”

¹⁰⁹ Lương tâm bạn thậm chí bị chết, với điều đó. Ống khói rất sạch, nó la lên, “Halêlugia!” Ống dẫn đó thổi còi, “Vinh quang thay Đức Chúa Trời!” Chắc chắn, nó chiếu ra, thật trong sạch và rõ ràng, vì Lời Đức Chúa Trời hành động qua, Quyền năng của Đức Chúa Trời. Thấy không? Đó là điều chính yếu.

¹¹⁰ Đó là chiến trường của bạn. Chiến trường của bạn là trở lại đây từ chỗ bắt đầu, trở lại ở đây trong linh hồn, trở lại trong tâm trí bạn mà mở ra. Tâm—tâm trí là cái cổng dẫn đến linh hồn, đúng hơn là, cái cổng dẫn đến tâm linh. Tâm trí bạn mở ra và chấp nhận tâm linh, hay khước từ tâm linh. Bạn có thể có một chút lương tâm, và một chút cảm xúc, và một chút cảm giác, tất cả những điều này. Điều đó không liên quan gì với nó. Đó chỉ là những cảm giác nhỏ bé và các thứ. Nhưng khi nó đến với thực tế, tâm trí bạn mở nó ra. Tâm trí bạn có thể chấp nhận hay từ chối nó. Chính là thế, thưa các bạn.

Đức Chúa Trời ôi, xin đừng để một người nào trong họ bỏ qua điều đó.

¹¹¹ Đấy, chính là tâm trí bạn mở ra cánh cửa; hay đóng cửa, và lắng nghe lương tâm mình, lắng nghe ký ức của mình, lắng nghe những cảm xúc của mình. Nhưng khi tâm trí bạn tự đóng lại với những điều này, và để cho Đức Chúa Trời, Thánh Linh của Lời Ngài, bước vào, Nó thổi đi thứ còn lại ra ngoài. Mọi nghi ngờ đã hết. Mọi sợ hãi tan biến. Mọi cảm xúc nghi ngờ đã hết. Mọi cảm giác đã chết. Không còn điều gì đứng ở đó ngoài Lời của Đức Chúa Trời, và Sa-tan không thể tranh chiến chống lại Điều đó. Không, thưa quý vị. Hắn không thể chống lại Nó. Vậy thì, chúng ta biết điều đó đúng.

¹¹² Những cuộc chiến này đã diễn ra ác liệt kể từ thời trong vườn Ê-đen, cuộc chiến ở trong tâm trí con người. Sa-tan đã bắt đầu nó. Hắn đã làm gì khi hắn gặp Ê-va? Hắn đã không phủ nhận Lời của Đức Chúa Trời, nhưng hắn đã tô trắng Nó. Hắn đã ngăn lại một số ống dẫn nhỏ ở đâu đó. Hắn nói, “Nhưng chắc Đức Chúa Trời...” Sáng thế ký 3:1. Thấy không? “Chắc chắn, Đức Chúa Trời, tất cả những điều này mà Ngài—Ngài—Ngài đã hứa...” Hắn hiểu Lời của Đức Chúa Trời là đúng. Nhưng hắn biết hắn không thể hoàn toàn bước ra ngay và làm thui chột Nó, làm om sòm như thế, nhưng hắn—hắn—hắn bực đường Nó.

¹¹³ Giống như mẹ từng cho chúng tôi uống thuốc vậy, và bà cố cho nước cam vào trong dầu thầu dầu. Chao ôi, thà chỉ uống dầu thầu dầu không có nước cam! Điều gì đó giả dối! Thấy không? Bà...Chúng tôi thường phải thức dậy lúc nửa đêm, và bà sẽ đưa

cho chúng tôi dầu hỏa, để trị thanh quản. Và bà bôi dầu hỏa, và đường lên nó; đấy, hầu như hình thức che đậy. Nhưng nó thật sự, gần như, đốt cháy hạch nhỏ chỗ cuống họng của bạn, đi xuống, sau khi lớp đường tan.

114 Ô, đó cũng là phương cách, thưa bạn. Sa-tan cố để—để che đậy về điều đó. Hắn cố gắng chỉ cho bạn thấy điều gì đó tốt hơn, một phương cách dễ dàng hơn, một kế hoạch hợp lý hơn. Nhưng không có một kế hoạch nào tốt hơn điều mà Đức Chúa Trời đã đặt ra ở buổi ban đầu, Lời Ngài. Hãy nắm lấy Lời ấy. Làm chủ lấy Nó. Hãy để Nó làm chủ bạn. Hãy ở lại sống với Nó. Đó là—đó là sự việc.

115 Cuộc chiến đã ác liệt khi Ê-va mở trí mình ra, để lắng nghe lý lẽ của bà. Đó là ống khói cho nó đi vào. Đó là ống—ống dẫn nó chạy xuống, lý luận của bà. Bà, trong linh hồn của bà, bà đã lý luận.

116 Mắt bà là thị lực. Bà đã thấy con rắn. Nó đẹp, đẹp trai, đẹp nhiều hơn người chồng của chính bà. Nó vốn khôn khéo nhất trong tất cả các loài thú ngoài đồng, và nó có thể là một người đàn ông đẹp hơn chồng bà. Nó trông giống như một con thú giống đực đẹp hết sức đang đứng đó. Nó thật tuyệt vời làm sao! Và nó đang cố gắng nói với bà một điều tuyệt vời đó là gì.

117 Và điều đầu tiên bà đã làm, bà đã mở trí mình ra. Và khi bà làm thế, những lý lẽ con người nắm bắt lấy nó. “Ồ, đó chẳng phải là điều thú vị sao?”

118 Đó là điều mà hắn cũng làm với phụ nữ ngày hôm nay. Người nữ nào đó có người chồng đáng yêu, thấy một người nam nào đó, to, lớn. Người đàn ông này sẽ cố mở ra những lý lẽ. Nên nhớ, đó là Sa-tan. Đó là ma quỷ. Hay, ngược lại, đàn ông với đàn bà, đàn bà với đàn ông, cách này hay cách khác. Hắn làm gì? Làm việc trong quyền lực lý trí đó, lương tâm đó hay điều gì đó, bắt đầu di chuyển qua.

119 Nhưng hãy đưa ra Lời Đức Chúa Trời nơi trước tiên. Một người đàn ông thậm chí không thể đến với...Anh ta không thể phạm tội...Halêlugia! Đây này. Điều này đang đến, rõ rệt. Một người đàn ông không thể phạm tội cho đến khi trước tiên anh ta gạt Lời Đức Chúa Trời qua một bên. Anh thậm chí không thể

phạm tội, đó là “không tin,” cho tới khi trước hết anh ta tổng khứ Lời Đức Chúa Trời, sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì anh ta không thể phạm tội.

¹²⁰ Ê-va không thể phạm tội cho đến khi bà để Lời Đức Chúa Trời qua một bên, mở kênh lý trí của bà qua linh hồn bà, và bắt đầu lý luận. “Tại sao, chắc chắn. Chồng tôi chưa bao giờ nói với tôi những điều này, nhưng tôi tin rằng bạn...Anh ấy bảo tôi không nên làm điều này, nhưng, bạn biết đó, bạn làm điều đó rất thực và rất rõ ràng. Tôi—tôi tin rằng nó sẽ là tuyệt vời, bởi vì bạn đang làm cho điều đó rất rõ ràng đối với tôi.” Đấy, đó là cuộc chiến đầu tiên. Và, qua cuộc chiến đó, đã gây ra mọi cuộc chiến khác. Và mọi sự đẫm máu mà từng xảy ra, đã được gây ra ngay tại đó ở vườn Ê-đen. Bà đã không tin vào Lời Đức Chúa Trời.

¹²¹ Và nếu chỉ một mẩu nhỏ của Lời Đức Chúa Trời đã bị không tin, đã gây ra tất cả rắc rối này, làm thế nào chúng ta sẽ trở lại, vì không tin Lời? Bạn không thể làm điều đó. Phải khóa chặt tất cả những điều khác này, lương tâm, ký ức, và nói...những lý lẽ, và tất cả các điều khác này. “Gạt bỏ những lý luận.” Chúng ta đừng có lý luận gì về điều đó, chút nào, không chút nào.

¹²² Chúng ta chỉ tin nhận Lời dựa trên căn bản, “Đức Chúa Trời đã phán vậy,” và thiết lập một dòng chảy giữa bạn và Đức Chúa Trời. Rồi, mọi ống dẫn mở ra giữa bạn và Đức Chúa Trời.

¹²³ Đó là cuộc chiến, mặt trận, chính trước tiên. Chúng ta đừng sử dụng một khẩu súng trường .22; chúng ta hãy lấy một—một quả bom nguyên tử. Chúng ta hãy làm công việc đúng đắn. Chúng ta hãy nhận lấy bom nguyên tử của Đức Chúa Trời. “Đó là gì, Anh Branham?” Đ-ứ-c-t-i-n nơi Lời Ngài. Đó là bom nguyên tử của Đức Chúa Trời. Nó thổi bay đi bệnh tật và các quỷ, bên phải và bên trái. Nó—nó hủy diệt chúng. Sự phân biệt đối xử... Ô, nó là...Nó chỉ hủy diệt. Nó làm tan rã mọi thứ mà chẳng tin kính. Khi bom đức tin đó rơi vào trong đó, với Lời của Đức Chúa Trời đằng sau nó, nó thổi đi mọi ma quỷ, mọi sự đau ốm, mọi bệnh tật.

¹²⁴ Bạn nói, “Đúng thế không, Anh Branham? Thế thì tại sao nó xảy ra, trên một số người này, mà không trên những người khác?”

125 Đó là bởi vì ống dẫn. Bạn có thể nhìn ra ngoài và thấy nó. Nhưng bạn phải có nó ở trong *đây*, hãy nhìn cách *này*. Không nhìn ra *đó*, nhìn vào trong; bạn phải ở bên trong, nhìn ra. Hiểu không? Bạn không thể đến qua lý trí. Bạn không thể đến qua những điều khác này. Bạn phải đến với đúng ngay kênh Đức Chúa Trời của nó, thẳng vào trong linh hồn. Và bạn làm điều đó như thế nào? Ống dẫn cuối cùng là cái gì?

126 Nó sẽ lý luận...ngay xuống. Bạn nói, những giác quan, “Ồ, tôi—tôi có thể cảm thấy điều đó. Đúng thế, nó đấy. Ừ-m.Ồ, tôi—tôi có thể nghĩ thấy nó, hay đại loại như vậy. Những điều này ở đó. Đúng thế.” Việc tiếp theo, bạn lý luận, “Ồ, trông giống như ông ấy nên hiểu điều gì ông ấy đang nói về. Bác sĩ nói tôi không thể khoẻ mạnh. Điều đó phải có.” Bạn thấy, ngay tại đó bạn—bạn sai rồi. Đó là ma quỷ đang đứng ở đó. Đó là ma quỷ đang chọc những điều này vào trong bạn. Bạn đừng tin nó.

127 “Halêlugia! Lời Đức Chúa Trời đã nói tôi sẽ...‘Trên cả mọi sự, tôi muốn rằng anh em được dồi dào sức khoẻ.’ Đúng thế.” Làm sao anh em có thể là người lính thật sự ngoài đó? Thấy đó, “‘Tôi muốn anh em được dồi dào sức khoẻ.’”

128 Nó đấy, ngay tại đó, những kênh ấy. Nếu anh em cứ tiếp nhận chúng, triển khai ra. Đừng bỏ qua chúng.

129 Thế thì nếu Sa-tan có thể đi qua ở đó, đi qua lương tâm này và tất cả những điều khác này, rồi nó đánh gục xuống ở đây tới tận cùng của linh hồn, trong tâm trí. Bây giờ, nếu nó có thể thật sự có được bạn...Bạn sẽ không bao giờ—bạn sẽ không bao giờ nhìn vào một trong chúng cho đến khi trước tiên bạn để nó vào ở *đây*. Bạn phải để nó vào. Rồi khi nó vào bên trong, nó phải kiểm soát. Sau đó nó làm gì? Nó bắt đầu sử dụng lương tâm. Nó bắt đầu sử dụng *điều này*, nó bắt đầu sử dụng phương tiện *này*. Đó là gì? Thấy, nếm, cảm nhận, nghĩ, nghe; những sự tưởng tượng, lương tâm, ký ức, những lý lẽ, những cảm giác yêu mến. Nó bắt đầu sử dụng tất cả những kênh nhỏ bé khác nhau đó, chùng nào nó có thể đi vào, trên một người *này* ở đây. Nó phải đến trong tâm trí của bạn, trước hết, và bạn phải chấp nhận nó. Nó có thể...Hãy lắng nghe. Nó có thể vận hành chống lại bạn, nhưng nó không thể đến với bạn cho đến khi bạn chấp nhận nó.

130 Khi Sa-tan đến với Ê-va, và nói, “Nàng biết không, trái cây này rất ngon,” bà đã ngừng lại trong giây lát. Ô, đó là khi bà đã mắc sai lầm, khi bà ngừng lại giây lát.

131 Đừng ngừng lại vì điều gì cả. Bạn đã nhận lấy Sứ điệp. Chúa Jê-sus sống. Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành. Đó là Sứ điệp. Đừng ngừng lại vì điều gì, không lý luận, không điều gì khác.

132 Nhưng bà đã ngừng lại giây lát. Đó là lúc Sa-tan đã đi đến ngay trong tâm trí đó. Bà nói, “Ồ, nghe như có vẻ hợp lý.” Ô, đừng làm thế. Chỉ nhận lấy những gì Đức Chúa Trời đã phán dạy.

133 Áp-ra-ham, điều gì xảy ra nếu ông ngừng lại để lý luận, khi Ngài đã bảo ông sẽ có con với Sa-ra, và bà đã sáu mươi lăm tuổi còn ông bảy mươi lăm? Và khi ông đã một trăm, và bà đã—và bà đã chín mươi, ông, vắn, ông—ông—ông thú nhận rằng Lời Đức Chúa Trời là chân thật. Và ông đã gọi những việc đó, mà chưa có, dường như chúng đã có. Hiểu không? Ông... Ngay cả hy vọng, có hy vọng nào không? Ông thậm chí không dùng hy vọng.

134 “Ồ,” bạn nói, “tôi hy vọng tôi có thể được ổn thỏa. Tôi hy vọng tôi sẽ khoẻ mạnh. Tôi hy vọng tôi có Đức Thánh Linh. Tôi hy vọng tôi là Cơ-đốc nhân. Tôi hy vọng tôi làm *điều này*.” Bạn không muốn thế.

135 Áp-ra-ham không hề nhìn vào điều đó. A-men. “Ngược lại hy vọng, ông vẫn tin vào Lời Đức Chúa Trời.” Đức tin vượt xa giới hạn hy vọng. Đức tin đến từ sau *đây*, phía bên trong. Đức tin đến từ *đây*.

136 Nó đi vào bằng cách nào? Qua tâm trí này, cái cửa này—này, trận tuyến đang đứng ở đó.

137 Bây giờ, khi bạn có trận chiến đã được dàn trận đầy đủ! Bây giờ, ma quỷ đang ngự ngay trong mỗi tấm lòng, sáng nay. Nó đang ngự, trong lòng cô bé này. Nó đang ở trong lòng các bạn. Nó đang ngồi khắp chung quanh đây. Nó đang nói, “Ồ, ta đã thấy người cố gắng trước đây. Ta đã nghe điều đó trước đây.”

138 Hãy đuổi nó ra ngoài. Chỉ thế thôi. Hãy đuổi nó ra. Kinh Thánh đã nói gì ở đây, phân đoạn của chúng ta? “Hãy đuổi nó ra.” Đúng thế. “Hãy đuổi nó ra.” Chúng ta đã được huấn luyện.

139 Tôi nghĩ, “Những thầy giảng chúng ta có vấn đề gì?” Tôi tự hỏi loại huấn luyện nào chúng ta đã có.

140 Đức Chúa Trời đang huấn luyện cho trận chiến vĩ đại này. Ma-thi-ơ 24 nói ở đó, và Đa-ni-ên 12, cũng nói, “Sẽ có một thời hoạn nạn lớn, đến nỗi chưa từng có như vậy trên trái đất.” Và chúng ta đang sống trong thời kỳ đó, khi văn hóa, và nền giáo dục, và các thứ, đã che khuất đi Lời của Đức Chúa Trời, và đi vào những lý luận và vân vân. Trận chiến xảy ra bây giờ. Ai sẽ đứng nổi? Halêlugia! Trận chiến sẵn sàng xảy ra rồi. Nó đang dàn trận ngay bây giờ. Hãy nhìn xem những gì một đối thủ lớn chúng ta đã có kia kia.

141 Ai sẽ giống như Đa-vít? Đã nói, “Các người đứng và để quân Phi-li-tin không chịu cắt bì kia sỉ nhục các đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống sao? Tôi sẽ đi đấu địch cùng hănh.” A-men. Đức Chúa Trời muốn quý ông và quý bà sáng nay là những người có thể đứng lên và nói, “Tôi sẽ nhận lấy Chúa ở Lời Ngài.” A-men. Cho dù sai trật điều gì, nơi mà người *này* và *kia*, và người *đó* đã làm gì đi nữa. Điều đó chẳng quan hệ gì với nó. Các bạn là những Sau-lơ, và đại loại như vậy, nếu các bạn sợ hănh, hãy trở về nơi bạn đang thuộc về. Nhưng, đạo quân của Đức Chúa Trời đang tiến tới, a-men; những người dũng cảm, những người của—của—của đức tin, những con người của quyền năng, những người của sự hiểu biết. Họ không phải khôn ngoan. Họ không phải được giáo dục. Họ phải có các ống dẫn. Đức Chúa Trời nhận lấy những ống dẫn nhỏ bé kia.

142 Bà đã dùng lại giấy lát, để suy luận, nói, “Ồ, nào, để chúng ta xem đã.” Thế đấy, thật giống như, điều gì xảy ra nếu...

143 Người phụ nữ trẻ này, sáng nay, không nghi ngờ điều bác sĩ đã nói với cô ấy, cô ấy gần như ở con đường cùng, “Không có thể làm gì được.” Ô, này, đó là bác sĩ ấy. Tôi không lên án ông. Con người đó là một nhà khoa học. Ông thấy rằng căn bệnh xâm chiếm lấy thân thể của đứa trẻ ấy. Nó vượt xa ngoài giới hạn bất cứ điều gì. Ông không có một loại thuốc mà sẽ ngăn chặn nó.

144 Bệnh ung thư đó cũng sẽ chế ngự người phụ nữ ấy; chắc vậy, sự chết đã cướp đi đứa trẻ đó; nhưng Chủ Tướng của chúng ta,

halêlugia, của đạo quân vĩ đại này, Ngài là sự sống lại và Sự Sống. Không gì có thể thắng được Ngài. Halêlugia!

145 Cơ quan đầu não của đạo quân ở trong cấp chỉ huy của nó, trung tâm đầu não. Rommel, ở nước Đức, là bộ não của nước Đức; không phải Hitler. Rommel! Đúng vậy. Eisenhower! Những nhà quân sự! Patton! Những người đó đã ở tiền tuyến, nó tùy thuộc vào chiến thuật họ đã ra lệnh. Bạn đi theo chủ tướng của mình, nếu người ấy là một đại tướng tài ba xuất sắc. Nếu người đó là một người đúng đắn, nếu người ấy là một vị tướng bốn sao, nếu ông ta đã được chứng minh, nếu ông ta đã được chứng minh là đúng, hãy theo ông. Mặc dù có thể dường như sai, đối với bạn, hãy tiến về phía trước. Thực hiện mệnh lệnh người đã chỉ thị cho bạn.

146 Halêlugia! Chúng ta có một Đại Tướng năm sao, đánh vẫn là J-ê-s-u-s, đặt năm sao trên chúng ta, đ-ứ-c-t-i-n. Ngài không bao giờ thua trận. Halêlugia! Ngài đã đắc thắng sự chết, âm phủ, và mồ mả. Đẩy ma quỷ khỏi đường. Ngài là Chủ Tướng vĩ đại. Vì vậy, ngay cả ma quỷ không ở trong bức tranh đó.

147 Trận chiến lớn nhất đã từng hoành hành, đang diễn ra sẵn sàng ngay bây giờ. Chắc chắn, là vậy. Ô! Halêlugia!

148 Khi tôi nghĩ về điều đó! Khi tôi đứng và nhìn Ngài làm các sự việc, thấy Ngài khai thị các sự việc, mở ra những sự việc, nói, “Nó sẽ xảy ra thế *này* và thế *kia*,” nó đấy! Ồ, nhìn lại *đây*, và nói, “Ai là Chủ Tướng vĩ đại này?” Ồ, tôi không nhìn lại và thấy đó có phải là Tiến sĩ *A gi đó* không. Tôi hiểu những gì Chủ Tướng đã nói. “Ngài là Tướng Lãnh của sự cứu rỗi chúng ta.” Halêlugia! Sự cứu rỗi là gì? Sự giải cứu! Vinh quang thay! “Ngài là Chủ Tướng của sự giải cứu chúng ta.”

149 Giờ trọng đại của sự tấn công dữ dội đó đã đến gần. Halêlugia! Hỡi chiến sĩ, với những chiếc áo giáp lấp lánh, màu sắc chói chang! Đức tin và sự nghi ngờ đang đặt chính bạn trong hàng ngũ chính tề, trong đèn tạm này, sáng nay; sự nghi ngờ ở một bên, đức tin ở bên kia. Hỡi những chiến sĩ, hãy đứng làm nhiệm vụ của mình. Halêlugia! Chủ Tướng của chúng ta, Ngôi Sao Mai, dẫn đầu. Ngài không bao giờ đi lùi. Ngài (không bao

giờ) không biết từ rút lui. Ngài không phải rút lui. A-men. Chắc chắn vậy.

¹⁵⁰ Trận chiến lớn nhất đã từng có, nó sẽ diễn ra ngay tại đây bây giờ, vâng, thưa quý vị, giữa sự sống và sự chết, giữa bệnh tật và sức khỏe, giữa đức tin và nghi ngờ, ồ, chao ôi, giữa tự do và nô lệ. Trận chiến đang diễn ra! Hỡi các chiến sĩ, hãy đánh bóng vũ khí mình. Đánh bóng lại áo giáp. Đức Chúa Trời đang khiến cho các chiến sĩ của Ngài sẵn sàng. A-men. Đức Chúa Trời xúc dầu cho đạo quân của Ngài.

¹⁵¹ Nước Mỹ trang bị cho những người lính của họ các thứ tốt nhất mà họ có thể phải có: mũ sắt, và áo giáp, và bất cứ thứ gì họ có, xe thiết giáp, bất cứ thứ gì họ có thể làm.

¹⁵² Đức Chúa Trời trang bị cho đạo quân của Ngài. Ha-lê-lu-gia! Loại vũ khí chúng ta sử dụng là gì? Thánh Linh của Gươm, Lời của Đức Chúa Trời! A-men! “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi,” Hê-bơ-rơ 4, “thấu vào đến nỗi chia cốt, ngay cả cốt—cốt tủy, thậm chí là Đấng Phân Biệt những tư tưởng của tâm trí.” Lời Đức Chúa Trời! Hãy tin Lời Ngài, và đó là phương cách Đức Chúa Trời trang bị vũ khí.

¹⁵³ Đó là những gì mà Ngài cho Ê-va để tự trang bị cho mình. Và bà đã phá hủy áo giáp của bà. Bà đã làm điều đó như thế nào? Bằng cách bà mở tâm trí mình để lý luận. Bạn đừng lý luận với Lời Đức Chúa Trời. Nó không có lý luận. Bạn...Nó chỉ là Lời Đức Chúa Trời. Không có—không có sự nghi ngờ về Nó. Không có lý luận với Nó. Nó là Lời Đức Chúa Trời. Điều đó dứt khoát rồi. Điều đó phải thế. Điều đó xong rồi mãi mãi.

¹⁵⁴ Hiểu những gì tôi nói không, chị ơi? [Chị bị đau nói, “A-men.”—Bt.] Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy.

¹⁵⁵ Họ nói với Áp-ra-ham, “Làm thế nào ông biết mình sẽ có đứa con đó?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Điều đó không có gì bàn cãi nữa.

“Ô, tại sao ông không có nó?”

156 “Tôi không biết khi nào tôi sẽ có nó, nhưng tôi sẽ có được nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Điều đó sẽ không ngăn cản tôi chút nào.” Ông gọi-...

157 “Tại sao ông không trở lại nhà của mình, ông đến từ đâu?”

158 “Tôi là một người hành hương và khách lạ ở trong đất này.” A-men!...?...“Đức Chúa Trời ban cho lời hứa. Đức Chúa Trời sẽ ban cho đứa con đó ngay trong đất này nơi mà Ngài đã sai tôi đến.” Halêlugia!

159 Đức Chúa Trời sẽ chữa bệnh cho bạn ngay trong bầu không khí tràn đầy Đức Thánh Linh này, nơi mà Ngài sai bạn đến. Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho bạn. Chỉ tin cậy nó. A-men. Hãy mở rộng các ống dẫn của linh hồn và thể xác, các giác quan, và lương tâm, và cứ để Lời Đức Chúa Trời xâm nhập trước tiên, nhận lấy tâm trí đó. Đó là chiến trường.

160 Đừng nói, “Ồ, nếu tôi có thể cảm nhận được điều đó, nếu tôi có thể cảm nhận sự vinh hiển của Đức Chúa Trời giáng xuống! Ồ!” Điều đó không có liên quan gì với nó; chẳng có gì cả.

161 Hãy mở tâm trí đó ra. Đó là chiến trường. Đó là nơi mà trận chiến dàn xếp, ngay ở đây trong tuyến đầu, tâm trí của bạn. Mở rộng nó ra, và nói, “Ta...Mọi nghi ngờ, ta nghi ngờ mọi nghi ngờ của ta.” A-men. “Ta đang nghi mọi nghi ngờ của ta bây giờ. Ta đang tin Lời của Đức Chúa Trời. Ta đến đây, hỡi Sa-tan.” Điều gì đó sẽ xảy ra. Chắc chắn, sẽ xảy ra. Vâng, thưa quý vị.

162 Ngài xúc dầu cho đầy tứ Ngài bằng Thánh Linh Ngài. Ngài sai các thiên sứ đến với họ. Thiên hạ đôi khi, làm trò đùa về điều đó, “các thiên sứ.” Xin cho tôi—xin cho tôi quay lại với đôi điều ở đây với các bạn, chỉ một phút. Chúng ta hãy lật ra ở đây tới Hê-bơ-rơ, chỉ một phút. Hê-bơ-rơ chương thứ 4, chương thứ 4, và chúng ta hãy...Tôi muốn nói, Hê-bơ-rơ chương thứ 1, và chúng ta hãy lật tới câu thứ 14.

Há chẳng phải tất cả các thần hầu việc này, đã được sai từ...được sai xuống để giúp việc những người sẽ hưởng cơ nghiệp cứu rỗi hay sao?

...há Ngài đã phán cùng một trong các thiên sứ nào rằng...Người hãy ngồi bên hữu Ta...?

...tất cả các thiên sứ của Đức Chúa Trời...

163 Bây giờ, ở đây Kinh Thánh trở lại ngay và dạy chúng ta ở đây, rằng Đức Chúa Trời sai các thiên sứ. Vinh hiển thay! Họ là gì? “Các thần hầu việc.” Vinh hiển thay! Các thần hầu việc, được sai đến (ở đâu?) từ sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Để làm gì? Hầu việc Lời Ngài. A-men! Họ không hầu việc một số thần học nào đó của một nhóm giáo phái nào đó, nhưng để hầu việc Lời Ngài. Thế đó. “Các thần hầu việc, đã được sai xuống.”

164 Làm sao chúng ta biết là họ? Kinh Thánh chép, rằng, “Lời của Chúa đã đến với các đấng tiên tri.” Đúng thế không? Những thiên sứ này hầu việc Lời Ngài, qua Thánh Linh Ngài; hầu việc Lời, qua Đức Thánh Linh. Và Thánh Linh và Lời đã đến với các đấng tiên tri, và các đấng tiên tri đã có Lời của Đức Chúa Trời. Đó là lý do mà họ có thể làm phép lạ như họ đã từng làm. Đó không phải là con người; đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời trong con người, Thánh Linh của Đấng Christ trong con người. Vì Lời của Đức Chúa Trời...Người ấy đã làm gì? Lau sạch mọi ống dẫn. Đức Chúa Trời đã chọn người, và người được xức dầu bằng Đức Thánh Linh. Và không là người ấy. Người ấy không bao giờ làm bất cứ điều gì cho đến khi người đã thấy nó trong khả tượng. Ê-li đã nói, trên Núi Cạt-mên, “Tất cả những điều này tôi đã làm do mạng lệnh của Ngài. Bây giờ, Chúa ôi, xin để cho tất cả họ biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời.” Ô, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

165 Tôi đã từng thấy rất nhiều lần, khi bạn thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời đập vào một nơi, và nơi đó được ở dưới sự xức dầu! Ước gì nhóm nhỏ này ở trong đây sáng hôm nay, thật sự có thể hoàn toàn nhận lấy tâm trí này ở đây, lấy đi mọi nghi ngờ ra ngoài đường lối đó! Làm sao bạn có thể nghi ngờ được nữa, khi bạn thấy người chết—người chết được sống lại, người què bước đi, người mù được thấy, người điếc được nghe?

166 Thiên sứ của Chúa, ngay cả bức tranh của Ngài treo trên tường ở đây, đã bị khoa học ngăn trở, khắp mọi nơi. Ngài làm gì? Hãy ở lại ngay trong Lời. A-men! Nó chặt đứt mọi ma quỷ. Vâng, Nó làm vậy. Nó là gì? “Các thần hầu việc, được sai đến từ sự Hiện diện của Đức Chúa Trời,” để xức dầu cho những diễn giả

của Lời, mà ở lại với Lời. Và Ngài đã xác quyết Lời đó với dấu lạ cặp theo sau, bày tỏ Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài đấy.

167 Làm sao chúng ta có thể nghi ngờ, khi Ngài có cả phương diện khoa học, vật chất, tinh thần, mọi cách đều có thể được chứng minh, Ngài đã chứng minh ở đây?

168 Vấn đề là gì? Chính là ở trong tâm trí chúng ta. Chúng ta mở tâm trí mình ra với các sự việc, nói, “Ồ, này, tôi không biết điều đó có thể có hay không. Có lẽ, nếu như tôi cảm thấy tốt hơn ngày mai.”Ồ, điều đó không có liên quan gì với nó cả.

169 Như tôi đã thường nói, Áp-ra-ham có thể đã nói với Sa-ra... Bà đã qua cái tuổi của—của người phụ nữ rồi. Bạn biết tôi muốn nói điều gì; thời gian của cuộc sống, hai mươi tám ngày của bà. Đấy, bà đã sáu mươi lăm tuổi. Bà đã qua tuổi đó, đã mười lăm, hai mươi năm. Và ông nói với bà, có lẽ, vài ngày sau, nói, “Mình có cảm thấy điều gì khác thường không, hả mình?”

“Không có chút gì khác cả.”

170 “Điều đó không có gì quan trọng với nó cả. Chúng ta sẽ cứ trông cậy, dù sao đi nữa.Ồ, bây giờ, nếu mình bắt đầu trẻ trở lại như một—một thiếu nữ, chúng ta biết, qua huyết của sự sống đó, ồ, thế thì, chúng ta nhận ra ở đó rằng đó là sẽ hình thành đứa con, và mọi sự sẽ ổn. Này, hôm nay mình thấy khác nào không? Đã được một tháng kể từ khi Ngài đã hứa với tôi. Mình thấy điều gì khác thường không, hả mình?”

171 “Chẳng chút gì cả, Áp-ra-ham. Không có dấu hiệu gì cả. Tôi—tôi vẫn giống như tôi—tôi mấy năm trước. Không có chút khác lạ gì.”

“Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Chúng ta sẽ có nó, dù sao đi nữa.”

172 “Ông muốn nói gì, Áp-ra-ham, dựa trên...Kìa, nếu Ngài đã hứa với ông, chắc rằng Ngài sẽ cho chúng ta dấu hiệu cách này. Chắc rằng Ngài sẽ cho chúng ta một dấu hiệu.” Ừm! Halêlugia!

173 “Một dòng dãi yếu đuối và gian dâm tìm kiếm những dấu hiệu.” Đúng vậy. Ngài có một dấu hiệu. Nó là gì? Lời Đức Chúa Trời. Đó là dấu diệu.

174 Làm sao Đức Chúa Trời có thể chữa lành đứa trẻ này? Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy; nếu tôi cảm thấy một cảm giác, hay không cảm giác. Nếu tôi...Cho dù điều gì xảy ra đi nữa, Đức Chúa Trời đã phán vậy. Điều đó không có gì tranh cãi nữa.

175 Áp-ra-ham nói, “Hãy chuẩn bị đồ dùng của nàng và mọi thứ, chúng ta sẽ rời khỏi để đến xứ đó.”

“Anh đi đâu?”

176 “Tôi không biết.” A-men. “Nhưng, chúng ta sẽ đi, dù sao đi nữa. Chúng ta đi thôi!” Thu xếp hành lý và đi. Halêlugia! Đó chính là Lời thật của Đức Chúa Trời. Điều gì đã thúc đẩy sự tiến bước của ông? Lời hứa của Đức Chúa Trời, Lời Đức Chúa Trời. “Chúng ta sẽ có nó.”

177 “Hỡi Áp-ra-ham, hãy ra khỏi giữa dòng bà con của người. Họ là, sự việc của nó là, họ là những người nghi ngờ và những người không tin. Họ sẽ có làm cho người giống như họ. Hãy ra khỏi. Hãy tự phân rẽ, và sống cho Ta.” Đó là gì? “Hãy bỏ lại mọi ý thức và giác quan của người đằng sau người, giống như thế. Mở tâm trí người ra, và hãy nhớ, chính là Ta. Hãy đến, sống với Ta.” A-men.

178 Đức Chúa Trời đang kêu gọi mọi Dòng dõi của Áp-ra-ham, sáng nay, đến với loại đời sống giống như vậy. Cuộc chiến lớn nhất diễn ra, bây giờ, toàn cầu. Đức Chúa Trời muốn con cái của Ngài phân rẽ chính họ khỏi điều gì? Thấy, nếm, cảm biết, ngửi, nghe; những sự tưởng tượng, lương tâm, những kỷ niệm, lý lẽ, tình cảm; mọi thứ. Mở trí họ ra và để cho Lời vào, và bước đi với Lời. Đó là một người lính thật.

179 Đó là cách để những ngôi sao đứng yên. Thái dương hệ đã không thay đổi; cung hoàng đạo. Sao mai mọc trên vị trí nhiệm vụ của nó, mỗi buổi sáng, hoàn toàn chính xác theo cách nó đã làm khi trái đất được tạo dựng. Sao hôm nhận lấy chỗ nó; mỗi ngôi sao. Chòm Tiểu Hùng tinh, và đi đúng thời gian của mùa, thì hoàn toàn chính xác như nó đã được ấn định. Sao Bắc Đẩu đứng vững và không bao giờ di chuyển. Halêlugia! Toàn thể các vì sao, tất cả những sao còn lại của chúng quay xung quanh Sao Bắc Đẩu, bởi vì nó ở ngay trung tâm của trái đất.

180 Đó là Đấng Christ. A-men. Ngài đứng đó, ra lệnh cho đạo quân của Ngài như một Chủ Tướng vĩ đại.

181 Giống như Môi-se trên núi với đôi tay ông đưa lên, và dân Y-sơ-ra-ên đang chiến đấu, cắt đứt đường của địch, và ông đứng với đôi tay của ông giơ lên. Ông đứng với đôi tay giơ lên cho đến khi mặt trời lặn. Họ đã phải giữ cho đôi tay ông đưa lên. Đó là Môi-se.

182 Ông là một hình bóng của Đấng Christ. Chắc chắn đôi tay Ngài vẫn đưa lên, đôi tay Ngài đã bị đóng đinh vào thập tự giá. Halêlugia! Và Ngài đã leo lên đến thành lũy của sự Vinh hiển, ngày nay, với chiếc áo đẫm Máu của Ngài trước mặt Đức Chúa Trời, ngồi ở bên tay hữu của Đấng Oai Nghi của Ngài Ở Đó. Và trận chiến, đối với mỗi người lính, sẽ cắt đường của quân thù. Tôi không quan tâm đến điều gì xảy ra; với Lời Đức Chúa Trời, ông sẽ giải phóng chính mình để được tự do. A-men.

183 Giống như một con gà trong quả trứng, điều gì sẽ xảy ra nếu nó sợ lọt ra khỏi quả trứng? Điều gì xảy ra nếu nó sợ mổ vào quả trứng? Điều gì xảy ra nếu gà con ở bên trong quả trứng, một chim con, sợ đụng vào vỏ quả trứng? Điều gì xảy ra nếu nó nghe một tiếng bên ngoài, nói, “Đừng đập lên vỏ đó, có thể làm tổn thương chính bạn”? Nhưng chính bản năng của nó, trong con chim, bảo nó, “Hãy mổ đi! Hãy mổ một cái lỗ trong nó.”

184 Hãy để tất cả cơ cấu tổ chức cũ nói, “Những ngày phép lạ đã qua rồi. Các bạn sẽ tự làm tổn thương. Các bạn đang đi vào sự cuồng tín.”

185 Hãy mổ ngay vào cái vỏ, thật mạnh hết sức như có thể được. Halêlugia! “Hỡi Sa-tan, hãy tránh xa! Ta đang ra khỏi đây.” Chính là điều đó. “Ta không nằm đây, chút nào nữa. Ta không ngồi ở đây, chút nào nữa. Ta không ở trong mảnh đất lão quý già này nữa. Ta đang tìm đường thoát ra, sáng nay. A-men. Ta là chim ưng.” A-men! Halêlugia!

186 Nhưng chim ưng nhỏ bé ấy, lấy cái cổ cứng như búa quay lại, mổ vào cái vỏ đó. Cho dù vỏ cứng thế nào đi nữa, nó mổ xuyên qua lớp vỏ đó. Điều thứ nhất các bạn biết, rồi, nó có thể đi lạch bạch với đôi cánh của nó một chút. Nó thì ổn thôi.

187 Hãy mổ cho hết cái lẽ thói cũ của bạn. Đúng vậy. Bạn làm điều đó cách nào? Phá vỡ nó bằng, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Cuối cùng, bạn bắt đầu hít thở không khí trong lành. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Ló đầu ra bên ngoài. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Hãy đẩy mạnh nào, bạn đang ở bên ngoài!

188 Nó không bao giờ trở lại bên trong vỏ nữa. A-men. Nó tự do. Ô, chao ôi! Lờn đó một khi đặt xuống, qua mọi giác quan và ý thức đó và các thứ, trở nên ổn định ở đây, và tâm trí đó mở ra và để cho Nó vào. Ôi Đức Chúa Trời, xin thương xót! Không bao giờ có gì trói buộc nó lần nữa. Bạn được tự do. Ngài đáng là Con đã làm cho tự do ra khỏi cái vỏ cứng. Giáo phái của bạn có thể không bao giờ gọi bạn trở lại. Ma quỷ có thể không bao giờ làm bất cứ điều gì đối với bạn nữa. Nó có thể rú lên và giận dữ, lúc đó.

189 Nhưng bạn đang ở trên một Xa Lộ, chạy với tốc độ cao, ô, chao ôi, đang chạy lên Xa Lộ của Vua, người lính thập tự được xúc dầu. Và hết thấy các bạn là những chim ưng, với đức tin, tuyên bố Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian, chạy đến Xa Lộ của Vua. Chắc chắn vậy. Vâng, thưa quý vị!

190 Đây là “những thần hầu việc,” được sai đến từ sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, là quý vị mục sư truyền đạo, để hầu việc (gi?) Lời Ngài; không phải thuyết thần học nào đó, nhưng Lời Đức Chúa Trời. Họ là các thần hầu việc, từ Đức Chúa Trời sai đến, để hầu việc. Các thần linh hầu việc! Ô! Và, nên nhớ, nếu nó hầu việc điều gì đó ngoài Lời, thì nó không đến từ Đức Chúa Trời. Vì, “Lời Ngài luôn được chứng thực trên Trời.” Luôn luôn, trên Trời, Lời là-...Đức Chúa Trời chăm xem Nó. Và Ngài sẽ không bao giờ sai một thần linh đến hầu việc điều gì đó ngoài Lời.

191 Ngài sẽ không bao giờ sai một thần linh với bằng cấp to lớn Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết học, và cổ áo quay tròn sau lưng ông ấy, mọi thứ như thế, nói, “Ồ, dĩ nhiên, những ngày của phép lạ đã qua rồi. Tất cả chúng ta biết đó.” Không, không. Điều đó không đến từ Đức Chúa Trời. Nó trái ngược với Lời. A-men.

192 Ngài sai những người mà hầu việc Thần linh của Lời. A-men.

193 Ô, tôi có khoảng bốn hay năm điều nữa, nhưng tôi sẽ cho qua vào lúc này, đưa nó ra trong Chúa nhật tuần tới. Được rồi.

Sa-tan và quỷ sứ của nó được xúc dầu.

194 Nếu các linh thiên sứ này được xúc dầu để mang Lời đến cho các bạn, khiến các bạn tin Lời, vậy thì các bạn có thể thấy ở đâu các bạn từng nghe một vị tiên tri, một tiên tri thật của Đức Chúa Trời, từ chối Lời Đức Chúa Trời không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Không, thưa quý vị. Điều gì xảy ra khi các tổ chức của thời họ đã dấy lên và nói, “Này, người đó sai”? Người đó đứng một mình, và chỉ đứng một mình. Người ấy nói, “Nó đúng.”

195 Hãy nhìn xem Mi-chê ở đó ngày ấy, chàng trai trẻ thánh giết gân ấy, đấng, con trai của Giêm-la. Có bốn trăm tiên tri đã được xúc dầu, được cho là, những tiên tri được xúc dầu đứng lên đó, tất cả được nuôi dưỡng tốt, và được chuẩn bị, và có những học vị quan trọng, và học vấn cao và là những học giả tinh tế. Nói, “Hãy đi lên, vị vua trung thành của chúng tôi. Chúa ở cùng vua. Xứ đó thuộc về chúng ta. Giô-suê cho nó cho chúng ta. Vậy vua hãy đi lên và chiếm lấy nó. Điều đó hoàn toàn đúng. Vua hãy đi lên và chiếm lấy nó. Điều gì...” Ông nói, “Ồ, Giô...”

196 Các bạn biết đấy, Giô-sa-phát nói, “Chẳng có tiên tri nào khác, ở nơi nào đó sao?”Ồ, họ có bốn trăm người. Tại sao không tin bốn trăm người đó? Người nói, “Nhưng, chắc chắn vua phải tìm một người nữa, ở đâu đó.”

197 Nói, “Tôi—tôi...Ồ, chúng ta đã có một người. Có một người nữa, nhưng, ồ, tôi ghét ông ta.” Hừm! Thấy không?

198 “Đó—đó, chính là người tôi muốn lắng nghe, đấy.” Nói, “Hãy mang người ấy đến. Chúng ta hãy xem người sẽ nói gì.”

199 Và vì vậy họ đến và nói chuyện với ông, nói, “Này, hãy lắng nghe. Hãy chuẩn bị bài giảng của người ngay, sáng nay, bởi vì người đang giảng cho vua. Người đang giảng cho...hết thủy hội—hội mục sư truyền đạo của *hội gì đó*, người thấy đó, của Pa-les-tine, toàn bộ hội mục sư truyền đạo này. Vậy thì, người hãy nhớ, đây là những gì họ đã nói. Người phải nói giống như vậy. Người tin giống vậy.” Con người nhỏ bé đó...

200 Ông—ông đã có con người sai lạc ở đó. Con người đó đã đi ra khỏi những lý lẽ xưa này. Ông làm sạch các ống dẫn, đấy, lương tâm ông.

201 “Và, ồ, sao, anh biết họ sẽ làm gì không? Nếu anh nói giống như vậy, tôi nghĩ họ sẽ phong cho anh chức trưởng lão địa hạt. Họ có lẽ sẽ. Họ sẽ—họ sẽ phong cho anh làm tổng giám thị của khu vực địa phương này, nếu anh sẽ—anh sẽ chỉ đồng ý với họ.” Đó không phải là con người chân thật của Đức Chúa Trời.

202 Tại sao, các ống dẫn của ông đã được tẩy sạch, tất cả thuộc về lương tâm ông và mọi thứ được tẩy sạch. Tâm trí ông đã được mở ra với Lời của Đức Chúa Trời. Và chỉ có, Lời Đức Chúa Trời, ông mới tin. Đó là các thần linh hầu việc. Đó là một thần linh hầu việc.

203 Ông nói, “Tôi không biết nói gì bây giờ. Nhưng, tôi sẽ nói cho ông một điều này, tôi sẽ chỉ nói những gì mà Đức Chúa Trời bảo tôi nói.”

Vậy họ đã chờ đợi tối hôm đó. Ông đã có một khái tượng.

204 Sáng hôm sau, tôi có thể hình dung Mi-chê xem kỹ lời Kinh Thánh và nói, “Bây giờ, chúng ta hãy xem nào. Khái tượng đó... Bây giờ, tất cả họ, có điều gì đó sai trật nơi nào đó ở đây, bởi vì Nó trái ngược với những gì họ đã nói. Ồ, Nó nói gì? Chúng ta hãy xem những gì tiên tri, Ê-li đã nói sau đó ở đây, bởi vì chúng ta biết ông là một đấng tiên tri. Hiểu những gì...Lời của Chúa đã đến với Ê-li. Vâng. Và Nó đã nói gì? ‘Và những con chó sẽ liếm huyết của người. Giê-sa-bê, những con chó sẽ ăn thịt bà ta. Và bởi vì A-háp công bình...một Na-bốt công bình.’” Ông đã nói lúc đó...Khi ông đã thấy điều đó, ông đã thấy rằng khái tượng của mình thật đúng với Lời của Đức Chúa Trời, lúc đó, lão A-háp đã tìm đến với ông.

205 Ông đi ngay ra ngoài đó, nói, “Hãy đi lên. Nhưng tôi thấy Y-sơ-ra-ên...” Đấy, ông đã không hổ thẹn để nói lên khái thị của mình lúc đó, bởi vì đó là Lời của Chúa. Ông đã biết mình có thể lấy điều đó thật hoàn hảo. Gì vậy? Ông đã mở lòng mình, tâm trí mình ra, với Lời của Đức Chúa Trời, và Lời của Đức Chúa Trời đã được khải thị lại, nên ông ta đã hiểu đó hoàn toàn là Lời của Đức Chúa Trời.

206 Bây giờ, anh em nói, “Ồ, nếu tôi có thể là một Mi-chê!” Anh em có thể là. Anh em là. Anh, cũng thế, anh à. Anh là một Mi-chê, một vị tiên tri. Anh có thể làm gì? Hãy mở tâm trí mình ra.

Tôi đang cố gắng nói cho anh điều gì sáng nay? Lời của Chúa. Hiểu không? Hãy mở tâm trí ra, nói, “Bây giờ, anh biết đấy, tôi tin mình có thể được chữa lành.”Ồ, Nó là gì vậy? Nó có phải là Lời của Chúa không? Chắc chắn, Nó là Lời của Chúa.

²⁰⁷ Và gã này ở đây nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Anh không thể làm điều này. Và anh...” Quên điều đó đi. Hãy đặt Đức Chúa Trời trên hết.

²⁰⁸ Ở đây đến với Lời của Chúa, và ông đã nói Nó, và Nó đã xảy ra như vậy.

²⁰⁹ Vậy thì, Sa-tan đã làm gì? Sa-tan đã có những người khác được xúc dầu. Vậy thì, Sa-tan xúc dầu cho các dây tở của nó.Ồ, chắc chắn.Ừ-m. Chắc chắn vậy. Nó đã xúc dầu cho các dây tở của nó. Hẳn đã xúc dầu cho họ bằng thứ gì? Bằng sự chẳng tin. Sa-tan và các quỷ của nó xúc dầu cho nhân loại bằng sự không tin Lời Đức Chúa Trời.

²¹⁰ Vậy, nếu bạn muốn chứng thực điều đó, bạn hãy lật ra Sáng thế 3:4. Chúng ta hãy quay lại ở đó và lắng nghe điều này, chỉ một phút, và thấy đó có phải là chiến thuật đầu tiên của hẳn không. Đó là điều đầu tiên mà hẳn đã làm. Hẳn không bao giờ từ bỏ chiến thuật giống như vậy của hẳn. Hẳn làm điều đó mọi lúc. Bây giờ, cứ xem thử đó—đó là điều gì. Vậy thì, hẳn đã không bất đồng với Lời. Hẳn chỉ khiến nàng hầu như hiểu sai Nó một chút, các bạn biết đấy, chỉ hầu như làm cho Nó dường như giống cách hẳn muốn Nó có vẻ như thế, không nhận lấy toàn bộ Lời. Bây giờ, Sáng thế ký, tôi trích ra đây, Sáng thế ký 3:4. Chúng ta hãy xem thử điều đó đã nói gì nào. Được rồi.

Và con rắn bèn nói với người nữ rằng, Người chắc sẽ chẳng chết đâu:

²¹¹ “Chắc chẳng chết đâu.” Thấy hẳn đã trích dẫn quanh co điều đó như thế nào không? “Ồ, chúng ta tin những ngày của sự phép lạ đã qua rồi. Chúng ta không tin có chuyện như nhiều người nhận lãnh Đức Thánh Linh giống như họ đã làm vào lễ Ngũ Tuần.Ồ, bạn chịu lễ báp-têm cách nào, điều đó không có gì quan trọng.” Thấy ma quỷ không? Thấy mưu kế của nó không? “Ồ, nếu bác sĩ đã bảo bạn không thể khoẻ mạnh được, điều đó nhất định rồi.”

²¹² Vậy thì, không phải làm mất uy tín, không tin bác sĩ. Bác sĩ đang làm việc dựa trên đường lối khoa học. Và bác sĩ đã làm mọi thứ mình có thể, để cứu sự sống con người, và nó không thể được cứu sống, vì ông không biết điều gì khác để làm. Sự khôn ngoan con người có hạn. Con người đó chân thật. Nhưng, bây giờ, cây tri thức thì tốt, nhưng khi bạn đi xa như nó có thể đi, thì bước ra trên Cây Sự Sống và cứ tiến bước. A-men. Chính là thế. Nó sẽ chỉ là công việc phải hưởng theo. Đúng thế.

²¹³ Vậy thì, chiến lược của Sa-tan bây giờ là gì? Hẳn đã nói gì ở đây? Bây giờ hãy xem câu 1 và câu—câu thứ 2. Bây giờ xin để—để tôi đọc câu 1 ở đây, tới câu 3.

Bây giờ trong các loài thú ngoài đồng mà CHÚA ĐỨC Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyết hơn hết. Và hăn nói cùng người nữ rằng, Đúng, Đức Chúa Trời há có phán dặn, Các người không nên ăn...mọi trái các cây trong vườn sao?

²¹⁴ Lắng nghe hẳn lúc này, thật là sự xấu xa trong lòng hăn, và cách hăn—cách hăn đã tô trắng Lời đó. Thấy không? Hăn thì... Hăn đang cố gắng làm điều gì? Xâm nhập vào trong tâm trí của bà. Thấy không? Nó đang nói với bà, sau khi Lời được củng cố ở đó rồi.

²¹⁵ Vậy thì, bạn đừng để Sa-tan củng cố điều gì. Thấy không? Bạn hãy giữ Lời của Đức Chúa Trời vững vàng trong lòng mình. Thấy không? Bạn hãy làm như vậy. Nào hãy xem, quý vị Mi-chê.

...người nữ đáp cùng con rắn rằng, Chúng ta được ăn trái cây trong vườn: nhưng mà...

Nhưng về phần trái của cây mọc giữa (ở giữa, đây) của vườn, Đức Chúa Trời...đã phán rằng, Các người chẳng nên ăn nó, các người cũng chẳng nên động đến nó, kẻo e các người chết chẳng.

²¹⁶ Đấy, vậy thì, đó là Lời. Bà đã trích dẫn Nó lại với hăn. Nào hãy xem.

Và rắn bèn nói với người nữ rằng, Các người sẽ chẳng chết đâu:

217 Thấy mưu kế của hần không? Thấy không? Hần đang cố gắng làm gì? Con người đầu tiên đó, hần đang cố xúc dầu người nữ yêu quý ấy ở đó, con gái của Đức Chúa Trời, bằng sự không tin vào Lời Đức Chúa Trời. Điều đó là chính xác những gì nó đang cố gắng để xúi giục bà làm.

218 Đó là điều nó cố xúi cho chị làm, chị ơi. Đó là điều mà nó cố làm cho mỗi một trong các bạn để làm, ở ngoài đó, xúc dầu các bạn. Và điều duy nhất các bạn phải làm bây giờ... Các bạn là một tác nhân đạo đức tự do. Vậy thì các bạn có thể chấp nhận nó nếu các bạn muốn. Nhưng hãy tống cổ nó đi. Ước gì Ê-va đã không ngừng lại giấy lát đó, để lắng nghe! Đừng ngừng lại vì điều gì. Đừng ngừng lại.

219 Khi—khi Ê-li nói với Ghê-ha-xi, rằng, “Hãy lấy cây gậy của ta, đi đặt lên đũa trẻ chết đó. Và nếu có ai đó nói gì với ngươi, đừng nói lại. Nếu có điều gì cản trở ngươi, cứ đi tiếp.”

220 Hãy nhìn người đàn bà ấy khi bà gọi đây tớ của mình. Bà nói, “Thẳng yên một con la và tiến về phía trước, và đừng dừng lại cho đến khi nào ta bảo ngươi dừng.” Chính là điều đó.

221 Khi anh em nhận một Sứ điệp, cứ đi. A-men. Nói, “Tôi không thể đi tới nữa. Không, tôi đang yếu đi rồi.” Hãy cứ tiếp tục đi. Đừng dừng lại. Hãy quăng mọi thứ qua một bên, cứ tiếp tục vượt qua. Hỡi anh em, anh em có Gươm trong tay mình, cứ chiến đấu.

222 Tôi đi vào một sân bóng đá, lần nọ, và định giáng đạo. Và tôi dừng lại tại cửa và nhìn lên, trên đó. Có một câu nói, “Không phải là tầm cỡ của con chó trong cuộc chiến. Chính là tầm cỡ của cuộc chiến bên trong con chó.” Đó là nguyên nhân thắng cuộc chiến. Thấy không?

223 Anh em nói, “Ô, hãy nhìn. Nhìn xem tất cả các giáo hội lớn đều chống lại Điều này.”

224 Tôi không quan tâm đến tầm cỡ họ là gì. Chính là sự chiến đấu bên trong con chó, điều đó mới là đáng kể. Nó là niềm tin mà ở trong cá nhân. Nếu anh em là người hèn nhát, hãy trở về nơi trú ẩn của mình. Nhưng, anh em ơi, nếu anh em là chiến sĩ, hãy đứng ra đó. Có một trận chiến đang diễn ra. Đúng hay sai đều tham chiến. Chúng ta hãy chiến đấu.

225 Giống như Peter Cartwright, đi vào thành phố, nói, “Chúa bảo tôi đến—đến trong đây và tổ chức một buổi nhóm phục hưng.” Ông đã thuê một căn phòng cũ kỹ, ở trong đó và bắt đầu lau dọn nó sạch sẽ.

226 Và kẻ hay phá rối trong thị trấn, khẩu súng ngắn bên hông hẳn, đi xuống. Đến các cửa...Một số người trong họ, nói, “Gã kia đã làm gì ở dưới đó vậy?”

227 Nói, “Ông ấy là một thầy giảng. Ông ấy sắp có một buổi nhóm, ông ấy nói thế.”

228 “Ồ,” anh ta nói, “chắc tôi phải xuống dưới và đuổi ông ta ra đường, và đuổi ông ta ra khỏi đây ngay. Chỉ thế thôi. Chúng tôi không muốn có các buổi nhóm gần nơi của chúng tôi.”

229 Vậy anh ta đi xuống đó, ngừng lại ở cửa ra vào. Và Peter Cartwright đã mặc áo khoác, anh em biết đấy, và ông chỉ đang lau chùi cánh cửa sổ và các bức tường ở dưới. Một người nhỏ con, anh em biết.

230 Thầy giảng lớn tuổi ấy cười với anh ta, anh em biết đấy, vì đang cầm đùi gà ăn; đó là kiểu ăn ngày hôm nay, các bạn biết đấy.

231 Vậy ông cứ chùi cửa sổ và ngó xung quanh. Kẻ quậy phá to lớn bước qua, kéo áo khoác của anh ta ở phía sau lên, để lộ khẩu súng ngắn bên hông anh, nói, “Ông đang làm gì đó?”

232 “Ồ,” ông nói, “tôi đang lau cửa sổ.” Và cứ tiếp tục lau chùi cửa sổ, anh em biết đấy. Ông có một mục đích. Đức Chúa Trời bảo ông tổ chức một buổi nhóm phục hưng. Lau cửa sổ, cứ lau tiếp.

Gã đó nói, “Chúng tôi không cho phép những buổi nhóm phục hưng nào xảy ra quanh đây.”

233 Ông nói, “Ồ, nhưng Đức Chúa Trời bảo tôi tổ—tổ chức buổi nhóm phục hưng này.” Thấy không? Ông cứ tiếp tục, việc làm của mình. Thấy không? Thấy không?

234 “Ồ,” anh ta nói, “có một điều ông—ông phải hiểu.” Anh ta nói, “Tôi quản lý thành phố chung quanh đây.”

235 Ông nói, “Ồ, anh hả?” Và cứ tiếp tục lau chùi cửa sổ, anh em biết đấy.

236 Anh ta nói, “Trước khi ông tổ chức một cuộc phục hưng, ông phải đánh bại tôi trước.”

Ông nói, “Ồ, tôi ư? Thôi được, tôi sẽ làm điều đó ngay vậy.”

237 Ông chỉ cởi áo khoác ra. Bước qua đó, và chụp lấy cổ áo, và vật ngã anh ta xuống sàn nhà, và dẫm lên đầu hắn. Nói, “Tôi phải chiến đấu, nếu tôi sẽ thống trị. Xin gia tăng sự can đảm của con, Chúa ôi.” Trét hắc ín vào hắn.

Nói, “Đủ chưa anh bạn?”

238 Anh ta nói, “Rồi.” Anh ta đứng lên và bắt tay ông. Anh ta đã được cứu tối hôm đó, tại nhà thờ.

239 Thế đấy. Thấy không? Đó là, nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời và cắt con đường của anh em qua mọi sự nghi ngờ. Hiểu điều đó không? Chắc chắn vậy, chính là thế. Đó là công việc kế tiếp, chúng ta hãy làm đi. Đúng. Điều kế tiếp mà tôi làm là tránh khỏi những nghi ngờ của tôi, hạ gục nó. Đó là việc kế tiếp của tôi, là tránh khỏi mọi sự xáo động của mình. Nếu các cảm giác của tôi nói, “Ồ, người cảm thấy tôi tệ,” điều kế tiếp để làm là cắt bỏ điều đó đi. Đúng thế.

240 Anh em nói, “Ồ, anh...Họ nói với tôi rằng...Anh biết, lương tâm tôi bảo tôi, Anh Branham, để tôi...”Ồ, anh em có thể vứt bỏ điều đó đi. Anh em sẽ không tiến xa hơn thế. Cứ làm công việc kế tiếp của mình. Hãy cởi áo khoác ra và đóng chặt ngay vào nó. Cứ tiếp tục làm đi. Một mục tiêu, “Tôi sẽ chiến thắng.” A-men. “Tôi không thể thua. Tôi sẽ chiến thắng.” A-men.

241 Sa-tan xúc dầu. Thấy không? Chiến thuật đầu tiên của nó là gì? Mục tiêu đầu tiên của nó lấy là gì? Tâm trí. Bà đã dừng lại trong giây lát, để lắng nghe những gì hắn nói. “Ồ, người không nói vậy à?”

242 Đó là chỗ mà nhiều người nữ trẻ tuổi đã phạm lỗi lầm của mình, và nhiều người nam trẻ tuổi đã phạm lỗi; đúng, đã dừng lại chốc lát, chỉ dừng lại trong chốc lát. Bao nhiêu lần tôi đã chứng kiến những trường hợp ly dị và những việc xảy ra, về điều đó.

243 “À, tôi nói với anh, Anh Branham, anh ta đã huýt sáo như ‘wit-wu’, anh biết đó, và tôi đã dừng lại, và, thành thật mà nói, tôi—tôi đã không có ý.” Ừ-m. Thế đấy.

244 “Ồ, cô ấy, tôi đã ngồi bàn đối diện với cô ta. Cô—cô ta có cặp mắt đẹp nhất!” Thấy không? Ủ-m. Thấy điều đó không? Chính là nó.

245 Ma quỷ làm giống như vậy. “Ồ, bác sĩ bảo tôi không thể khoẻ mạnh, vì vậy tôi...” Thế đấy, tương tự như vậy, đấy, cuộc chiến lớn nhất mà đã từng có.

246 “Ồ, họ nói với tôi...Tôi thấy ông A nào đó tuyên bố có Đức Thánh Linh.” Đúng, bạn đã nhìn vào kẻ giả hình nào đó. Còn họ đã thật sự có Điều đó như thế nào? Ủ-m. Đúng. Ma quỷ sẽ chỉ cho bạn một số mối quạ già, nhưng hấn không chỉ cho bạn thấy chim bồ câu thật. Ủ-m. Đúng vậy. Hấn sẽ không chỉ cho bạn thấy điều đó, và hấn sẽ giữ điều đó để che mắt bạn.

247 Ồ, hấn, cũng là một chiến binh, nên nhớ. Nhưng đáng lớn của chúng ta...“Đấng ở trong anh em, là lớn hơn kẻ trong thế gian.” Nhưng hãy nắm giữ Lời Đức Chúa Trời; hãy tin Nó, anh em những người chỉ huy của đạo quân ở đây. Hãy giữ vị trí cao cả của mình, anh em ơi. Đúng thế, hãy giữ lấy vị trí của anh em.

248 Vì vậy, tôi có cô gái nhỏ ở đây, lần nọ. Bây giờ là một phụ nữ đang ngồi đây. Tên cô là Nellie Sanders. Một trong những lần đầu tiên tôi từng chứng kiến ma quỷ bị đuổi ra khỏi cô. Chúng ta đã sống, bây giờ, nếu tôi có thể thật sự đến nơi đó; và khoảng ba lô đất ở trên đây, rộng hơn nghĩa địa. Và tôi đã vừa mới trở thành thầy giảng, và tôi đang giảng đạo ngay đây trên góc phố này, với một buổi nhóm trại ngoài trời.

249 Và cô bé đó là một trong những vũ công giỏi nhất. Cô đã học tại trường trung học ở dưới đây, và cô ấy và Lee Horn. Và nhiều người trong các bạn ở thành phố đây biết Lee Horn ở dưới đây, điều hành phòng bơi. Và vì thế họ, cô ấy và Lee Horn, là những vũ công giỏi nhất trong vùng này. Anh ta là người Công giáo, chính anh ta. Dĩ nhiên, tôn giáo không có ý nghĩa gì đối với họ, vậy nên...Nellie và họ. Vì vậy, cô ấy là một vũ công tuyệt vời, và anh ta, cũng vậy. Và họ đã từng khiêu vũ ở đây được gọi người “nhảy điệu jazz,” và “người nhảy điệu giạt gân,” và tất cả những gì họ giành được. Và cô ấy là người...Cả hai đều là người giỏi nhất vùng này.

250 Ngày nọ, cô đi lảo đảo ở trên đây, đêm nọ, tới buổi nhóm. Ở đó cô đã sấp mình xuống, tại bàn thờ, cô bé Nellie đó. Phước cho lòng cô. Cô nằm ngay ở bàn thờ đó. Cô ngẩng đầu lên. Và cô khóc, và những giọt nước mắt chảy dài xuống đôi má cô. Cô nói, “Billy...” Cô ấy biết tôi. Cô nói, “Tôi muốn được cứu, thật nhiều.”

251 Và tôi nói, “Nellie, cô có thể được cứu. Chúa Jêsus đã cứu cô rồi, cô gái à. Cô phải tin nhận điều đó giờ này dựa trên cơ sở của Lời Ngài.”

252 Và cô ở lại đó. Và cô khóc, và cô cầu nguyện, và cô nói với Đức Chúa Trời cô sẽ không bao giờ lắng nghe những thứ thuộc về thế gian nữa. Đột nhiên, một sự bình an êm dịu đáng yêu xâm chiếm linh hồn cô. Cô đã chối dậy từ lúc đó, la lớn và ngợi khen Đức Chúa Trời, tôn vinh Đức Chúa Trời.

253 Và khoảng sáu hay tám tháng sau đó, cô đi xuống Đường Mùa Xuân, một đêm nọ.

254 Lúc ấy, chỉ là một cô bé, cô chỉ ở tuổi thiếu niên, khoảng mười tám tuổi. Và cô đến với tôi, và cô nói, “Hope...” Đó là vợ của tôi, người đã qua đời. Cô nói, “Tôi ước gì được giống như Hope và Irene.” Cô nói, “Anh biết đấy, họ không bao giờ đi ra trong thế gian.” Cô nói, “Thế gian để lại một dấu vết trên anh.” Nói, “Tôi có vẻ mặt trông thô.” Nói, “Bây giờ, tôi đã bỏ trang điểm và thứ đó, nhưng tôi trông rất thô. Ngay cả sắc thái của tôi, trên gương mặt tôi,” cô ấy nói, “tôi trông có vẻ không trau chuốt.” Cô ấy nói, “Họ trông rất ngây thơ và hiền dịu.” Nói, “Tôi mong tôi có thể đã không bao giờ làm điều đó.”

255 Tôi nói, “Nellie, Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ làm sạch mọi tội lỗi, cháu yêu quý. Cứ tiếp tục, tin điều đó.”

256 Wayne Bledsoe, nhiều anh em ở đây biết ông, một người bạn tri kỷ của tôi, và nhiều năm nay. Anh là một người nghiện rượu. Và anh đến đây với em trai tôi, Edward. Và anh đã say xỉn trên đường phố, và tôi đã chở anh về, bởi vì cảnh sát định đến để bắt anh ta. Và tôi đã đem anh ta về đây. Và tôi đã là một thầy giảng đạo và sống ở đây, với cha và mẹ tôi, trước khi tôi cưới vợ. Và tôi diu anh ta, và đặt anh trên giường ngủ ở đó. Tôi ngủ...đã ngủ ở trên giường xếp. Nhà Branham có đông người, anh em biết, mười người trong chúng tôi. Và vì vậy chúng tôi có khoảng bốn phòng,

và chúng tôi phải ở mỗi phòng hai người, một phòng nhỏ. Vì vậy, tôi có một giường đôi cũ mà tôi ngủ trên. Tôi kéo nó ra như thế này, và—và để Wayne ngủ với tôi. Say rượu, phải mang anh ta về nhà và đặt anh nằm xuống.

257 Và tôi đã nằm đó. Tôi nói, “Wayne, anh không tự hổ thẹn, như thế à?”

258 Và anh ta trả lời, “Ừ, Billy, đừng nói với tôi như thế.”

Và lúc đó tôi đặt tay lên người anh. Tôi nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh nhé, Wayne. Chúa ban phước cho anh.” Và tôi đã được cứu, ồ, tôi đoán gần, có lẽ một năm.

259 Và sau đó, đột nhiên, một—một chiếc tắc-xi, đóng sầm cửa bên ngoài, và người nào đó gõ cửa thật mạnh. “Anh Bill! Anh Bill!” [Anh Branham gõ trên bụi giăng—Bt.]

260 Tôi nghĩ, “Chà, chào ôi, ai đó chắc là đang hấp hối.” Tôi nhảy lên, ra cửa; chụp lấy bộ đồ cũ của tôi ở đó, quăng bộ đồ ngủ của tôi, như thế này, và che lên người Wayne, chạy ra cửa.

261 Giọng nói nghe giống như một phụ nữ. Tôi mở cửa, và cô gái trẻ này đang đứng ở cửa. Cô nói, “Ồ, tôi vào được không?”

Tôi nói, “Mời vào.” Và tôi bật đèn lên.

262 Và bấy giờ cô cứ khóc như thế, và cô nói, “Ồi, Billy, tôi—tôi—tôi chết mất! Tôi chết mất!”

263 Tôi nói, “Điều gì xảy ra vậy, Nellie? Cô bị—bị đau tim phải không?”

264 Cô nói, “Không.” Cô nói, “Anh Bill, tôi đang xuống phố Mùa Xuân.” Cô nói, “Thật đấy, Anh Bill! Thật đấy, Anh Bill, tôi không có ý làm tổn thương. Tôi không cố ý làm tổn thương.”

265 Tôi nói, “Điều gì xảy ra vậy?” Tôi nghĩ, “Tôi sẽ làm gì cho cô bây giờ?” Tôi không biết phải làm gì. Tôi, chỉ là một chàng trai trẻ. Và tôi...

266 Nói, “Ồ, Anh Bill,” nói, “tôi thật sự—tôi thật sự—tôi thật sự suy sụp hoàn toàn.”

Tôi nói, “Nào, bình tĩnh lại, em gái. Kể cho tôi nghe đi.”

267 Và cô nói, “Ồ,” cô nói, “tôi đang xuống phố, và Phòng sảnh Redman...” Và họ thường tổ chức khiêu vũ tối thứ Bảy ở đó. Và

cô nói, “Tôi có vài thứ, mà tôi định về nhà để chuẩn bị y phục.” Và cô nói, “Tôi đã nghe thứ nhạc đó.” Và cô nói, “Anh biết không,” nói, “tôi đã dừng lại chỉ một phút.” Và nói, “Nó cứ trở nên dễ chịu hơn. Vì vậy tôi nghĩ, ‘Anh biết, điều đó sẽ không hại gì nếu tôi đứng ngay chỗ đó.’”

268 Đó là nơi mà cô đã phạm sai lầm, dừng lại trong khoảnh khắc. Cô chỉ lắng nghe thôi.

269 Nói, “Ồ, tôi đang nghĩ.” Nói, “Ồ Chúa, Ngài biết con yêu Ngài, mà.” Nói, “Ngài biết con yêu Ngài, Chúa ôi. Nhưng con có thể chắc chắn nhớ lại lúc Lee và con đã từng đoạt tất cả các—các cúp trước đây, và đại loại như vậy.” Nói, “Chao ôi, con nhớ âm nhạc quen thuộc đó trước đây thu hút con. Bây giờ thì không.”

270 Ồ-ồ, ồ-ồ! Bạn chỉ nghĩ là nó không còn. Nó đã lôi cuốn bạn rồi, ngay tại đó. Thật đúng như nó muốn, ngay tại đó. Thấy không?

271 Bao nhiêu người đã từng biết Nellie Sanders?Ồ, tôi nghĩ nhiều người trong các bạn biết. Đúng. Chắc vậy. Vì thế họ—họ đã—họ đã...

272 Nói, cô ấy đã nói, “Ồ, anh biết gì không?” Nói, “Có lẽ nếu tôi bước lên các bậc tam cấp ở đó,” nói, “có lẽ tôi sẽ có thể làm chứng cho vài người trong họ.”

273Ồ! Thấy đó, bạn đứng ngay trên mảnh đất của ma quỷ. Hãy tránh xa nó. “Hãy lánh xa bóng dáng thực sự của điều ác.”

274 Nhưng cô đã bước lên, các bậc thang cao nhất, và đứng đó vài phút. Và điều đầu tiên các bạn biết, cô đã ở trong tay của vài chàng trai, ngoài đó trên sàn nhảy.

275 Sau đó cô trở lại trạng thái bình thường. Và cô đứng đó, khóc lóc và cứ như thế, nói, “Ồ, tôi bị hư mất bây giờ, mãi mãi. Tôi...”

276 Tôi nghĩ, “Ồ, tôi không biết nhiều về Kinh Thánh, nhưng tôi tin Chúa Jêsus đã phán điều này, ‘Trong Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.’” Tôi...

277 Và Wayne đã dứt khỏi cơn say, một chút, và đang ngồi đó, theo dõi. Hiểu không? Vì vậy tôi nói, “Này, hỡi ma quỷ, ta không biết ngươi là ai, nhưng ta đang nói với ngươi bây giờ, đây là em gái ta, ngươi không có quyền nắm giữ cô ấy. Cô ấy không muốn làm thế. Cô chỉ dừng lại trong một phút.” Đó là nơi mà cô đã

phạm sai lầm của mình, mặc dầu. Tôi nói, “Nhưng người sẽ phải ra khỏi cô ấy. Người có nghe ta không?”

278 Và tôi xác nhận điều đó, Đức Chúa Trời, tại Tòa Phán Quyết, biết. Cái cửa lưới đó bắt đầu mở ra và đóng lại, tự nó. “Phịch, phịch,” ở cửa đó. “Phịch, kờ-phịch, kờ-phịch.” Tôi nghĩ.

Và cô ấy nói, “Bill, nhìn đó kia. Nhìn đó kia.”

Và tôi nói, “Vâng. Gì thế?”

Cô nói, “Tôi không biết.”

Tôi nói, “Tôi cũng không biết.”

279 Và cánh cửa khua “phịch-phịch, tờ-phịch,” đóng lại như thế. Tôi nghĩ, “Điều gì xảy ra ở đây vậy? Điều gì vậy?”

280 Tôi nhìn lần nữa, như *thế*. Và tôi nói, “Hãy ra khỏi cô ta, ó Satan! Nhân Danh Chúa Jêsus, hãy ra khỏi cô ấy!”

281 Khi tôi nói điều đó, nó trông giống như một con dơi to lớn, dài khoảng chừng *này*, hiện ra đằng sau cô, với bộ lông dài phủ xuống từ đôi cánh của nó và che khuất cả bàn chân nó, như *thế*. Vừa bay vừa hú, “Uuuuu.” Bắt đầu hướng về phía tôi, thật mạnh hết sức.

282 Tôi nói, “Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Huyết của Chúa Jêsus Christ xin che chở con khỏi điều đó.”

283 Còn Wayne nhảy lên giường, nhìn. Và ở đây nó, trông giống một cái bóng lớn, bay vòng qua, và vòng lại và bay xuống đằng sau chiếc giường. Wayne đi ra khỏi giường, vào phòng bên cạnh, nhanh hết sức. Vậy chúng tôi...

284 Tôi đã chở Nellie và đưa cô ấy về nhà. Và trở về, và tôi đã không thể...

285 Mẹ đã đi vào đó và giữ tất cả các khăn trải giường cùng mọi thứ. Không có gì trên chiếc giường đó cả. Điều gì thế? Ma quỷ đã ra khỏi cô. Điều gì đã xảy ra vậy? Cô đã dừng lại trong giây lát. Chỉ thế thôi.

286 Đừng dừng lại, chút nào. Khi Đức Chúa Trời đã chôn Lời Ngài trong lòng bạn, cứ lấy Gươm đó và bắt đầu chặt và cắt đứt. Halêlugia!

287 “Tôi không có thời gian để chờ đợi điều gì khác. Chỉ băng qua, tôi không có thời gian thậm chí để ngồi xuống.”

288 Ông nói, “Ồ, và hãy lấy cây gậy của ta và đặt trên đũa trẻ. Và nếu có ai nói với người, thậm chí đừng nói với họ.”

289 Nếu ma quỷ nói, “Này, người biết người đang cảm thấy gì không?” Thậm chí đừng nói với hắn. Cứ yên lặng tiếp tục đi.

290 Ma quỷ, các bạn biết, ma quỷ nói, “Nhưng bạn biết gì không? Bạn biết, ông A gì đó, khi họ có Đức Thánh Linh, bạn nên nhớ họ—họ hầu như mất trí.” Thậm chí đừng nói với hắn. Cứ tiếp tục đi. Anh em không biết về ông A gì đó.

291 Chính là anh em và Đức Chúa Trời. Đúng thế. Hãy giữ Đức Chúa Trời. Ngài xúc dầu cho các đậy tứ của Ngài. Tôi phải vội. Đức Chúa Trời xúc dầu cho các đậy tứ Ngài. Hiểu không?

292 Tôi phải đi nhanh vài ghi chú ở đây, nhưng tôi thích nói điều này. Ở đây, xin lắng nghe nào, thật kỹ.

293 Quý cô, hãy lắng nghe kỹ giờ này.

294 Chúng ta thấy những mưu kế của ma quỷ ở đây. Chúng ta làm thế nào? Bây giờ, tôi có rất nhiều lời Kinh Thánh ở đây, của các đấng tiên tri và vân vân, chỗ mà hắn đã đến với họ, và những người khác qua Kinh Thánh, và đã làm điều tương tự. Đó chính là mưu lược của nó, là cố gắng để làm cho nhiều người không tin vào Lời của Đức Chúa Trời. Hãy lắng nghe, các bạn là những chiến sĩ của thập tự giá. Khi các bạn không tin một Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh Thánh, thì bạn bị lột vũ khí.

295 Tin điều đó không, bạn thân mến?

296 Bạn bị lột vũ khí. Bạn đầu hàng, bạn mềm yếu. Hãy mặc lấy áo giáp trọn vẹn của Đức Chúa Trời. A-men. Chúng ta đang ở trong một cuộc chiến. Những gì Đức Chúa Trời đã phán là thật. “Lời của mọi người là lời dối trá.” Hiểu không? Nhưng ngay khi bạn...bắt đầu lắng nghe một điều, đó là chiến thuật của nó, bạn bị lột vũ khí.

297 Ê-va đã phải lắng nghe bao nhiêu điều? Một. Bà đã bị tước vũ khí ngay lúc đó. Ma quỷ đã làm gì? Bò ngay vào qua tâm trí bà, vào trong tâm linh của bà, và tại nơi đó bà đã bị làm hư hỏng. Đúng thế không? Bà đã bị hư hỏng ngay chính cái phút mà bà bị

lột vũ khí, khi bà không tin Lời của Đức Chúa Trời. Đúng thế. Tại đây chúng ta thấy chiến thuật của nó.

²⁹⁸ Chiến sĩ của Đức Chúa Trời được truyền lệnh “Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời.” Đúng thế không? Bây giờ, nếu anh em muốn viết câu Kinh Thánh ấy, nó được tìm thấy trong Ê-phê-sô 6:10 và 13. Hiểu không? Chúng ta đã đọc nó cách đây một lát. Nó là đề tài của chúng ta. Tốt lắm. Để ý. “Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời.” Chúng ta hãy...Anh em còn ít phút nữa phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta hãy trở lại vấn đề ở đây chỉ một phút. Chúng ta hãy thật sự thấy vũ khí trọn vẹn của Đức Chúa Trời là gì. Được rồi. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu 10. Bây giờ, lắng nghe kỹ nào. Chúng ta hãy tìm thấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời. “Cuối cùng, hỡi anh em của tôi...” Bây giờ, tôi biết tôi sẽ...tôi...

²⁹⁹ Còn khoảng, hai mươi phút nữa, ngay bây giờ, là tới mười hai giờ. Tôi—tôi không...tôi không muốn dạy anh em quá lâu, hôm nay, nhưng tôi—tôi có thể gần như không có thêm một Sứ điệp nào nữa cho đến khi tôi có vài chuyến đi cho mùa hè, anh em biết đấy.

³⁰⁰ Và anh em biết điều gì không? Anh em biết tại sao tôi đang làm điều này không? Tôi sẽ nói cho anh em biết. Ngày nọ tôi đã có giấc mơ. Tôi sẽ không kể về nó, nhưng nó cứ ở trên tâm trí tôi. Tôi có thể làm tốt điều đó, sau khi được Chúa đã ban cho tôi những sự thông giải.

³⁰¹ Tôi đã mơ thấy mình đang chuẩn bị băng qua một con sông lớn, vì công tác chức vụ. Và bây giờ, trước tiên, tôi ở trên đó với vợ tôi...

³⁰² Và bao nhiêu người từng biết George Smith, Smith sáu-giây, ở trong thành phố này? George Smith, con trai của ông ấy ở trong lực lượng cảnh sát ở đây. Ông ấy, George đáng thương, là người bị nghiện rượu bây giờ. Nhưng ông là một trong những chiến sĩ xuất sắc nhất. Ông là người đã huấn luyện tôi, trước khi đến với Y.M.C.A. và bất cứ đâu. Ông đã thường huấn luyện chúng tôi. Và ông thì nhanh nhẹn, thật nhanh. Ông là võ sĩ hạng bán duy nhất, trên một trăm bốn mươi lăm cân. Và ông đã huấn luyện tôi. Và ông thường đứng lên đó, và ông có thể lấy nắm đấm của

mình, như *thế*, và đâm ngay vào bụng tôi, nhắc tôi lên dựa vào tường, đẩy, nhưng, và điều ấy sẽ không làm phiền tôi. Ông chỉ huấn luyện tôi, không có gì cả chỉ là huấn luyện thôi.

³⁰³ Và rồi tôi—tôi đã mơ thấy, đêm nọ, tôi đã thấy Smith sáu-giây. Vậy thì, nó không phải là khái tượng. Nó là giấc mơ. Và tôi thấy Smith sáu-giây, một gã trai trẻ đến, vật lộn với ông. Và người đó, ông già đó, khoảng, ồ, tôi đoán...Tôi năm mươi hai tuổi. Ông ấy khoảng năm mươi tám, sáu mươi. Không có người nào trong các gã trai trẻ có thể chạm vào ông, bất cứ cách nào. Ông chỉ trói họ vào một cái nút dây, như *thế*, đặt họ nằm trên sàn nhà và giữ họ bằng đôi bàn tay của mình.

³⁰⁴ Và tôi nghĩ, “Thật là lạ.” Tôi nghĩ vợ tôi ở với tôi, và tôi nói, “Thật là lạ.” Tôi nói, “Em biết gì không, Meda? Ông ấy từng là người huấn luyện của anh.”

Nàng nói, “Em—em nhớ điều đó, anh đã nói với em về nó.”

³⁰⁵ Tôi nói, “Vâng, thưa quý vị. Với sự huấn luyện tốt của ông ấy, tôi đã thắng mười lăm trận đấu chuyên nghiệp, và đã bỏ nghề—nghề đó; để giảng Phúc Âm.”

³⁰⁶ Ngay lúc đó nó đã thay đổi, và tôi bắt đầu băng qua một—một dòng nước. Nhưng khi tôi đang đi, tôi đang đi bằng thuyền máy. Tôi đã nhìn xung quanh, và thấy hai anh em đồng lao của mình đang ngồi ở đó, trong một chiếc xuồng, sẵn sàng đi với tôi. Tôi nói, “Các anh không thể làm thế, anh em ơi. Ừ-m. Tôi phải đi một mình.”

³⁰⁷ Và người lái thuyền đến, và người đó nói, “Đây là chiếc thuyền của anh,” một chiếc xuồng thật trắng bằng plastic.

Tôi nói, “Không. Ừ-m. Không phải thế.”

³⁰⁸ Anh ấy nói, “Ồ, anh có thể chạy lên theo đường *này* với nó, năm mươi dặm một giờ.”

Tôi nói, “Nhưng tôi phải đi băng qua đường *kia*.” Hiếu không?

“Ồ,” anh ấy nói, “đi với *họ* những anh chàng này.”

³⁰⁹ Tôi nói, “Họ không phải là những thuyền nhân. Họ không biết nhiều về điều đó. Họ rất nhiệt tình. Họ không thể vượt qua

điều đó. Cả hai họ sẽ bị nhận chìm ngoài đó. Họ thật sự không thể làm được điều đó.”

Và anh ấy nói, “Anh...anh có thể tin cậy không...?”

310 Tôi nói, “Hãy lắng nghe, tôi—tôi biết nhiều về những con thuyền hơn họ, và tôi sẽ không cố gắng vượt qua nó với cái đó, chỉ với loại chất liệu đó.” Tôi nói, “Phải lấy ghe máy để vượt qua điều đó.” Tôi nói, “Nó sẽ nhận được điều gì đó lớn hơn thế.”

311 Và tôi thấy ông nhìn quanh, tới một trong những anh em, và hỏi, “Anh là người chèo thuyền phải không?”

Người anh em nói, “Phải.” Hiểu không?

Tôi nói, “Sai rồi.”

312 Và người chèo thuyền trở lại. Ông nói, “Nói cho anh những gì anh làm.” Nói, “Họ thương anh. Họ tin anh. Nhưng,” nói, “nếu anh cố gắng đi qua bằng chiếc thuyền máy này, họ sẽ cố theo anh trên chiếc xuống đó. Họ sẽ chết cả hai, đấy.” Nói, “Họ không thể đi theo anh.”

Và tôi nói, “Ồ, tôi phải làm gì đây?”

313 Và người lái tàu này ở bến tàu, ông nói, “Các anh đi trở lên đó.” Nói, “Chỉ có một cái kho nhỏ trong hết thủy vùng này, một cái kho nhỏ thôi. Và thật sự được dự trữ nhiều lương thực,” nói, “và họ sẽ ở lại đây. Họ sẽ—họ sẽ ở lại đây trong khi các anh—trong khi các anh đi. Nhưng,” nói, “các anh sẽ phải dự trữ lương thực.”

314 Và tôi chỉ đặt tất cả loại củ cải bắp, và củ cải trắng, và củ cải đỏ, và các thứ, chất chúng ở trong đó như thế. Rồi tôi thức dậy.

315 Tôi không biết nó là thứ gì, nhưng tôi làm bấy giờ. Đấy, chúng ta đang dự trữ thức ăn, thừa các anh em. Đây là một sự sống mà anh em phải có để bước đi một mình.

316 Leo, anh còn nhớ giấc mơ anh đã có lần đó khi anh đầu tiên đến đây không? [Anh Leo Mercier nói “A-men.”—Bt.] Về kim tự tháp, và anh nghĩ mình có thể leo lên vào trong đó. Tôi nói, “Leo, không có người nào lên đây. Đức Chúa Trời phải đặt một người ở trên đây. Anh đã leo lên mọi lĩnh vực thể chất mà có thể leo được.” Tôi nói, “Anh không thể đến đây được, Leo. Hiểu không? Hãy trở xuống. Chỉ nói với mọi người rằng nó đến từ Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Hiểu không?

317 Nó là điều gì đó mà anh—anh em không thể tin tưởng được, đầu tốt như các anh em và các chị em, và hội thánh của tôi và mọi thứ, và tốt như các giáo hội khác, và các anh em đồng lao, ở mọi nơi.

318 Vậy thì, tôi không thể tách ra khỏi hội thánh ở ngoài đó. Người nào đó nói, “Ô, sao anh đi ra khỏi họ, những người theo giáo lý Ba ngôi, tất cả *điều này, điều kia*, và *điều nọ*, và những người Một ngôi, và Danh Jê-sus, và hết thảy những thứ khác ở ngoài đó? Tại sao anh hòa nhập với, hết thảy họ?” Họ là người của tôi. Cho dù những gì họ đã làm, họ là người của tôi. Họ là bực giảng của tôi.

319 Khi dân Y-sơ-ra-ên làm điều rất ác, cho đến nỗi Đức Chúa Trời nói với Môi-se, rằng, “Hãy biệt riêng người ra. Ta sẽ làm một chi phái mới—mới cho người.”

320 Môi-se đã lao tới cản đường, nói, “Trước khi Ngài cất lấy họ, xin hãy cất lấy tôi.”

321 Cho dù họ đã làm điều gì đi nữa, đó là người mà tôi được sai tới. Ngài ban đến một Sự Sáng, không phải để chiếu sáng nơi có Sự Sáng. Mà nơi có sự tối tăm, đó là nơi ở của Sự Sáng. Và anh em phải đến với những người đó. Anh em phải đứng với họ, bất chấp điều gì, anh em phải đến, trong sai trật của họ.

322 Dân Y-sơ-ra-ên đã sai phạm ngày càng nhiều. Họ quá sai phạm đến nỗi Đức Chúa Trời bỏ họ. Nhưng, Môi-se, tôi luôn tự hỏi làm sao điều đó từng xảy đến, nhưng Thánh Linh của Đấng Christ ở trong Môi-se. Thấy không?

323 Đấy, chúng ta hết thảy đều sai. Ngài đã chịu đựng vì hết thảy chúng ta khi chúng ta ở trong sai trật của mình.

324 Cho dù họ sai lầm như thế nào, chúng ta đừng đánh mất đi sự thông công hay tự phân cách với bất cứ điều gì. Bao lâu chúng ta có thể thẳng một linh hồn, chúng ta hãy hành động với “sự khôn ngoan như rắn, vô hại như chim bồ câu,” đấy, và cố gắng chinh phục mọi linh hồn mà chúng ta có thể.

325 Bây giờ, đây là điều tôi đang nói sáng hôm nay, là sự dự trữ Thức Ăn. Dự trữ Thức Ăn, để anh chị em sẽ có cái gì đó để ăn, để anh chị em sẽ có điều gì đó để đãi tiệc. Nhận lấy Nó trên các băng

ghi âm của anh chị em. Đặt nó nơi mát mẻ trong phòng. Có lẽ, khi tôi đi xa rồi, anh chị em sẽ vẫn nhớ những điều này là đúng. Đặt nó trong phòng của các bạn và lắng nghe. Hiểu không? Và đây là Thức Ấn, dự trữ trong, trong nhà kho. Tôi không biết chuyển đi ở đâu, nhưng, bất cứ nơi nào đi nữa, Ngài biết nơi Ngài đang hướng dẫn; tôi không biết, tôi chỉ đi theo.

326 Bây giờ, ông đã nói gì ở đây bấy giờ? Lắng nghe kỹ.

Cuối cùng, hơi anh em của tôi, hãy làm mạnh đạn trong Chúa, và nhờ sức toàn năng của Ngài.

...làm mạnh đạn...nhờ sức toàn năng của Ngài.

Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để anh em có thể được đứng vững mà địch lại cùng mưu kế của ma quỷ.

Vì chúng ta đánh trận chẳng phải cùng thịt và huyết,...

Bắn súng đạn và chém bằng dao, đấy, điều đó không phải thế.

...bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng những kẻ cai trị của...thế gian mờ tối này,...

327 “Những kẻ cai trị của thế gian mờ tối.” Ai cai trị thế gian? Ma quỷ. Chắc chắn. Ai làm tất cả những điều này đang diễn ra, tất cả những sự vô tín này đang diễn ra, khắp nơi ở đây, và những chính phủ này, và vân vân? Tất cả là ma quỷ. Kinh Thánh nói vậy. Ma quỷ điều khiển ở nước Mỹ. Ma quỷ đã điều khiển nước Đức. Ma quỷ điều khiển mọi quốc gia trên thế giới. Tôi sẽ nói đến điều đó, chỉ trong vài phút, và chúng ta sẽ tìm thấy hẳn có điều khiển, hay là không. Hay là...Mọi vương quốc đã từng và sẽ bị, bị ma quỷ điều khiển, cho đến khi Đức Chúa Trời thiết lập vương quốc Ngài.

328 Tôi không muốn nói mọi người trong đó đều là ma quỷ, bây giờ. Có những người tin kính trong—trong các văn phòng chính phủ.

329 Sẽ có một người ở đây trong vài đêm, ngay ở đây, chỉ cho thấy một bức tranh ở đây với Anh Arganbright, ở đây tại nơi này. Ông là một nhà ngoại giao tới khoảng năm đời tổng thống khác nhau, Anh Rowe. Và ông ấy là một...Ông sẽ ở đây, tôi nghĩ khoảng tuần

thứ hai của tháng Tư. Anh Neville sẽ thông báo điều đó. Và ông là một người tuyệt vời.

³³⁰ Ông nói ông có thể nói tám ngôn ngữ khác nhau, tôi tin vậy. Nhưng khi ông đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, ông không có ngôn ngữ nào để ông có thể trò chuyện với Chúa, vì Chúa chỉ cho ông một ngôn ngữ, ông nói, vì vậy ông nói chuyện với Ngài bằng ngôn ngữ đó. Ban cho ông một ngôn ngữ mới, mà ông chưa hề thực hành. Đúng vậy.

...thần linh độc ác ở các tầng trời cao.

Vậy nên...

³³¹ Bây giờ lắng nghe, hồi tất cả các anh em chiến sĩ bây giờ, ngay trước khi chúng ta bắt đầu hàng người cầu nguyện.

...hãy mang của anh em...cho anh em (t-o-à-n-b-ộ) toàn bộ (không phải chỉ một phần của nó)...toàn bộ áo giáp của Đức Chúa Trời, hầu cho anh em trong ngày tai họa có thể cự địch lại,...

Đó là ngày chúng ta đang sống đây.

...và khi thắng hơn mọi sự rồi, đứng vững vàng.

Đứng...

³³² A-men. Hiểu điều đó chứ? Thấy chứ, hả chị? Khi chị làm hết thấy điều chị có thể làm, để đứng vững, thế thì đứng vững. Đừng di chuyển.

Vậy hãy đứng vững, có dây nịt lưng...

³³³ Lắng nghe điều này. Lắng nghe ở đây, đây là gì. “Dây nịt lưng của anh em.” Đó là phần giữa của anh em, ở đây, đây.

...lấy lẽ thật làm dây nịt lưng,...

³³⁴ Lẽ thật là gì? Lời của Đức Chúa Trời. Đúng vậy. “Lời Ngài là Lẽ thật.” Đúng vậy.

...và mặc lấy áo giáp bằng sự công bình;

³³⁵ Đó là, “Làm điều gì đúng.” Có Lời Đức Chúa Trời trong anh em, làm điều gì đúng. “Áo giáp bằng sự công bình.”

Và dùng sự sẵn sàng của tin lành bình an làm giày dép;

336 Đi bất cứ nơi đâu, bất cứ nơi nào, bất cứ lúc nào, với giày dép là Tin lành. Thấy không? Và nhìn xem:

Trên hết thấy, trên hết thấy điều đó, phải lấy đức tin làm thuẫn,...

337 Đó là vũ khí mà chống đỡ những mũi tên, đấy, “Đức tin làm thuẫn.”

...nhờ đó mà anh em có thể đập tắt được các tên lửa của kẻ dữ.

Và hãy lấy sự cứu chuộc làm mào trụ,...

338 Đó là linh hồn... Tâm trí—tâm trí, trong đây, cái đầu; bảo bọc trên cái đầu.

...và cầm—và cầm gươm của Thánh Linh, là lời của Đức Chúa Trời:

339 Bạn sẽ làm thế nào với cái mũ sắt này, nó làm gì? Nó là sự bảo vệ. Nó được làm bằng gì? Đồng thau. Đồng thau thậm chí không thể được tôi luyện; cứng, cứng hơn sắt. Một cái mũ bằng đồng, (sự gì?) sự cứu rỗi, kiến thức của sự hiểu biết điều này, “Sự chữa lành của tôi đến từ Đức Chúa Trời. Sự cứu rỗi của tôi đến từ Đức Chúa Trời. Kinh nghiệm của tôi xứng hợp với Lời Ngài, không phải từ ý kiến của các giáo hội; mà là Lời!” A-men. Thế đấy. Che ở trên, với sự bảo vệ, nón sắt của sự cứu rỗi, sự giải cứu. Hãy nhận lấy điều đó, rồi tiến bước về phía trước. Ồ, bây giờ, bây giờ đó là điều chúng ta được cho phải làm. Đội quân của Sa-tan...

340 Bây giờ hãy xem, này, chúng ta...Tôi thật phải vội, nhưng tôi—tôi phải đi vào điều này.

341 Đội quân của Sa-tan mang đến bệnh tật. Đó là những gì Sa-tan có, nó là kẻ hủy diệt. Sa-tan, cả vương quốc của Sa-tan, là bệnh tật, sự chết, và buồn phiền, và bối rối, và lo lắng, tất cả điều đó thuộc về Sa-tan.

Đức Chúa Trời là Sự Sống, đức tin, sự vui mừng, bình an, ở trên đây. Thấy không?

342 Bây giờ, đó là hai quyền lực to lớn mà đang đến với nhau ngay bây giờ. Chúng đang chiến đấu. Chúng đang chiến đấu ngay

tại đây trong tòa nhà này ngay giờ này. Chúng chiến đấu, ngày này qua ngày khác, với anh em, mọi thế lực.

³⁴³ Sa-tan, luôn theo sát bên bạn, Gô-li-át to, lớn, đường bệ, thuộc giới chức sắc đó đang cố moi gan bạn ra. Hấn thì đúng, nhưng Đức Chúa Trời...

³⁴⁴ Anh em được củng cố, a-men, bằng Phúc Âm, bằng Lời của Lễ thật làm dây nịt lưng. Vinh quang thay! Hỡi thầy giảng, đó là điều phải có. Mãi cứu rỗi; thuần đức tin; và Gươm, vậy Nó trong tay bạn! “Ồ Sa-tan, ta đang đến gặp ngươi. Ngươi đến đối đầu với ta trong danh của khoa học. Ngươi đối đầu với ta trong danh của—của văn hóa. Ngươi đối đầu với ta trong danh của tổ chức. Ngươi đối đầu ta trong danh nghĩa của *điều này, điều kia, hay điều nọ*. Nhưng ta đối đầu ngươi trong Danh của Chúa là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên. Ta đang đuổi theo ngươi. Hãy rút đi!” Ngay chính sự chết không thể đứng đó. Hãy đục lỗ xuyên qua nó. Đúng vậy.

³⁴⁵ Đạo quân của Sa-tan mang đến những bệnh tật, còn đạo quân của Đức Chúa Trời được ủy thác đuổi nó đi. A-men. Các bạn đấy. Mỗi khi Sa-tan ném điều nào, trên bạn, đạo quân của Đức Chúa Trời đuổi nó ra. A-men. Hãy đuổi nó ra!

³⁴⁶ Đó là kỹ thuật thực sự mà Đức Chúa Trời đã sử dụng. Sa-tan dùng đạo quân của sự phá hoại, để không tin vào Lời Đức Chúa Trời, và nó lập một vương quốc mạnh hơn Mi-ca-ên đã có, và Đức Chúa Trời đã đuổi nó ra.

³⁴⁷ Phương pháp của Đức Chúa Trời, là, đuổi quỷ. Quảng xuống những lý luận. Quảng đi những điều mê tín dị đoan. Quảng đi lo lắng. Quảng đi bệnh tật. Quảng đi tội lỗi. A-men. Bạn vượt trên điều đó, được sống lại trong Chúa Cứu Thế Jêsus, đang ngồi trong các nơi trên Trời, với mọi ma quỷ ở dưới chân bạn. Nếu như nó khởi sự đâm đầu vào đó, điều gì...

³⁴⁸ Bạn biết, bạn đã chết. Sự sống bạn được chôn giấu. *Chết* là gì? Bạn chết đối với các giác quan của mình. Bạn chết với lương tâm của mình. Con người của chính bạn sẽ nói rằng, “Vâng, tôi đoán tôi...” Chết với lý lẽ của bạn. Chết với tất cả mọi điều ấy. Và bạn được chôn trong Danh của Chúa Jêsus Christ; và được sống lại với Ngài. Và hầu cho Ngài ở đâu, thì bạn cũng ở đó.

³⁴⁹ Điều gì đã xảy ra khi họ, một trong những người nghi ngờ, đã ở nơi Thiên đàng? Đức Chúa Trời đã đá kẻ ấy ra khỏi. Và Ngài đã nói gì với những chiến sĩ được sống lại trong Đấng Christ? “Khi một con quỷ đến gần, hãy đá nó ra ngoài. Hãy đuổi nó đi.” Khi Chúa Jêsus huấn luyện đạo quân của Ngài, và ủy thác họ đi đến tận cùng thế gian, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc Âm cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được rỗi; ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt. Và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này, hồi các chiến sĩ của Ta. Trong Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay, hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.”

Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
Đi như xông trận tuyến,
Cờ thập giá của Jêsus
Quyết tiến ra trận tiền.

³⁵⁰ “Tôi bị đóng đinh vào thập tự giá với Ngài, tuy nhiên tôi sống; không phải là tôi sống nữa, nhưng Ngài sống trong tôi.” Lời vẫn đi, phía trước, Đức Chúa Trời mở đường, với Gươm hai lưỡi sắc bén của Ngài.

³⁵¹ Thế thì, không lạ gì, khi Grant lấy Richmond, và người phụ nữ miền nam nhỏ con thấy Grant đến, đã gây cho bà sự cảm hứng. Và bà đã thốt lên:

Mắt tôi đã nhìn thấy sự vinh hiển đến từ Chúa;
Ngài đã bước ra từ mùa nho chứa đầy sự thanh
nộ;
Ngài đã bắn ra tia chớp định mệnh với lưỡi
Gươm nhanh kinh khiếp của Ngài;
Đạo quân của Ngài đang tiến bước.

³⁵² A-men. Grant đã lấy Richmond như thế nào? Ngay khi ông đến với nó. A-men. Đó là cách ông đã lấy Richmond.

³⁵³ Đó là cách các chiến sĩ của Đức Chúa Trời nhận lấy tội lỗi, sự đau ốm; đúng như họ đến với nó. A-men. Đó là cách họ vượt qua sự nghi ngờ, và những sợ hãi, và các thứ. Khi một điều chối dậy, họ đốn ngã nó ngay. “Hãy dời khỏi đường!” Ô, chao ôi! Chính là điều đó. Đức Chúa Trời đuổi chúng ra, như Ngài đã làm

ở Thiên đàng. Chủ Tướng vĩ đại của chúng ta tỏ cho chúng ta thấy cách nó đã được thực hiện như thế nào. A-men.

354 Roy Roberson và Anh Funk, nhiều anh em cựu chiến binh ở đây, anh em biết người chỉ huy thật là gì.

355 Lần nọ tôi...sở cứu hỏa Jeffersonville nhỏ bé này dưới đây. Nơi tòa nhà Pfau bắt lửa bùng cháy. Và đây là sở cứu hỏa Jeffersonville đứng dưới đó, và người chỉ huy đang đi xung quanh, nói, “Phun một ít nước lên *đây*.” “Sp-sp-sp,” giống như vòi nhỏ ở ngoài đây. Ở đây viên chỉ huy Clarksville đến, “Hãy phun một ít nước trên *đây*.” “Sp-sp-sp.” Tòa nhà Pfau bị đốt trụi.

356 Họ đã gọi đến Louisville. Ở đây có những người được huấn luyện đến. Ồ, tiếng còi báo động đã vang lên ở đó!

357 Và đây là viên chỉ huy trưởng đến ở đây, của đội cứu hỏa này, nói, “Phun một ít nước lên *đây*. Phun một ít nước xuống *đây*.” Những người không được huấn luyện.

358 Anh em ơi, ngay khi động cơ đó ngưng hoạt động, ai là người đứng trên đầu thang? Người chỉ huy. Khi cái thang được nâng lên cao, người ấy đã đi với nó. Khi ông đụng vào cái cửa sổ, ông chưa đến cửa sổ. Ông chụp lấy cái rìu và ném nó qua cửa sổ, và nói, “Nhanh lên nào, các bạn.” Và đám cháy bị dập tắt, trong vài phút. Đúng là một người chỉ huy thật!

359 Không phải người chỉ huy, nói, “Phun một ít nước vào *đây*. Cố gắng phun một chút ở *đây*.”

360 Nhưng, “Nhanh lên nào, các bạn!” A-men. Ông đã dẫn đường. Ông chỉ cho chúng ta phải làm nó như thế nào.

361 Tôi nghĩ, “Đó là sở cứu hỏa lành nghề, họ đã dập tắt đám cháy trong vài phút.” Tại sao? Họ có người chỉ huy ở đó để biết mình đang làm gì.

362 Anh em ơi, nói về tất cả thần học của anh em mà anh em muốn. Các giáo phái do con người tạo ra của anh em, những tổ chức của anh em: Hãy hành động với nó.

Tôi có một Chủ Tướng mà đã bảo cho tôi biết cách để làm điều đó.

Nói, “Ồ, nếu như tôi có thể nghĩ thấy nó, cảm nhận được nó.” Ô, vô lý!

³⁶³ Đây là cách mà Chủ Tướng ấy nói nó được thực hiện, trong Lu-ca chương 4. Tôi không có thời gian để đọc nó. Bạn hãy, tự đọc. Được rồi. Lu-ca chương 4, bắt đầu ở câu 1.

³⁶⁴ Ngài không bao giờ nói, “Bây giờ Ta nói cùng các ngươi. Các ngươi hãy đi qua đây và các ngươi lập ra một tổ chức lớn. Các ngươi có các trưởng lão, và các chấp sự, và, hay các hồng y giáo chủ, và các giám mục, và các ngươi có điều này.” Ngài không bao giờ nói thế.

³⁶⁵ Khi Sa-tan gặp Ngài, hắn nói, “Bây giờ Ngươi đói. Hãy hóa đá này thành bánh đi.”

Ngài phán, “Có lời chép...”

³⁶⁶ Hắn nói, “Lên đây, chúng ta sẽ đưa Ngươi lên đây và chỉ cho Ngươi thấy thứ gì đó.”

“Nhưng có lời chép...”

“Ta sẽ làm điều này, nếu Ngươi làm điều đó.”

“Có lời chép rằng...”

³⁶⁷ Đó là cách Chủ Tướng nói nó được thực hiện. Nó được thực hiện như thế nào, chị ơi? “Có lời chép rằng, ‘Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, kẻ đau sẽ bình phục.’” “Có lời chép rằng, ‘Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.’” A-men. Đó là gì? “Có lời chép rằng!” Đó là mạng linh của Chủ Tướng. “Có lời chép rằng, ‘Ai nghe các Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự Sống Đời đời.’” Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Có lời chép rằng! Đó là—đó là mệnh lệnh. Đó là chiến sĩ. Đó là phương cách. Đó là chúng ta người lính pháo binh tiến lên.

³⁶⁸ Ông đã làm gì? Ông đi đến ngay ở đó, đến với một Gô-li-át. Ông tỏ cho thấy một...Đa-vít đã tỏ cho đạo quân thấy điều đó được thực hiện như thế nào? Làm thế nào một Đa-vít đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên thấy nó được thực hiện như thế nào? Đa-vít có nghĩa là “được yêu quý, đáng cứu rỗi.” Hiểu không? Đa-vít đã làm điều đó như thế nào? Ông nói, “Đây là cách phải được làm. Hãy tin cậy vào Lời của Chúa.”

³⁶⁹ Và Gô-li-át đi ra đó, nói, “Ngươi biết gì không? Ta sẽ cắt đầu ngươi bằng cái mũi giáo này, và ta sẽ cho chim trời ăn thịt ngươi.”

³⁷⁰ Ông nói, “Người đến với ta như một tổ chức. Người đến với ta như một nhà khoa học hiện đại. Người đến với ta với thanh gươm to lớn hơn bốn mét của người. Người đến gặp ta với mũ bằng đồng, và tấm khiên mà thậm chí ta không thể nhấc nổi lên khỏi mặt đất. Người đến gặp ta như một chiến binh lành nghề. Người gặp ta với bằng cấp Tiến sĩ Triết, và Tiến sĩ Luật, và Tiến sĩ Luật. Người đến với ta bằng tất cả những thứ này. Nhưng ta đến nhân Danh Chúa là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, và ngày hôm nay ta sẽ cắt đầu người từ vai người.” A-men. Con cóc nhỏ bé đó đi ra đó chống lại với gã khổng lồ đó, nhưng ông biết rằng mình đang đứng ở đâu.

Dân Y-sơ-ra-ên, rồi trí thối lui ở đó, “Ồ, chàng trai trẻ tội nghiệp.”

Gô-li-át nói, “Ta sẽ cho người thấy rằng ta sẽ làm gì.” Và hắn xông tới.

³⁷¹ Ông có đ-ứ-c-t-i-n, thấy đó, t-r-o-n-g J-ê-s-u-s, nắm hòn đá, nắm hòn sỏi. Một hòn đá nhỏ trong số đó, đủ kết thúc trận chiến. Nó xoáy tròn giống như thế, Đức Thánh Linh đã điều khiển cho hòn đá, và dẫn ngay đến nơi mà nó phải đến. Gô-li-át ngã xuống đất. Đó là cách nó được thực hiện.

³⁷² Đó là cách mà Chúa Jêsus đã phán, những gì Ngài đã phán. “Vậy thì, nếu anh em các người sẽ ra chiến trận, nếu người muốn biết làm thế nào để đắc thắng ma quỷ, Ta sẽ chỉ cho người cách làm nó thế nào.”

³⁷³ Sa-tan nói, “Ta sẽ đối đầu với người.” Gô-li-át, “Ta sẽ chỉ cho Người những gì ta có thể làm được. Người bị đối. Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, ta sẽ thách thức Người. Người nói Người là Con của Đức Chúa Trời. Ta thách Người. Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy biến đá này thành bánh. Ăn đi; Người đối mà. Và nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, Người có quyền phép để làm điều đó.”

³⁷⁴ Ngài phán, “Nhưng có lời chép rằng, này, ‘Người ta sẽ sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi.’”Ồ, đó là cách mà Đấng Chủ Tướng đã làm nó.

Dem Ngài lên nóc cao của đền thờ. Hấn nói, “Nếu Người tự gieo mình xuống,” nói, “Người biết cũng có lời chép rằng...”

³⁷⁵ Ngài phán, “Đúng thế.” Phán, “Lại, có lời chép rằng, ‘Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.’” Thấy Ngài xưng chính Ngài là gì không? “Chúa là Đức Chúa Trời người.” Ừ-m. “‘Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người,’ có lời chép, lần nữa, như thế.” Thấy không? Ô, chao ôi!

³⁷⁶ Ngài đã làm gì? Ngài đã đánh bại hấn, bằng Lời của Đức Chúa Trời. Chiến thuật của ma quỷ làm cho bạn không tin Lời của Đức Chúa Trời. Và Chủ Tướng đã nói, “Hãy cầm lấy Lời Đức Chúa Trời và làm Điều đó. Trong Danh Ta họ sẽ đuối quỷ.”

³⁷⁷ Ô, Sa-tan, chủ tướng của chúng, ồ, đúng thế, bạn biết đấy, một số giáo phái này cố làm cho bạn tin hấn có cái chìa ba, bạn biết đấy, và một cái đuôi tách ra, và tất cả thứ đó. Bạn đừng tin vào điều đó. Hấn không phải cách đó. Không, thưa quý vị, thưa anh em. Hấn là một kẻ tinh ranh. Bạn đừng tin hấn có điều đó. Chúng chỉ làm vậy để bạn kinh hãi. Đó không phải là ma quỷ. Ma quỷ không có móng vuốt, từ đâu; tôi nghi ngờ điều đó rất nhiều. Hấn chỉ là một linh. Ma quỷ là một linh. Hấn không có móng vuốt và các thứ, như bạn cố gắng hình dung ra hấn. Không, không.

³⁷⁸ Nhưng, hấn khôn ngoan. Thưa anh em, hấn thật sự là một kẻ khôn ngoan, có học vấn tới nơi tới chốn, luôn luôn thế, biết được túi khôn thế gian. Ô, đúng thế. Hấn thì đẹp. Đạo quân của hấn được tổ chức bằng sự khôn ngoan thế gian, cho đến nỗi, thưa anh em, anh em đừng cố gắng để—cố gắng để nói lời mình. Tốt hơn là anh em nên biết rằng mình đang nói về điều gì khi gặp một trong những gã này, nói, “Những ngày phép lạ đã qua rồi.” Không, anh ta không có—không móng vuốt chẻ ra. Anh ta thì, ồ, anh ta thì—anh ta thì—anh ta thì xuất thân ở thần học viện. Anh ta lịch sự tao nhã, thưa anh em. Tôi muốn nói, anh ta thông minh, Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật, Q.U.S.T., và mọi thứ còn lại của nó. Thấy không? Tất cả ở trong đó, anh ta khôn ngoan như có thể được. Khôn ngoan, chắc chắn, anh ta là một con rắn, quỷ quyết nhất trong tất cả họ. Tóc trơn mượt chải xuống, thưa anh em, và, tôi muốn nói, mặc bảnh bao, và không một vết nhăn trên áo

choàng. Thông minh, đúng là khôn ngoan và xảo quyệt hết sức. Đúng thế.

³⁷⁹ Anh em đừng bị mắc lừa với hấn trừ phi anh em biết mình đang nói về điều gì. Đúng thế. Ồ, nhưng chúng ta biết những—những mưu kế quen thuộc của hấn. Chúng ta biết điều hấn đang cố gắng để làm: khiến chúng ta không tin vào Lời Đức Chúa Trời.

³⁸⁰ Và hấn không có móng vuốt nhọn. Không, không, không. Bây giờ, chúng ta tìm xem có phải hấn không có móng vuốt không, thế thì hấn phải có thứ gì khác. Hấn là một kẻ xảo quyệt. Hấn thì khôn ngoan, có học vấn, có tổ chức. Thưa anh em, hấn cũng có đạo quân của hấn.

³⁸¹ Nhìn xem, lần nọ, qua nước Thụy Sĩ. Tôi thật sự không thể tìm được một chỗ để dừng lại, thưa các bạn. Có một—một...Trên đất Thụy Sĩ, ở đó đội quân nước Đức này đến, đi—...với các quân đồng minh đang tiến vào. Ồ, trông giống như một bức tường gạch; mọi người được huấn luyện, mọi gươm giáo đưa ra giống như *đây*, trước mặt từ hai đến ba thước. Và họ đến đất nước Thụy Sĩ nhỏ bé nghèo nàn trên đó, họ có những gì? Họ đã được trang bị vũ khí với—với những lưỡi liềm của họ, gậy gộc và đá, và họ đứng ở đó. Họ đã đuổi chúng lại. Ngay bên kia đồi là nhà của họ. Ở đây đoàn quân Thụy Sĩ đi ra để gặp chúng. Chúng không làm gì với họ. Chúng chỉ đến và chiếm lấy xứ của họ.

³⁸² Đứa trẻ này đã làm gì trong thế gian, chỉ một đứa trẻ? Satan, chính là kẻ ấy, muốn lấy đi cuộc sống của nó nếu hấn có thể. Chắc chắn. Hấn đấy; vội vàng. Thấy không?

³⁸³ Người Thụy Sĩ đã không làm điều gì cả. Họ là những người tốt. Họ đang cố gắng để bảo vệ quê nhà của họ, nhưng họ đứng ra đó để phòng thủ. Sau một lát, có một người tên là Arnold von Winkelried. Ở đây đạo quân này đến. Họ bị bao vây. Nói, “Chúng ta có thể làm gì?”

³⁸⁴ Khắp mọi nơi, chỉ là những biển người, được huấn luyện tốt. Đó là cách Sa-tan thực hiện nó. Được huấn luyện tốt, các lưỡi giáo của hấn đang chĩa thẳng ra, mỗi người trong bước đi: một, hai; một, hai; cứ kéo vào trên đội quân nhỏ bé này. Cứ—cứ bước đi, hết thấy họ phải làm là thế thôi, và cứ lấy đi, từng người, trên những thanh gươm. Những mũi giáo cứ đâm xuyên qua họ. Điều

đó đã kết liễu đội quân Thụy Sĩ. Đó hẳn là tất cả đã diễn ra. Ngay trên ngọn đồi là nhà cửa và những người yêu quý của họ. Những người phụ nữ của họ đã bị cướp đi và bị cưỡng hiếp, và những đứa con gái trẻ của họ, và con cái của họ bị giết, còn nhà cửa bị đốt cháy, và mọi thứ, thực phẩm bị lấy đi, gia súc và của cải, mất hết. Họ đã như thế đấy.

³⁸⁵ Điều gì đã xảy ra? Thần cảm đập vào một người tên Arnold von Winkelried. Ông nói, “Hỡi những người Thụy Sĩ, ngày hôm nay tôi chết cho đất nước Thụy Sĩ.” A-men. “Ngày hôm nay tôi chết cho Thụy Sĩ.”

Họ nói, “Anh sẽ làm gì?”

³⁸⁶ Ông nói, “Các bạn hãy theo tôi và chiến đấu với tất cả những gì các bạn có.” Ông đứng lên đó; ghim mũi giáo xuống, một cây gậy nhỏ trong tay ông, giống như *thế*. Và hét lớn, với đôi tay ông đưa lên, như *thế*, và chạy về phía đó, la lớn, “Hãy mở đường cho tự do!” Ông chạy nhanh như có thể được, đến ngay đạo quân. Và, khi đó, ông chụp lấy một trong những ngọn giáo mà ông có thể, và đâm chúng vào ngực mình như *thế*, và chết.

³⁸⁷ Ông đã nói với họ, trước khi ông lìa khỏi. Nói, “Có một ngôi nhà nhỏ phía xa kia, một người vợ và các đứa con bé bỏng mà tôi đang để lại, một ngôi nhà nhỏ mà tôi vừa mua.” Và nói, “Tôi—tôi yêu họ, nhưng, hôm nay, tôi chết cho đất nước Thụy Sĩ. Ngài ban cho tôi...” Ông nói, “Tôi dâng cuộc đời tôi để cứu đất nước.” Và đó là một người anh hùng. Kể từ đó họ không còn chiến tranh nữa. Điều đó, điều đó đã chấm dứt nó.

³⁸⁸ Điều đó đánh tan đội quân ấy, với chủ nghĩa anh hùng được thể hiện, cho đến nỗi không có...Đội—đội quân kia rất hoảng loạn. Người Thụy sĩ đã lăn những tảng đá trên họ, và đuổi họ chạy ra khỏi đất nước; và không bao giờ trở lại kể từ đó. Điều đó đã xảy ra cách đây hàng trăm năm. Hiểu không? Tại sao? Đó là một việc làm vĩ đại.

³⁸⁹ Nhưng, ồ, thưa anh em, ngày nọ, khi sự ngu dốt, những sự mê tín, sự nghi ngờ, những sự bối rối, và những sự sợ hãi, đã khiến dân sự của Đức Chúa Trời lui vào một góc, có một Đấng tên là Jêsus Christ phán: “Ngày nay Ta chết cho dân sự.” Đúng vậy.

390 Ông đã nói gì với đạo quân của mình? “Hãy theo tôi và chiến đấu bằng mọi thứ các bạn có. Nếu các bạn có dùi cui, hãy chiến đấu bằng dùi cui. Đừng sợ chi. Các bạn có gậy, hãy chiến đấu bằng gậy. Các bạn có một hòn đá, hãy chiến đấu bằng hòn đá, bất cứ cái gì các bạn có.”

391 Đó là những gì Chủ Tướng của chúng ta phán ngày hôm nay. “Ta đã lấy Lời của Đức Chúa Trời và Ta đã đánh bại ma quỷ cùng quyền lực của nó.” Ngài đã chặt xương sườn của nó, a-men, bằng Lời ấy. Bây giờ, bất kể bạn có cái gì đi nữa, nếu bạn chỉ lấy một Lời, “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi đáng chữa lành các ngươi,” chặt nó ra. Đi theo. A-men. Hãy đi theo Chủ Tướng của chúng ta. Vâng, thưa quý vị. Ngài đã bầm nhỏ hẳn ra.

392 Sa-tan, với những vương quốc đẹp đẽ, lớn của hắn, và đẹp hơn, và mọi thứ, tất cả hợp thời. Không liên quan gì với chúng ta. Đúng vậy. Hắn vẫn là đũa xảo quyệt nhất trong tất cả các loài thú ở ngoài đồng. Vâng, thưa quý vị. Chúa Jêsus đã phán rằng con cái của thế gian này khôn lanh hơn con cái của Nước Đức Chúa Trời.

393 Bây giờ, hai sự xung đột lớn này. Chúng ta sẽ...Tôi phải...phải kết thúc. Hai điều xung đột lớn này sẽ gặp nhau ngay bây giờ. Ngay lúc này là thời đại mà bệnh tật cùng mọi thứ khác đã ập đến thế giới, đến nổi y khoa không biết làm gì, và mọi thứ khác không biết làm gì. Không có gì cả, và—và chúng ta sẽ chỉ...Và đạo quân, đạo quân nhỏ bé của Đức Chúa Trời, đang lui về nơi kín đáo và mọi thứ. Thưa anh em, đó là lúc dành cho Arnold von Winkelried khác. Đó là lúc, lúc dành cho người khác của Đức Chúa Trời đứng ra. Đó là lúc cho một Ê-li xuất hiện. Đó là lúc cho điều gì đó xảy ra.

394 Hỡi đạo quân của Đức Chúa Trời, hãy chuẩn bị tinh thần. Đừng ngừng lại một phút nào, để suy nghĩ đến bất cứ điều nào ma quỷ đã đề xuất với các bạn qua cảm giác của mình. Nhưng hãy nhớ, Lời Đức Chúa Trời có thể không bao giờ qua đi.

395 Hai đạo quân lớn này! Khi kẻ thù đến giống như thác lũ, như đang đến ngày hôm nay, Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ làm gì? “Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ dấy lên ngọn cờ chống lại nó.” Bạn là một trong những người đó không? Vâng, thưa quý vị.

³⁹⁶ Chúng ta được dạy trong Gia-cơ 4:7, tôi không có thời gian đọc nó, Gia-cơ 4:7, để, “Chống trả ma quỷ, và,” nó thật sự sẽ không bỏ đi, nhưng, “nó sẽ bỏ chạy.” “Hãy chống trả ma quỷ.” Anh em chống trả ma quỷ bằng cách nào? Cùng cách Chủ Tướng của chúng ta đã bảo chúng ta làm điều ấy. Hãy lấy Lời của Đức Chúa Trời. Đó là cách anh em chống trả ma quỷ, là bằng Lời của Đức Chúa Trời. Chủ Tướng đã bảo chúng ta thật sự nó được thực hiện như thế nào. Đúng thế.

³⁹⁷ Bây giờ, để kết thúc, tôi muốn nói điều này. Ma quỷ đó, này, bạn nghĩ nó trơ tráo. Bạn nghĩ nó sẽ tấn công một đứa trẻ ư? Nó sẽ tấn công bất cứ ai. Nó đã tấn công Đức Chúa Jêsus Christ. Nó đến với Ngài, với ba lần cám dỗ nơi đồng vắng. Bạn đã biết điều đó chứ? Sa-tan không chỉ tấn công một lần. Nó sẽ tấn công bạn bằng một bệnh tật, rồi nó sẽ trở lại và tấn công bạn, nói với bạn, “Những ngày phép lạ đã qua rồi. Người sẽ không được chữa lành. Không có gì với Nó cả.” Bạn biết đúng vậy chứ?

³⁹⁸ Nó đã tấn công Chúa Jêsus ba lần. Ba lần tấn công điên cuồng, nó đã thử Chúa Jêsus, bằng sự không tin của nó vào Lời Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus là Lời. Chắc chắn, nó đã không tin điều đó. “Nếu Người là...Nếu Người là...” Tại đây nó đến, tấn công điên dại, giống như đôi khi kẻ thù làm ngày nay. Chúng đến đây, nói, “Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy tỏ cho ta thấy phép lạ. Hãy cho ta thấy nó được làm.” Thừa anh em, ba lần tấn công điên dại nó tung vào, “Nếu Người...Nếu người là...”

³⁹⁹ Vậy thì, Đức Chúa Jêsus đã làm gì? Chúa Jêsus là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài là Lời. Ma quỷ đã tấn công Lời. Vinh hiển thay! Tôi—tôi thật sự đang...thật sự đang cảm thấy rất thoải mái, để giảng bây giờ, tôi nói thật đấy. Đúng vậy. Đức Chúa Jêsus là Lời. “Ban đầu đã có Lời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã ở, đã trở nên xác thịt, và ở...” Chúa Jêsus là Lời. Ngài đã làm gì? Ngài đã cắt nó thành từng mảnh. Ô, chao ôi! Tôi sẽ ngừng. Chúa Jêsus làm gì? Ngài là Lời. Vì vậy, với Lời, Ngài đã đốn ngã Sa-tan trong sự tấn công điên dại của hắn. Hắn đã cất cánh bay vào trong đó như một đám lính nhảy dù, những quân xung kích, hay điều gì đó khác giống như thế, xông vào Chúa Jêsus, là Lời, giống như thế. Và Chúa Jêsus đã lấy Gươm đó, và

xắt hẳn ra từng mảnh. Halêlugia! Chắc chắn, cắt lát hẳn ra từng mảnh, đánh bại hẳn bằng Lời.

400 Thấy sự tấn công của hẳn không? Xem nào, lắng nghe kỹ, điều kết thúc này. Sự tấn công của hẳn là gì? Làm cho không tin vào Lời của Đức Chúa Trời, đó là chiến thuật của hẳn. Đấy, bạn có thể thấy được trận chiến lớn nhất đã từng xảy ra chưa? Có hai thế lực duy nhất: Sa-tan và Đức Chúa Trời. Và vũ khí mà Sa-tan dùng chống lại bạn là gì? Là cố tìm cách làm cho bạn không tin vào Vũ Khí của bạn. Hẳn lột vũ khí của bạn. Chúng ta hãy—chúng ta hãy lắng nghe thật yên lặng giờ này. Lắng nghe. Nếu hẳn có thể làm cho bạn không tin Vũ Khí của bạn là tương đương, nếu hẳn khiến bạn tin rằng Vũ Khí của bạn không đủ mạnh, thì hẳn đã lột vũ khí của bạn rồi đấy.

401 Ô, Anh Neville, tôi hy vọng chúng ta không hề tin điều đó.

402 Hãy xem, hẳn lột vũ khí anh em khi hẳn làm cho anh em không tin Vũ Khí đó. Khi anh em để Vũ Khí đó xuống, thế là chiến trận của anh em đã xong, anh em xong đời. Hãy nắm giữ Vũ Khí đó, đừng đặt Nó xuống. Chúng ta thấy sự không tin của hẳn. Để cho...

Một điều nữa tôi muốn nói bây giờ, trong một phút.

403 Nước Nga. Tôi muốn nói điều này vì lợi ích của các cựu chiến binh, và các bạn khác, ở đây, và các bạn sinh viên Kinh Thánh. Bạn đang làm âm mưu và hò hét điều gì về nước Nga? Hừ! Các bạn không nghe tôi đang nói với các bạn để xây dựng cho mình một nơi trú ẩn bom nguyên tử, phải không? Các bạn đang làm nặng trĩu lên về nước Nga ư? Nước Nga không là gì cả. Họ sẽ không thắng cuộc chiến nào. Họ sẽ không chinh phục thế giới. Chủ nghĩa cộng sản sẽ không chinh phục thế giới. Điều gì xảy ra với dân sự? Lời của Đức Chúa Trời có thể bị sai chăng?

404 Hãy lắng nghe, điều này trên băng ghi âm bây giờ, tôi nói, với thế giới, hay bất cứ nơi đâu những băng ghi âm này có thể đi. Và với anh chị em những người ở đây, cho dù điều gì xảy ra cho tôi, anh chị em hãy tin điều này.

⁴⁰⁵ Nước Nga, chủ nghĩa cộng sản, không đang chinh phục cái gì cả. Lời của Đức Chúa Trời không thể sai. Công giáo La-mã sẽ chinh phục thế giới.

⁴⁰⁶ Chúng ta hãy lấy khái tượng của Đa-ni-ên. Đó là Lời Đức Chúa Trời. “Còn người, Hỡi Đa-ni-ên...” “Còn người, Hỡi Vua Nê-bu-cát-nết-sa, là cái đầu bằng vàng này,” Ba-by-lôn. “Vương quốc khác sẽ cai trị kế tiếp, mà là bằng bạc,” đấy, đó là Mê-đi Ba-tư. Vương quốc khác nữa là Hy Lạp, Alexander Đại đế. Tiếp theo, đến, La-mã. Và không có nói gì về chủ nghĩa cộng sản. La-mã đã chinh phục thế giới.

⁴⁰⁷ Đức Chúa Jêsus Christ đã được sinh ra trong thời vương quốc La-mã, và bị bắt bớ, lần đầu tiên Ngài đến đây, bởi vương quốc La-mã. Và Ngài Đến lần thứ hai, đang đến bây giờ, Sứ điệp của Ngài bị bắt bớ bởi các giáo phái La-mã, là mẹ của tất cả họ. Và khi Ngài trở lại, Ngài sẽ trở lại để xóa sạch vương quốc La-mã đó, mà người Do Thái luôn luôn mong chờ Ngài đến và xóa sạch vương quốc La-mã.

⁴⁰⁸ Hệ thống Công giáo với tất cả các giáo phái trên thế giới, ngay bây giờ họ đến với nhau như một tổ chức, liên hiệp các giáo hội tự tổ chức lại với nhau. Không phải là nước Nga. Chính là La-mã. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đúng thế. Hãy chỉ cho tôi thấy một lời Kinh Thánh nơi mà nói chủ nghĩa cộng sản, hay bất cứ điều gì khác ngoài La-mã, sẽ cai trị.

⁴⁰⁹ Có phải Mê-đi Ba-tư kế thừa Nê-bu-cát-nết-sa không? Chắc chắn. Hi Lạp đã kế thừa họ không? Đúng thế. Rồi đến La-mã cai trị họ, từ đó không? Nó đã tan rã thành mười thế lực Ottoman giống như chúng ta có bây giờ không?

⁴¹⁰ *Eisenhower*, có nghĩa là “sắt,” *Khrushchev* có nghĩa là “đất sét,” họ đã có buổi họp của họ ngay ở đây không? Và *Khrushchev* đã cởi giày của ông ra, [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] để làm cho nó rõ ràng, điều công khai, đập trên bàn, như thế, để chỉ cho dân chúng thấy. [Anh Branham gõ trên bục giảng.]

⁴¹¹ Ô, dân sự ngày hôm nay làm sao vậy? Đức tin đến ở đâu? Tại sao, anh chị em không tin vào Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật sao? Và điều đó không có ở trong Đây. Điều gì xảy ra với các thầy giảng ngày nay? “Chủ nghĩa cộng sản!” Mọi thầy giảng

ở bên ngoài đây đang cố gắng đấu tranh với chủ nghĩa cộng sản. Chủ nghĩa cộng sản, chẳng là gì cả!

412 Điều mà, ma quỷ đang bày nó ra ngay dưới mũi của bạn, mà bạn không biết điều đó; đó là Công giáo La-mã, chủ nghĩa giáo phái. Và La-mã là mẹ của các giáo phái. Kinh Thánh nói, “Nó là dâm phụ, và các con gái của nó là những gái điếm,” chống lại Đức Chúa Trời, chống lại Lời Ngài.

413 Hỡi những chiến sĩ, hãy cầm lấy Gươm. Các Thiên sứ của sự thương xót, ở lại với Lời đó. Tôi sẽ chết ngày nào đó, nhưng Lời này không thể hư mất. Và các bạn những người trẻ hơn, nếu nó không xảy ra trong thế hệ tôi, bạn sẽ thấy điều đó. Đó là vấn đề.

414 Các bạn có nghe tin tức sáng nay không? Bà Kennedy đi, thăm giáo hoàng, và những gì giáo hoàng đã nói không? Đấy, tất cả các tôn giáo trên thế gian! Ô! Được rồi, có thể chúng ta sẽ hiểu hơn một chút về điều đó, vào Chúa nhật tới.

415 Đấy, đừng lo lắng về nước Nga. Nước Nga là một viên sỏi nhỏ trên bờ biển. Bạn đừng lo lắng về chủ nghĩa cộng sản. Bạn hãy nhìn Công giáo La-mã khi họ liên kết với các giáo hội. Không có điều nào được ghi trong Kinh Thánh về chủ nghĩa cộng sản cai trị thế giới.

416 Và tôi đi bởi Lời, bất chấp điều gì khác xảy ra. Chính là Lời tôi tin cậy. Chính là Công giáo La-mã nắm lấy thế gian. Và Công giáo La-mã là mẹ đẻ của tổ chức. Chưa bao giờ có một tổ chức nào cho đến lúc La-mã xuất hiện, và tất cả mọi tổ chức đều xuất thân từ đó. Và Kinh Thánh đã nói vậy, “Nó là mẹ của những gái điếm.” Tôi có thể nói nửa ngày về điều đó, lần nữa, nhưng tôi nghĩ mình nên đi tiếp.

417 Khi kẻ thù tấn công chúng ta, thì, “Ô, tôi nói với bạn, bạn nên đến gia nhập với chúng tôi...” Quý vị sẽ làm gì, thối lui, thỏa hiệp? Không phải là một người lính chân thật, sẽ không. Không, thưa quý vị.

418 Thế thì chúng ta làm gì? Tâm trí, “Hãy có đồng một tâm trí mà đã có trong Đấng Christ...” Kinh Thánh đã nói gì về điều đó? “Tâm trí mà đã có trong Đấng Christ, ở cùng anh em.” Ngài đã có loại tâm trí gì? Ở lại sống với Lời. Đúng vậy. Hãy ở lại với Lời, Lời

của Cha, và đánh bại kẻ thù mọi lúc. Vậy thì khi kẻ thù tấn công và cố gắng nói với bạn phải làm *điều này* và làm *điều kia*, bạn sẽ làm gì? Ở lại với Lời. Đúng vậy.

419 Rồi bạn muốn làm gì? Giữ lấy Lời. Lời là gì? Kinh Thánh đã nói ở đây. Chúng ta vừa mới đọc nó. Vì Thánh Linh, và của Đức Chúa Trời, là Lời. Hiểu không? Nhìn đây. “Và hãy lấy sự cứu chuộc làm mào trụ, và cầm Gươm, Gươm của Thánh Linh.” Gươm của Thánh Linh! Điều gì? Thánh Linh mà đến xuyên suốt tâm trí của anh em và vào trong anh em, và Gươm của Thánh Linh đó là Lời của Đức Chúa Trời.

420 Thánh Linh đó chiến đấu bằng điều gì? Đức Thánh Linh tranh chiến bằng gì? Những giác quan? Những cảm xúc chẳng? Bằng Lời; tấm lòng! Chà! Vinh quang thay! Nó chiến đấu bằng điều gì? Những cảm xúc chẳng? Lời! Lời! Chúng ta hãy nói điều đó, Lời! Lời! Thánh Linh sẽ chiến đấu bằng Lời của Đức Chúa Trời.

421 Thánh Linh của Đức Chúa Trời đi đến ngay với ma quỷ, và nói, “Có lời chép rằng!” A-men! “Có lời chép rằng!” Và ma quỷ lánh xa.

422 Chúng ta làm gì? Cầm Gươm, là Lời của Đức Chúa Trời, nắm giữ Nó bằng (gì?) bàn tay của đức tin, bàn tay mạnh mẽ của đức tin, Gươm hai lưỡi. Kinh Thánh dạy, trong sách Hê-bơ-rơ 4, “Nó là—Nó là Gươm hai lưỡi,” cắt cả đầu và đuôi.

423 Thừa anh em, người ấy phải làm gì? Nhận lấy Lời. Nhận lấy Thánh Linh, để Thánh Linh đến trong lòng mình. Hãy mở tâm trí anh em ra, nói, “Lời Ngài là đúng.” Bây giờ, chị làm điều này, chị ơi. “Lời Ngài là lẽ thật.”

424 “Chúa ôi, con sẽ không quan tâm đến cách mà con cảm nhận, điều gì bất cứ ai, tự nói. Con đang ngăn chặn, con đang dập tắt hết sự ham muốn xác thịt của con, mọi sự bối rối, và sự nghi ngờ, và những sự vô tín mà con đã từng có. Mọi tình cảm con từng có, mọi sự đau ốm con đã từng có, mọi sự khác mà con đã từng có, con đang dập tắt chúng hết. Con sẽ dẹp tất cả điều đó. Con đang đến thẳng với linh của con. Ôi Chúa, xin giáng xuống. Ngài đã phán Ngài tạo nên con với một ý chí đạo đức tự do.”

“Con là, con trai Ta.”

425 “Được rồi, con mở lòng và tâm trí con. Xin ngự vào, Chúa Jêsus ôi.”

426 Và chụp lấy Đức tin, Gươm đó của Thánh Linh, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. La to, “Halêlugia!” A-men. Rồi đánh gục mọi kẻ thù trước mặt mình. A-men. Thế đó. Đánh gục mọi kẻ thù. Nếu một—một tà linh nào làm cho bạn cảm thấy tất cả...Hãy chém thứ đó ngay, bằng Lời của Chúa.

Nhưng sức mạnh của chúng ta, là, “Sự vui mừng của Chúa là sức lực của tôi.”

427 “Hãy tránh khỏi ta.” Đánh mạnh! Anh em chém nó bằng Lời. Dù nó là ma quỷ, dù nó là kẻ thù, dù nó là sự đau ốm, dù nó là bệnh tật, dù là bất cứ cái gì đi nữa, hãy nắm lấy Lời đó và kéo Nó bằng Gươm. Và nếu anh em đánh mạnh nó lần thứ nhất, đừng như nó không di chuyển, đánh mạnh nó lần nữa, và đánh mạnh nó lần nữa, và đánh mạnh nó lần nữa. Và cứ đánh đuổi nó cho đến khi nào anh em chọc thủng một lỗ nhỏ qua đó, giống như gà con tự mổ vỏ ló ra; hay chim ưng, những gì anh em là. Hãy tự chọc thủng ngay trên cái vỏ của bệnh tật. Chặt đứt nó ra, và nói, “Halêlugia! Điều kế tiếp ở đâu?” A-men. Đó là trận chiến. Đó là chiến sĩ. Đó là chiến sĩ của thập tự giá. Vâng, thưa quý vị. Hãy đánh gục mọi kẻ thù.

428 Tại sao? Tại sao? Chúng ta, Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, được định trước. Khi Áp-ra-ham từ chối mọi sự mà chống lại Lời của Đức Chúa Trời, ông đã dẹp bỏ ngay mọi trở ngại ở phía trước ông. Họ nói, “Vợ ông đã già quá rồi.” Ông chỉ chặt bỏ ngay điều đó ra khỏi đường lối. Ma quỷ nói, “Ngươi không thể làm *điều này*. Ngươi không thể làm *điều kia*.” Áp-ra-ham đã loại bỏ tư tưởng đó ra khỏi đường lối. Ông đã đánh mạnh vào nó, và đánh mạnh vào nó, cho đến khi nó phải tự biến mất.

“Điều kế tiếp đâu, Chúa ôi?”

429 “Hãy dời trại ngươi đến đây.” Ông đã đi lên và xây cho Ngài một bàn thờ ở trên đó.

430 Đi lên đó, và Sa-tan đến, nói, “Này, ta sẽ nói cho ngươi biết, đây không phải nơi thích hợp đâu.”

“Ta sẽ ở lại ngay tại đây. Hãy ra khỏi địa phận của ta.” Ông nói, “Halêlugia!”

431 Lót nói, “Tốt hơn là bác đi xuống dưới đây. Chúng ta đang có một thì giờ tuyệt vời ở dưới đây. Tất cả chúng ta có tổ chức của mình ở dưới đây. Tại sao, vợ tôi là người đứng đầu về xã hội văn chương và mọi thứ khác, trong thành phố. Tôi nói với bác, bác nên đi xuống đây.”

Sa-ra nói, “Áp-ra-ham...”

432 “Im đi, Sa-ra.” Halêlugia! “Hãy ở ngay chỗ này. Đây là nơi mà Đức Chúa Trời đã đặt để tôi. Ngay đây là nơi tôi đang đứng.”

433 Đây là chỗ Đức Chúa Trời đặt để tôi:

Ngợi khen Danh Jêsus oai quyền thay!

Các Thiên thần sắp trước Ngài;

Cung hiến vương miện,

Tôn cao Ngài Chúa quyền oai.

Tôi nay đang đứng, trên Đấng Christ, như Tảng

Đá khối;

Các chỗ đứng khác là cát lún thoi,

Các chỗ đứng khác là cát lún thoi.

434 Ngay cả chính sự chết, mọi thứ khác, đều là cát lún thoi. Trên Đấng Christ, Tảng Đá khối, tôi đứng.

435 “Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham.” Dòng dõi thánh! Tại sao, đạo quân tinh nhuệ nhất của nước Anh là những người hoàng gia Anh, dòng máu hoàng gia, mọi thứ. Và Dòng dõi thánh của Đấng Christ là một Hội thánh đầy dẫy Đức Thánh Linh, đầy dẫy Thánh Linh. Điều gì? Dòng dõi Thánh, bởi lời hứa, không phải bởi những cảm xúc. Nhưng, bởi lời hứa của Đức Chúa Trời, họ đứng vững bởi Lời của Đức Chúa Trời, và chặt đứt đường lối trở ngại của họ, la lớn, “Halêlugia!”

Ngay cả sự chết đến và nói, “Nó đang ở trong tay áo người.”

436 Hãy nói, “Tránh ra, hỡi Giô-đanh. Ta đang vượt qua.” Dọn đường của bạn ngay qua, tiến vào Đất hứa. A-men.

437 Điều gì xảy ra khi trận chiến kết thúc? Tôi sẽ chấm dứt bây giờ, chắc chắn. Khi trận chiến kết thúc, và các thánh đồ đang tiến bước về Nhà, tôi muốn hỏi bạn đôi điều, điều gì đã xảy ra?

438 Điều gì đã xảy ra khi Hít-le tiến vào nước Pháp? Ô, họ nói bạn thậm chí không thể thấy bầu trời, trong một lát, vì những chiếc máy bay. Quân Đức đi diễu hành. [Anh Branham đi không gặp đầu gối hai lần trên bục giảng—Bt.] Đấy, họ đang đứng đó, khi ông đi ngang qua, cử hành lễ chiến thắng.

439 Khi Stalin đến nước Nga, cách nhiều dặm đằng sau, từng xe tăng cứ nối đuôi nhau, chỉ thành phố Bá Linh bị ném bom đến nỗi không còn lại gì. Chỉ thế thôi. Và khi họ đi, và những người lính Đức này... Những người lính Nga này đang ăn mừng, họ đi vào với điều đó, họ làm điều buồn cười đó, bạn biết đấy. Tôi đã thấy nó trên một bức hình, một lần nọ ở Luân Đôn, cách họ đi vào, bức hình có thật về sự việc ở nơi mà, những gì đã xảy ra, đi vào, tổ chức ăn mừng. Ôi, chao ôi!

440 Khi chúng ta nghe rằng cuộc chiến đã kết thúc, chúng ta la hét, chúng ta thối còi. Khi những anh hùng trở về, chúng ta gặp họ ở trên đó. Họ la lớn. Họ reo hò. Tôi có một người cháu họ đã ở trong đó, đã nói, khi cậu ấy trở về, tất cả những người cựu... Những cựu chiến binh đó đều hoảng sợ kinh khủng, đến nỗi họ không thể ra khỏi giường, vì thế họ chỉ lăn mình trên mui tàu khi họ về đến, để nhìn thấy Tượng nữ thần Tự do đứng đó. Nói, “Những con người vĩ đại đang đứng đó, họ chỉ khóc, và ngã xuống ngay trên đó như *thế*, khi họ thấy Tượng nữ thần Tự do.” Sau khi đã xa nhà trong bốn năm, chiến đấu, bị chấn thương chiến tranh, và mọi thứ khác. Nhưng họ biết rằng vợ, và người yêu, và mẹ, và cha, và con cái, cùng tất cả người họ yêu thương, đã ở ngay sau Tượng nữ thần Tự do ấy. Nó đại diện những gì mà họ đã chiến đấu cho. Ô, những tiếng còi thổi lên, và New York đắm chìm trong tiếng la hét, đó là tất cả, khi những người anh hùng của họ đang diễu hành trở về. Đó sẽ là điều nhỏ mà thôi.

441 Lần nọ khi Sê-sa, sau một trận chiến lớn, ông nói, “Ta muốn chiến binh nổi tiếng nhất của ta cưỡi ngựa diễu hành trước mặt ta trong lễ ăn mừng chiến thắng vĩ đại này trên kẻ thù của chúng ta.” Và mỗi người trong các sĩ quan đều phải trang phục chùm lông chim và đánh bóng thuẫn của mình, và đi diễu hành, anh em biết, như thế, như—như người lính thật như thế. Sau một lúc, một anh chàng, trẻ tuổi đến gần, cắt ngang. Chà! Anh ta chỉ

hầu như ngược lên, và đi tiếp, như *thế*. Sê-sa nói, “Chờ một chút. Chờ một chút. Người,” thậm chí không trang phục như một—một sĩ quan, nói, “đến đây.” Nói, “Do đâu mà người có những vết sẹo này?”

Anh ta trả lời, “Ngoài chiến trường.”

⁴⁴² Nói, “Hãy lên đây. Người là người mà ta muốn ngồi bên ta.” Tại sao? Anh ta đã tỏ cho thấy mình đã ở chiến trường.

⁴⁴³ Ôi Đức Chúa Trời, thương xót trên một người mà có thể bị hộp cá mồi làm đứt tay và được nhận lãnh sự tuyên dương. Tôi muốn có cái sẹo chiến tranh đó. Như Phao-lô đã nói, “Tôi đã mang trong thân thể tôi những dấu vết của Chúa Jêsus Christ.” Đó là lý do tại sao tôi muốn chiến đấu trên cánh đồng truyền giáo.

⁴⁴⁴ Ngày nào đó, khi Chủ Tướng vĩ đại của chúng ta sẽ đến, Đấng đã trang bị vũ khí cho chúng ta, Đấng ban cho chúng ta áo giáp của Đức Chúa Trời, là Đức Thánh Linh, ban cho chúng ta Lời Ngài để đứng ngoài đó, chiến đấu; khi Chủ Tướng vĩ đại của chúng ta cưỡi ngựa đến, tôi muốn bước lên xe ngựa và chạy về Nhà với Ngài, còn anh chị em thì sao? Rồi khi tôi nắm được tay người vợ yêu dấu của tôi, nhìn quanh đây và thấy các anh em đồng lao cùng vợ của họ, và con của họ, khi chúng tôi bắt đầu bước xuống qua những vườn địa đàng của Đức Chúa Trời, và các Thiên sứ đầy dẫy không trung hát những bài thánh ca, ở trên cao như thế, tán tụng lễ mừng!

⁴⁴⁵ Và khi cuộc chiến chấm dứt, chúng ta sẽ đội mũ miện. Ô, chao ôi! Ô, những chiến sĩ thập tự, sáng nay, hãy kéo cánh tay đức tin đó ra đây, và nắm giữ Vũ Khí này.

⁴⁴⁶ Về điều đó thì sao, chị ơi, chị sẵn sàng chưa? Hãy tuốt Vũ Khí ra, nói, “Đức Chúa Trời ôi, con không quan tâm đến những gì—những gì ma quỷ đã nói với con, bất cứ ai khác đã nói nhiều như thế nào, sáng nay, con đang tin, con đang tin.”

⁴⁴⁷ Như tôi đã nói ngày nọ, một ít lâu...Tôi tin cách đây vài Chúa Nhật, có một người đã nằm mơ. Anh mơ thấy rằng ma quỷ là một cái gì đó nhỏ bé già nua, đè lên người anh. Anh nói, “Đi đi!” Và anh nhảy lùi lại, và con quỷ nó trở nên lớn hơn. “Đi đi!” Và anh

nhảy lùi lại, và con quỷ càng lớn hơn nữa. Cuối cùng, con quỷ nó to lớn như anh, đang muốn khống chế anh. Anh biết rằng anh phải chiến đấu với điều gì đó, vì vậy anh nhìn quanh. Anh không thể tìm thấy cái gì để chiến đấu với nó. Anh chỉ cầm quyển Kinh Thánh lên. Và con quỷ nói, “Đi đi!” Anh nói, “Đi đi!” ngay lại vào nó, thế là con quỷ nhỏ dần, và nhỏ dần, và nhỏ dần. Và, cuối cùng, anh đã đánh nó chết bằng Lời.

448 Chị là một chiến sĩ, phải không, chị? Hãy nắm lấy Lời và nói, “Có lời chép rằng.” A-men. “Tôi sẽ không chết. Tôi sẽ sống. Tôi sẽ ngồi ngay trong đền tạm này và ngợi khen Đức Chúa Trời về sự nhân từ của Ngài, với tất cả những người của họ.”

449 Anh chị em tin điều đó chứ, hỡi các thánh đồ? A-men.

Chúng ta hãy cúi đầu.

450 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Dựng nên trời đất, xin cho mọi người ngày nay nhận biết rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Cho dù con có thể giáng bao nhiêu, con có thể nói bao nhiêu điều đi nữa, Chúa ôi, một Lời từ Ngài giải quyết điều đó.

451 Những khăn tay này đang nằm đây, đại diện cho những người đau. Con nguyện xin, Cha trên Trời, rằng ơn phước và quyền năng của Ngài sẽ ở trên mỗi người trong họ, khi con đặt tay trên chúng. Đức Chúa Trời ôi, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, con cầu nguyện để Ngài xúc dầu trên những chiếc khăn này với sự Hiện diện thánh của Ngài, vì điều đó được chép trong Lời. Không có gì chống lại nổi Lời. Nhưng có Lời chép, rằng, “Họ lấy những chiếc khăn và tạp dề, từ thân thể của Phao-lô. Các tà linh đi ra khỏi dân sự, và họ được chữa lành khỏi những bệnh tật khác.” Bây giờ, chúng con không phải là Thánh Phao-lô, nhưng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, và Ngài vẫn là cùng Đức Thánh Linh ấy. Con đặt tay lên những chiếc khăn này, trong Danh Đức Chúa Jêsus, và cầu xin Ngài ban phước và chữa lành mỗi một người trong họ.

452 Và, Đức Chúa Trời ôi, đang nằm trên giường bệnh ở đây, mà đã được đặt ở đây, không gì ngoài một đứa trẻ, chỉ là một đứa bé gái xinh đẹp. Nó không thể sống, Chúa ôi. Sa-tan đã làm điều ác với nó. Và các bác sĩ yêu quý của thế gian này, không nghi ngờ gì, đã cố gắng hết sức để cứu đứa trẻ. Họ thật sự không thể

làm điều đó. Họ đã bó tay rồi. Họ không biết điều gì khác để làm. Nhưng, Chúa ôi, con rất vui mừng rằng có chương khác được chép. Chúng con có thể lật lại trang khác, và trong trang này chúng con thấy một Danh Y Đại Tài đến. Chúng con đang mời Ngài chỉ bảo sáng nay.

⁴⁵³ Vậy thì, Chúa ôi, chẳng phải có chép trong Lời Ngài, rằng, “Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này”? Chúa ôi, nếu con không phải là người tin, xin làm cho con tin bây giờ. Nếu bé gái này không phải là người tin, xin làm cho cô bé tin giờ này. “Những kẻ tin sẽ có dấu hiệu này; nếu họ đặt tay trên kẻ đau, kẻ đau sẽ bình phục.” Cũng có Lời chép rằng, “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.” Chúa ôi, chúng—chúng là Lời Ngài. Nó là của Ngài. Nó là Lời Ngài. Và bây giờ như một đầy tớ của Ngài...

⁴⁵⁴ Như Ngài đã phán, “Nếu nơi nào có hai hay ba người trong các người nhóm lại với nhau, Ta sẽ ở giữa các người; và nếu các người hiệp ý, như một, và cầu xin, các người sẽ nhận được điều đó.”

⁴⁵⁵ Đức Chúa Trời ôi, đứa trẻ này có thể là người bệnh nặng nhất trong tòa nhà này sáng nay, bởi vì cô bé không thể sống mà không có Ngài, lâu hơn nữa, và cô bệnh rất nặng. Vì thế, hết thầy chúng con, chúng con đang hiệp ý, như mỗi người lính đang đứng đây. Và trong nhóm này đứng đây là Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham.

⁴⁵⁶ Chúng ta đang hành quân trên Sa-tan bây giờ. Và có thể thật sự sẵn sàng để đi, ở Sa-tan, bởi vì vũ khí của chúng ta đang chiếu sáng lấp lánh, những màu sắc sống động; những người đàn ông và đàn bà đang cầm Gươm, tiến về phía người bây giờ, vì cô bé này. Hãy ra khỏi nó, ở Sa-tan. Hãy lia khỏi đứa bé ấy. Như đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống, chúng ta thách thức người. Hãy lia khỏi nó, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

⁴⁵⁷ Ta đi tới đặt tay trên cô bé. Và, ở Sa-tan, người đã trói buộc đứa trẻ này, người đã làm điều ác này. Ta biết người mạnh hơn một địch thủ cho một con người, nhưng người không phải là địch thủ của Chúa của ta, vậy ta đến trong Danh Ngài. Hãy lia khỏi cô ta, hơi linh của quỷ dữ. Người con quỷ bệnh tật, hãy ra khỏi đứa trẻ này, và để nó có thể đi tự do, kể từ ngày hôm nay. Ta tuyên bố điều này, nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

⁴⁵⁸ Bây giờ, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng đã khiến cho kẻ chết sống lại và chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời, xin khiến cho người nữ trẻ này được khỏe mạnh và mạnh mẽ trở lại, hầu cho cô sẽ đứng trong tòa nhà này ở đây. Ma quỷ ra khỏi cô ấy!...?...sẽ làm cho cô ấy khỏe mạnh. Xin cho cô sống với sự vinh hiển và tôn cao Đức Chúa Trời.

Nó—Nó là lời đã được nói ra, bây giờ xin cho nó được thực hiện.

⁴⁵⁹ Có ai khác ở trong đây mà muốn giơ tay lên và nói, “Tôi muốn được cầu thay. Tôi bị đau. Tôi cần Đức Chúa Trời”? Tôi không biết chúng ta còn bao nhiêu thời gian. Chúng ta có đủ thời gian để họ đi qua ở đây. Tôi cảm thấy thật dễ chịu sáng nay bây giờ. Vâng. Vâng. Tôi muốn anh đến dưới đây, Billy, và có lẽ chỉ lấy một khu vực này ở ngay đây, trên phía này ở trên đây, vậy thôi. Chỉ để khu vực này đến trước, rồi sau đó chúng ta lấy khu vực phía sau, cứ lên tới lối đi bên kia ở đó. Rồi chúng ta sẽ lấy họ như thế, thế thì họ sẽ không...

⁴⁶⁰ Và bây giờ tôi muốn Anh Neville và vài anh em mục sư truyền đạo của tôi đứng trên đây bên cạnh tôi, ngay ở đây, để anh em có thể đưa họ xuống ngay lối đi trở lại. Được rồi. Được rồi. Bây giờ tôi...

⁴⁶¹ Bao nhiêu người trong các bạn đã mang áo giáp?

⁴⁶² (Sẽ khác hẳn bây giờ. Hãy về nhà, được khỏe mạnh giờ này, được khỏe mạnh.)

⁴⁶³ A-men. Ô, chào ôi! Hết thầy anh em chiến sĩ, hãy tuốt Gươm ra. Hãy tuốt Gươm ra, những chiến sĩ thập tự, hãy tiến tới, hãy tiến tới.

Tôi đứng, trên Đấng Christ, như Tảng Đá khối.

Tất cả các chỗ đứng khác là cát lún thôi.

⁴⁶⁴ Được rồi, hãy đến ngay, ngay dưới phía đây. Bây giờ mọi người cầu nguyện, khi họ đi qua.

Nhân Danh Chúa Jêsus, xin chữa lành người đàn bà này. A-men.

Hãy tuốt Gươm của anh em ra giờ này. Giữ ngay tại chỗ ngồi của mình, la lớn.

465 Nhân Danh Chúa Jêsus...?...nhân Danh Chúa Jêsus...?...nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ...?...

Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
Xông pha vào trận tuyến,
Cờ thập giá Chúa Jêsus
Quyết tiến ra trận tiền.

466 “Hãy ra khỏi, ở Sa-tan!” Hỡi các chiến sĩ, việc gì vậy? Anh em không nghĩ chúng ta có thể chinh phục chăng? Ngài đã chiến thắng rồi. Chúng ta còn chiến thắng nhiều hơn trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Mọi quỷ bị đuổi ra, mọi thứ khác. A-men.

Hãy đến đây, các anh em của tôi!...?...

Tôi cầu xin để anh sẽ được chữa lành...?...

Xin chữa lành cho anh em con, Doc; xin chữa lành anh ấy, Cha ôi, nhân Danh Đức Chúa Jêsus.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành người đàn bà này. Hãy đến...?...

467 Bây giờ, anh ấy đã lấy...Tôi phải cầu xin cho các anh em ở phía sau. Mọi nơi, Chúa...?...

468 Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo dựng trời đất! Ôi Đức Chúa Trời, Ngài biết điều gì ở trong lòng cô ấy. Ngài biết hết về điều đó. Con cầu nguyện cho cả cha và mẹ. Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, con giao phó...?...

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, tôi...?...

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, tôi...?...

469 Đức Chúa Trời ôi, xin ở cùng chị của con. Chúng con biết, những năm tháng bắt đầu bò vào và khiến cho sự chết muốn nắm giữ thân thể người đàn bà này. Bây giờ, nhân Danh Chúa Jêsus...?...

470 Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin ban phước cho cô bé này, Chúa ôi. Con biết cô bé đã trải qua, những sự tranh chiến ở trường học. Con cầu xin Ngài sẽ ban phước. Xin cho cô bé nắm lấy Gươm đó, sáng nay, và bước đi tới!...?...Xin ban phước cho cậu bé này, Chúa ôi; nó đang đến, kêu Danh Ngài, sáng nay; con cầu xin Ngài sẽ đi với...?...

⁴⁷¹ Lạy Chúa, xin ban phước cho anh em của con, nhậm lời cầu xin của anh. Trong Danh Đức Chúa Jêsus của chúng con, con nói điều đó!...?...

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng lời cầu nguyện này.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng lời cầu nguyện này.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng lời cầu nguyện này.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con...?...?

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng lời cầu nguyện này.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ...?...?

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ...?...?

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành cho anh em con.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ...?...?

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ!

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ!

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ!

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ!

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ!

⁴⁷² [Người nào đó nói, “Cha đã chết.”—Bt.] Đức Chúa Trời ôi, xin giúp chị ấy, trong Danh Đức Chúa Jêsus.

Lạy Đức Chúa Trời, nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con...?...?

Lạy Đức Chúa Trời, nhân Danh Đức Chúa Jêsus!

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ...?...?

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, xin chữa lành anh em con.

Nhân Danh Đức Chúa Jêsus...?...?

Bây giờ anh hiểu chứ?

Ôi Đức Chúa Trời, xin cho điều này ra khỏi...?...

473 Nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu xin!...?...
Xin ban cho chị...?...

474 Ôi Đức Chúa Trời, biết người mẹ trẻ yêu quý đó, đang trải qua mọi bệnh tật này, con cầu xin, Chúa ôi, để Ngài sẽ...?...ở trên chị.

Hãy tuốt Gươm, Ed, và tiến tới, nhân Danh Đức Chúa Jêsus.

475 Ôi Đức Chúa Trời, xin chữa lành người đàn bà này. Xin nhậm lời cầu xin của anh ấy. Xin cho anh ấy nhận lấy Gươm đó trước mặt mình, trong thì giờ khó khăn.

Ôi Đức Chúa Trời...?...sáng nay. Con cầu xin để Ngài sẽ...?...

476 Đức Chúa Trời là Cha ôi, con nguyện xin Ngài sẽ chữa lành anh em con và cho anh ấy khỏe mạnh. Và nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ...?...

477 Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin để Ngài chữa lành chị em của chúng con, làm cho chị khỏe mạnh, nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

478 Ôi Cha là Đức Chúa Trời, con nguyện xin Ngài sẽ—sẽ chữa lành cho anh em chúng con.

Xin chữa lành chị chúng con, Chúa ôi!...?...

Cha ôi, trong Danh Đức Chúa Jêsus, xin chữa lành, chị này của chúng con, Cha ôi.

479 Cha ôi,...?...chúng con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. Đức Chúa Trời ôi, xin chữa lành người đàn bà này.

Ôi Đức Chúa Trời, con cầu xin để Ngài...?...

480 Ôi Đức Chúa Trời, xin ban ơn cho anh ấy, Cha ôi!...?...Chúng con thật yêu mến những người già đó, Chúa ôi. Và con cầu xin để Ngài sẽ nhậm lời cầu xin của anh ấy!...?...

481 Lạy Cha trên Trời của chúng con, con cầu nguyện để anh em con...?...Ôi Đức Chúa Trời,...?...anh ấy, Ôi Đức Chúa Trời...?...chiến sĩ thập tự. Và anh ấy sẽ tuốt Gươm đó ra, sáng nay, và tiến về phía trước.

Đức Chúa Trời ôi, chúng con...?...Xin nhậm lời này, Ôi Chúa, lời cầu xin của anh ấy.

482 Đức Chúa Trời ôi, xin ban phước cho anh...?...Con cầu xin Ngài chữa lành cho anh ấy, Chúa ôi! ...?...Ban cho anh ấy điều lòng anh ao ước, nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

483 Ôi lạy Cha trên Trời, mục sư Phúc Âm trẻ tuổi này, cổ họng anh ấy...?...Ở đâu chị ấy đã rửa trong các bình...?...Đức Chúa Trời ôi, con cầu xin để Ngài sẽ...?...Và trong khi đạo binh lớn của Đức Chúa Trời đang tiến tới giờ này, với Gươm giơ cao, xin cho chị ấy chiến thắng, Chúa ôi. Người chồng trẻ của chị ấy ở đây, Chúa ôi, mà đã được mang đến từ giường bệnh ung thư đó nơi mà anh ấy đã nằm, sắp chết vì bệnh ung thư, và các bác sĩ đã từ chối anh ấy, như anh ấy đã đi. Và sáng nay, anh ấy ở đây, một chiến sĩ thập tự trẻ tuổi. Xin cho anh ấy mạnh mẽ, Chúa ôi, để hầu việc Ngài, chúng con cầu nguyện, nhân Danh Đức Chúa Jêsus.

484 Tôi muốn quý cô đó...Có điều gì đó nữa với thầy giảng trẻ này ở đây. Hãy đến đây, Anh Kidd. Người đàn ông này được bệnh viện gửi về nhà, vừa mới đây, sắp chết, bị ung thư ăn mòn. [Chị Kidd nói, “Cách đây một năm.”—Bt.] Cách đây một năm. [“Hai.”] Cách đây hai năm, vì tuyến tiền liệt. Bác sĩ của anh ấy vừa mới tuyên bố anh chỉ còn sống vài ngày. Và một buổi sáng, chúng tôi đã đi lên đó, thật sớm, dâng lời cầu nguyện cho anh ấy, và những người khác giống như anh, và người ta không thể tìm thấy một dấu vết của nó. Anh ấy đã được chữa lành. A-men. Anh ấy—anh ấy...[“Phải thừa nhận điều đó.”] Anh ấy lên cân bây giờ nhiều hơn bao giờ hết. Anh ấy và vợ trẻ của anh đã ở trên cánh đồng truyền giáo Phúc Âm, có lẽ trước khi tôi sinh ra. Anh ấy ở đây bây giờ...[Anh Kidd nói, “Năm mươi lăm năm.”] Năm mươi lăm năm. Trước khi tôi từng có mặt trên trái đất, họ đã rao giảng Phúc Âm. Và anh ấy đây này, được chữa lành, ở tuổi gần bảy mươi lăm, hay, [“Tám mươi mốt.”] tám mươi mốt. [“Chúng tôi sẽ có một buổi nhóm phục hưng, dài hai tuần, giảng mỗi đêm.”] Buổi nhóm phục hưng hai tuần, vừa tổ chức buổi nhóm phục hưng hai tuần, và đã giảng mỗi đêm. Tám mươi mốt tuổi, được chữa lành, với bệnh ung thư, khi anh ấy đã già.

485 Được rồi, chị ơi, tới lượt chị bây giờ. Anh chị em tin chứ? *Tình Binh Đấng Christ, Tiến Lên*. Được rồi, chị ơi. Chị, với mỗi người

trong anh chị em, chúng ta sẽ làm gì? CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chúng ta làm gì, quanh quẩn ở đây?

⁴⁸⁶ Ở Sa-tan, người bị thua. Chúng ta đang vượt qua bây giờ. Chúng ta đang tiến lên vào miền Đất hứa. Đó là gì? “Núi này là gì, trước Xô-rô-ba-bên? Người này là ai, đứng trước núi đó? Người sẽ trở nên đồng bằng.” Tại sao? Với một Thanh Gươm hai lưỡi, chúng ta sẽ hạ nó xuống đất. Đứng thế. Được rồi.

Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
 Đi như xông trận tuyền,
 Cờ thập giá Chúa Jêsus
 Quyết tiến ra trận tiền;
 Kìa Đại Tướng, Christ trước ta,
 Lãnh đạo chống kẻ thù; (Với Lời Ngài.)
 Quyết xông pha trận tiền,
 Nhứt tâm nhìn xem, lá cờ Ngài!

Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
 Đi như xông trận tuyền,
 Cờ thập giá Chúa Jêsus
 Quyết tiến ra trận tiền.

⁴⁸⁷ Halêlugia! Họ đã làm gì? Người trước tiên tiến lên, trong trận chiến, cho Y-sơ-ra-ên, người trước tiên là gì? Những người ca hát đi tới, trước tiên. Rồi cái gì theo sau? Hòm Giao ước. Rồi đến cuộc chiến. Được rồi. Anh chị em tin điều đó không nào? Chúng ta đang hát *Tinh Binh Đấng Christ, Tiến Lên*. Chúng ta lôi ra hết mọi nghi ngờ. Nhắc chân chúng ta lên giờ này, chúng ta tiến vào trận chiến.

Chúng ta hãy đứng bây giờ, mọi người.

Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
 Đi như xông trận tuyền,
 Cờ thập giá Chúa Jêsus
 Quyết tiến ra trận tiền;
 Kìa Đại Tướng, Christ trước ta,
 Lãnh đạo chống kẻ thù;

Bằng cách nào chúng ta đánh bại nó? Bằng Lời.

Xông pha vào trận tuyến,
 Nhứt tâm nhìn xem, lá cờ Ngài!
 Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
 Đi như xông trận tuyến,
 Cờ thập giá Chúa Jêsus
 Quyết tiến ra trận tiền.
 Chúng ta không phân chia,
 Tất cả chúng ta là một thân;
 Một trong hy vọng và sự dạy dỗ,
 Yêu thương nhau một lòng.

488 Tất cả những người nào tin bây giờ, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Halêlugia! Anh chị em tin điều đó không? Chúng ta là những người chiến thắng. Mọi kẻ thù ở đâu? Dưới chân chúng ta. Chúng ta là gì ngày nay? Sống lại trong Đấng Christ!

489 Bây giờ, đã hết rồi, chị ơi. Chị tin điều đó không? Đi về nhà giờ này. Chị cảm thấy ổn chứ? Chị ấy nói chị cảm thấy ổn bây giờ. Mọi sự đều tốt đẹp.

490 Bao nhiêu người ở ngoài đó cảm thấy tốt đẹp? Và khi họ la lớn, những bức tường sụp đổ, a-men, và họ đã chiếm lấy nó. A-men. Họ đã chiếm lấy thành phố ấy. A-men! A-men! Anh chị em tin Ngài không?

491 Bây giờ, đừng quên buổi nhóm tối nay. Anh Neville sẽ ở đây tối nay, và mang đến cho chúng ta một sứ điệp bổ ích. Và Chúa nhật, Chúa nhật sắp tới, ý Chúa, sẽ ở đây.

492 Bây giờ chúng ta hãy đi, khi chúng ta di chuyển. Và bây giờ, ra bên ngoài tòa nhà, chúng ta hãy vừa đi, vừa hát, *Tinh Binh Đấng Christ, Tiến Lên*. Và từ ngày hôm nay, kể từ đây, đừng bao giờ quên đặt Gươm đó làm thuẫn nữa. Hãy tuốt nó ra. Chúng ta hãy là người chiến thắng. “Họ đi tới, chiến thắng, và chiến thắng.” Được rồi, hát lại, câu đầu tiên đó.

Xông lên, tinh binh Đấng Christ!
 Đi như xông trận tuyến,
 Cờ thập giá Chúa Jêsus
 Quyết tiến ra trận tiền.

TRẬN CHIẾN LỚN NHẤT ĐÃ TỪNG CÓ VIE62-0311

(The Greatest Battle Ever Fought)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 11 tháng Ba, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org